

Editor :— Prof P. V. Ramanujaswami, M. A.

తాళ్ళ పాకవారిగేయరచనములు

V. సంపుటము

అ ధ్యా త్మ స 'ం కీర్త న లు .

. అన్నమాచార్య రచితములు

శ్రీమేక దేశ్వరప్రాచ్యపరిశోధనశాలలో ఆంధ్రవాఙ్మయ పరిశోధకుఁడగు

శ్రీ వేటూరి-ప్రభాకరశాస్త్రిచే

పరిశోధింపఁబడినవి

తిరుపతి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల ముద్రాశాల

1950

శీకు సంఖ్య.	శీకులలోని మొదటిపాట మొదళ్లు.	అచ్చపుటసంఖ్య.
26	అదియె పోహరి	103
27	ఇందునందు నెంచ	107
28	విదురుని విందా	111
29	కరుణానిధివి	115
37	ఇందులో నేనెవ్వడను	144
38	ఎదురా రఘుపతికి	148
39	శరణు శరణు	152
40	ఒండె లొకికము	156
41	ఇది యొక్కటే	160
42	లేరా దేవతలు	164
43	కల్లు వలపులు	168
44	బందుగుండ వన్నిటారు	172
45	అల్లనాడే కంటి	176
46	అటుగానా ఏమి	180
47	కాదు శేకము	184
48	శ్రీవతి కరుణే	187
49	ఎంకిగల బైన	191
50	తఱిగొని యేమరక	195
71	నీవున్న వోటే	289
72	వెదకి వెదకి	242
78	పురాణపురుషా	246
74	నాయంతనే	250
75	భక్తివశ్యుడవుగా	254
76	అటుగా శరణంటి	258
77	అమూరితియే	262

ఈ సంపుటములో ముద్రితములైన అన్నమాచార్యుల

అధ్యాత్మ సంకీర్తనల తేకులు.

తేకు సంఖ్య.	తేకులలోని మొదటిపాటల మొదళ్లు.	పుటసంఖ్య.
1	వలచి పై కొనఁగరాదు	1
2	సదా సకలము	5
3	గాలినే పోయె	9
4	దురితదేహులే	14
5	పెంచఁ బెంచ మీఁదఁ	19
6	వైష్ణవులు గావి	23
7	పుట్టుగు లమ్మి	27
8	కొనుట వెగ్గళము	31
9	ఏమి నేయవచ్చు	36
10	పదిలముకోట	40
21	పెక్కు లంపటాల	44
22	వరగు బహుసజ్జన్మ	48
23	భావయామి గోపాలబాలం	52
24	ఆపదల సంపదల	56
25	ఒప్పులై నొప్పులై	60
26	ఎనుపోతుతో నెద్దు	64
27	ఏమీ నెఱఁగనిమమ్ము	67
28	తొలుఁబాపపుణ్యాలతోడ	72
29	కోరిక దీరుట యెన్నఁడు	76
30	చెల్లుఁగా టిటు నీకే	80
37	అదే చూడు	84

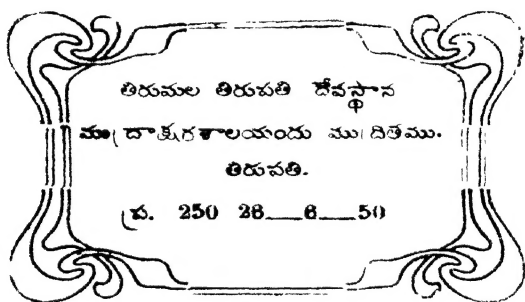
సంఖ్య.	తేజులలోని మొదటిపాటల మొదళ్లు.	పుటసంఖ్య.
38	వేనరితి మెట్ల	87
39	కొనరో కొనరో	92
40	నిగమనిగమాంతవర్ణిత	96
41	కాక మఱి	100
42	నివేకా చెప్పఁ	104
43	ఆదిమునుల	108
44	ఈదేహవికారము	112
45	ఎచ్చోట కేగిన	116
46	వరుసనా సోకియు	120
47	ఏమీ నెఱుగనినా	124
48	నేనింతురా	128
49	కాలాంతకుఁ డను	132
50	ఎఱుక గలుగునాఁ	136
51 నుండి	} తేకులు లేవు	
60 వఱకు		
71 నుండి	} తేకులు లేవు	
77 వఱకు		
81	వీనిఁ జూచియెన	140
82	విధినిషేధములకు	143
83	ఇతరధర్మము	147
84	వలెననువారిదె	151
85	మిక్కిలిపుణ్యములు	155
86	తహ తహ లిన్నిటికి	159
87	సులభమా యిందరికి	163

తేకు సంఖ్య.	తేకులలోని మొదటిపాటల మొదలు.	పుటసంఖ్య.
88	వివేక మొదలగు	167
89	దేవ యీశగవు	171
90	ఉన్న విచారము	175
91	తప్ప దోయవే	179
92	నవనారసింహ	183
93	నే నేమి నేయుదును	187
94	బోధకు లెవ్వరు	191
95	ఎక్కెగా రాగా	195
96	ఇందులోనే కానవద్దా	199
97	అమ్మ దొకటి	203
98	అట్టి నేళ గలగనీ	207
99	తెలిసిన బ్రహ్మోపదేశ	211
100	శతాపరాధములు	215

రాగితేకులను సరిగాఁజదివి అచ్చులిపిరితిలో దీర్చి దిద్దివ్రాయుచు
యచ్చుచిత్తులను దిద్దుచు సందిగ్ధములగు పట్టుల మూలము తేకులను,
వేసంగి సెలవులలోఁగూడఁ దెచ్చి నాతోఁగూడ సరిచూచుచు వడివడిగా
అచ్చు నిర్వహించుటలో నాకు గుడిభుజ్జమె తోడ్పడిన దేవస్థానపు
లైబ్రరీ తెల్లుపండితుని చిరంజీవి ఉదయగిరి శ్రీనివాసాచార్యుని మదీయుని
సంభావించుచున్నాను.

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యవిద్యా
పరిశోధనాలయము, తిరుపతి.
23—8—50.

వే. ప్ర భా క ర శాస్త్రి.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన
ము, దాక్షరకాలయందు ముద్రితము.
తిరుపతి.
ప. 250 28—8—50

శుభము.

శ్రీ తాళ్ల పాక

అన్నమాచార్యుల అధ్యాత్మ సంకీర్తనలు

—•—

స్వస్తిశ్రీ జయాభ్యుదయ శాలివాహన శకవరుషంబులు
౧౩౪౬ అగు నేటి క్రోధి సంవత్సరమందు తాళ్ళపాక అన్నమా
చార్యులు అవతరించిన పదాదుయేండ్లుకు తిరువేంగళనాథుండు ప్రత్యక్ష
మైతేను అదిమొదలుగాను శాలివాహన శకవరుషంబులు ౧౪౨౪ అగు
నేటి దుందుభి సంవత్సర ఫాల్గుణ బ ౧౨ నిరుధానకు (నిరోధానకు ?
ఠిరోధానానకు) తిరువేంగళనాథుని మీఁదను అంకితముగాను తాళ్ళపాక
అన్నమాచార్యులు విన్నపముచేసిన అధ్యాత్మ సంకీర్తనలు.

సామంతం

వలచి పైకొనంగరాదు వలదని తొలంగరాదు
కలికి మరుఁడు నేసినాజ్ఞ కడవంగ రాదురా. ||పల్లవి||

అంగడి కెత్తినట్టిదివ్వె లంగనముఖాంబుజములు
ముంగిటి పసిఁడి కుంభములును ముద్దులకుచయుగంబులు
యెంగిలినేసినట్లీతేనె లితవులైన మెఱుఁగు మోవులు
లింగములేని దేహరములు లెక్కలేని ప్రియములు. ||వలచి||

కంచములోని వేడికూరలు గరువంబులుఁ బొలయలుకలు
యెంచంగ నెండలోనీడలు యెఁనెడ కూటములు
తెంచంగరాని వల్లెతాళ్లు తెలివిపడని లేతనవ్వులు
ఘంచితనములోని నొప్పులు మాటలలోని మాటలు. ||వలచి||

శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

నిప్పులమీఁదఁ జల్లిన నూనెలు నిగిడి తనివిలేని యానలు
దప్పికి నేయి దాగినట్లు తమకములోని తాలిమి
చెప్పఁగరాని మేలుగనుట శ్రీవేంకటపతిఁ గనుటలు
అప్పని కరుణ గలిగి మనుట అబ్బురమైన సుఖములు. ||వలచి|| 1

దేసాక్షి

వేదవేద్యులు వెదకేటి మందు
ఆది సంత్యము లేని ఆ మందు. ||వల్లవి||

అడవిమందులుఁ గపాయములు నెల్లవారు
కడగానక కొనఁగాను
తొడిఁబడ నొకమందు దొరకె మాకు భువి
నడియాల మైనట్టి ఆ మందు ||వేద||

లలితరసములుఁ దైలములు నెల్లవారు
కలకాలము గొనఁగాను
చెలువైన దొకమందు చేరె మాకు భువి
నలవి మీఱినయట్టి యామందు. ||వేద||

కదిసిన జన్మరోగముల నెల్లవారు
కదలలేక వుండఁగాను
అదన శ్రీతిరువేంకటాద్రి మీఁదిమందు
అదివో మాగురుఁ డిచ్చె నామందు. ||వేద|| 2

దేసాక్షి

హీనదశలఁ బొంది యిట్ల నుండుటకంటె
నానావిధులను నున్ననాఁడె మేలు. ||వల్లవి||

అరుదైన క్రిమికీటకాదులందుఁ బుట్టి
పరిభ్రవముల నెల్లఁ బడితిఁ గాని
యిరనైనచింత నాఁ డింతలేదు యీ
సరజన్మమునకంటె నాఁడె మేలు.

॥హీన॥

తొలఁగక హేయజంతువులయందుఁ బుట్టి
పలువేదనల నెల్లఁ బడితిఁ గాని
కలిమియు లేమియుఁ గాన నేఁ డెఱిగి
నలఁగి తిరుగుకంటె నాఁడె మేలు,

॥హీన॥

కూపసరకమునఁ గుంగి వెనకకు నేఁ
బాపవిధుల నెల్లఁబడితిఁ గాని
యేపునఁ దిరువేంకటేశ నా కిటువలె
నాపాలఁ గలిగిన నాఁడె మేలు.

॥హీన॥ 3

సామంతం

ఏవం శ్రుతిమత మిద మేవ తి
ద్యావయితు మతఃపరం నా స్తి.

॥పల్లవి॥

అతులజన్మ భోగానక్తానాం .

హితవై భవసుఖ మిద మేవ

సతతం శ్రీహరిసంకీర్తనం త

ద్వ్యతిరిక్తసుఖం వక్తుం నా స్తి.

॥ఏవం॥

బహుళమరణ పరిభ్రవచిత్తానా

మిహపరసాధన మిద మేవ

అహిశయన మనోహరసేవా త

ద్విహరణం వినా విధి రపి నా స్తి.

॥ఏవం॥

శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

సంసారదురిత బాధ్యవరాణాం

హింసావిరహిత మిదమేవ

కంసాంతక వేంకటగిరి పతేః ప్ర

శంసైవా పశ్యా దిహ నాస్తి.

॥వం॥ 4

పాడి

వేదం బెవ్వని పెదకడిని

ఆదేవునిఁ గొనియాడుచుడి.

॥పల్లవి॥

అలరిన చైతన్యాత్మకుఁ డెవ్వఁడు

కలఁ డెవ్వఁ డెచటఁ గలఁ డనిన

తలఁతు రెవ్వనినిఁ దనువియోగదళ

యిల నాతని భజించుచుడి.

॥వేదం॥

కడఁగి నకలరక్షకుఁ డిం బెవ్వఁడు

వడి నింతయు నెవ్వనిమయము

పిడికిట తృప్తులు పితరు లెవ్వనినిఁ

దడవిన ఘనుఁ డాతనిఁ గనుచుడి.

॥వేదం॥

కదిసి నకల లోకంబుల వారలు

గుడిలో నాలిచెద రెవ్వనిని

క్షదశవంద్యుడగు తిరువేంకటపతి

పెదకి పెదకి నేలించుచుడి.

॥వేదం॥ 5

గుండక్రియ

మానుషము గాదు మఱి దైవికము గాని

రాసున్నా అది రాకు మన్నఁ జోగు.

॥పల్లవి॥

అనుభవనకుఁ బ్రాప్త మైనది
తనకుఁ దానె వచ్చి తిగిలికాని పోదు.

ఈరువేంకటగిరి దేవుని

*కరుణచేతఁ గాని కలుష మితయుఁ బోదు. ||మానుష|| 6

2 తేకు.

శుద్ధవసంతం

సదా సకలము పంపదలే

తుద దెలియఁగవలెఁ దొలఁగఁగ వలయు.

||పల్లవి||

అహర్నిశమును నావదలే

సహించిన నవి సౌఖ్యములే

యిహమున నవి యందఱికిని

మహిను దెలియవలె మానఁగవలెను.

||సదా||

దురంతము లిని దోషములే

పరంపర లివి బంధములు

విరనము లౌ నరవిభవము లౌ

సిరులే మరులౌ చిరసుఖ మవును.

||సదా||

గతి యలమేల్ మంగ నాంచారికి

బలియగు వెంకటపతిఁ దలఁచి

రతు లెఱుంగవలె రవణము వలెను

హిత మెఱుంగఁగవలె నిదె తనకు.

||సదా|| 7

శుద్ధవసంతం

ఇందిరానామ మిందఱికి

కుందసపు మిద్దవో గోవింద.

||పల్లవి||

* ఈయాలు సంకీర్తనలు || సంప్రదాయలో మొదట ముద్రితమయినవి.

శ్రీ భాగ్య చాక అన్నమాచార్యుల

అచ్చుతనామము అనంతనామము

ఇచ్చిననంపద లిందటికి

నచ్చినసిరులు నాలుకతుదలు

కొచ్చి కొచ్చీకో గోవిందా.

॥ఇంది॥

వై కుంతనామము వరదనామము

ఈకడ నాకడ నిందటికి

వాకుల దెరపులు వన్నెలు లోకాల

గూకులు వత్తులు నో గోవిందా.

॥ఇంది॥

పండరినామము వరమనామము

ఎండలు వాపెడి దిందటికి

నిండు నిధానమె నిలిచినపేరు

కొండల కోనేటి వో గోవిందా.

॥ఇంది॥ 8

బాళి

ఎవ్వరి గా దన్న నది నిన్నుగాదంట

యెవ్వరి గొలిచిన నది నీకొలుపు.

॥పల్లవి॥

అవయవములలో నదిగా దిదిగా

దవి మే లిని మే లన నేగా

భువీయుఁ బాతాళము దివియు సందలిజంతు

నివహ మింతయును నీ దేహమే కాన

॥ఎవ్వరి॥

నీవు లేని చోటు నిజముగఁ దెలిసిన

ఆవల నదిగా దనవచ్చును

శ్రీవేంకటగిరి శ్రీనాథ సకలము

భాగింప నీవె పరిపూర్ణుడవుగాన.

॥ఎవ్వరి॥ 9

సామంతం

సహజవైష్ణవా చారవర్తనుల

సహవాసమే మానంద్య

||వల్లవి||

అతిశయ మగుశ్రీ హరిసత్త్వం

సతతంబును మానంద్య

మితి రామానుజమతమే మాకును

చతుర్థి మెఱసి సంధ్య.

||సహజ||

పరమభాగవతపదనేవనమే

సరవి నెన్న మానంద్య

సిరివరు మహిమలు చెలు వొందగ వే

సరక వినుట మానంద్య.

||సహజ||

మంతు కెక్క తిరుమంత్రపఠనమే

సంతతమును మానంద్య

కంతుగురుఁడు వేంకటగిరిరాయని

సంతర్పణమే మానంద్య.

||సహజ|| 10

మాళవి

ఇందు కొఱకె యిందఱును నిట్లయిరి

కిందుపడి మఱికాని గెలు పెఱుగరాదు.

||వల్లవి||

అటమటపువేడుకల నలయించి మఱికదా

ఘటించుఁ బరము తటుకన దైవము

ఇటుచేయ నీశ్వరుని క్రిసుగలదా లేదు

కుటిలమతిఁగని కాని గుణిఁ గానరాదు.

||ఇందు||

శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

బెండుపడ నవగతులఁ బెనఁగించి మఱికదా
కొం డనుచుఁ బర మొసంగును దై వము
బండునేయఁగ హరికిఁ బంతమా యటుగాదు
యెండదాఁకక నీడ హిత వెఱుగరాదు.

॥ఇందు॥

ముచుప వేల్పుల కెల్ల మొక్కించి మఱికదా
తనభక్తి యొనఁగు నంతట దై వము
ఘనవేంకటేశునకుఁ గపటమా అటుగాదు
నినక చేదునుఁ దీపు తెలియనేరాదు.

॥ఇందు॥ 11

ధనాస్సి

సందడి విడువుము సానముఖా
మందరధరునకు ముజ్జన వేళా.

॥పల్లవి॥

అమరాధిపు లిడుఁ డాలవట్టములు

కమలజ పట్టము కాళాంజి

జమలి చామరలు చంద్రుడ నూర్చుడ

అమర నిడుఁడు పరమాత్మనకు.

॥సందడి॥

అణిమాదిసిరుల నలరెడు శేషుడ

మణిపాదుక లిడు మతి చెలఁగా

ప్రణతింపు కదిసి భారతిరమణ

గుణాధిపు మరుగురుఁ బలుమరును.

॥సందడి॥

వేదఘోషణము విడువక నేయుడు

ఆదిమునులు నిత్యాధికులు

శ్రీదేవుండగు శ్రీవేంకటపతి

అదరమున సిరు లందీ వాఁడె.

॥సందడి॥ 12

శంకరాభరణం.

మలసీ జూడరో మగసింహము
లలవి మీటిన మాయలసింహము.

||పల్లవి||

అదివో చూడరో అదిమపురుషుని
పెదయాభరణముమీఁది పెనుసింహము
వెదకి బ్రహ్మాదులు వేదాంతతతులు
కదిసి కానగలేని ఘనసింహము.

||మలసీ||

మెచ్చిమెచ్చి చూడరో మితిమీరినయట్టి
చిచ్చుట కంటితోడి జిగిసింహము
తచ్చినవారిధిలోన తగుణి గొంగిటఁ జేర్చి
నచ్చిన గోళ్ల శ్రీనరసింహము.

||మలసీ||

బింకమునఁ జూడరో పిరితియ్యక నేడు
అంకపుదనుజ సంహారసింహము
వెంకటనగముపై వేదాచలముపై
కింక లేక వడిఁ బెరిగినసింహము.

||మలసీ|| 18

8 తేకు.

కన్నడగౌళ

గాలినే పోయెఁ గలకాలము
తాలిమికిఁ గొంతయుఁ బ్రొద్దులేదు.

||పల్లవి||

అడుసు చొరనే పట్టె నటునిటుఁ గాల్లు
గడుగుకొననే పట్టెఁ గలకాలము
ఒడలికి జీవుని కొడయఁ దై నవారిఁ
దడవఁగాఁ గొంతయుఁ బ్రొద్దులేదు.

||గాలి||

కలఁచి చిందనే వట్టె గడవ నించఁగఁ బట్టె
 కలుషదేహపు బాధఁ గలకాలము
 తలపోసి తనపాలిదై వ మైనవారిఁ
 దలఁచఁగాఁ గొంతయుఁ బ్రొద్దులేదు.

||గారి||

శిరసు ముడువఁ బట్టె జిక్కు దివ్యుఁగఁ బట్టె
 గరిమలఁ గపటాలఁ గలకాలము
 తిరువేంకటగిరి దేవుడై నవారి
 దరిచేరాఁ గొంతయుఁ బ్రొద్దులేదు.

||గారి|| 14

వరాళి

ఎవ్వరులేరూ హితవుచెప్పఁగ వట్టి
 నొవ్వలఁ బడి నేము నొగిలేమయ్యా.

||పల్లవి||

అడవిఁ బడినవాఁడు వెడలఁ జోటులేక
 తొడరి కంపలక్రిందు దూరినట్లు
 నడుమ దురితకానసములతఱిఁ బడి
 వెడలలేక నేము విసిగేమయ్యా.

||ఎవ్వరు||

తెవులువడినవాఁడు తిన్దబోయి మధురము
 చవిగాక పులుసులు చవిగోరి నట్లు
 భవరోగములఁ బడి పరమావృతము నోరఁ
 జవిగాక భవములు చవు లాయెనయ్యా.

||ఎవ్వరు||

తనవారి విడిచి యితర మైనవారి
 వెనుకఁ దిరిగి తా వెట్టెనట్లు
 అనయము తిరువేంకటాధీశుఁ గొలువక
 మనసులోని వాని మఱచేమయ్యా.

||ఎవ్వరు|| 15

అధ్యాయ సంకల్పనలు

కాంబోధి

దిబ్బలు వెట్టుచుఁ దేలిన దిదివో
ఉబ్బునీటిపై నొకహంసా.

||పల్లవి||

అనువునఁ గమలవిహారమే నెల్లవై
వొసరివున్న దిదే వొకహంసా
మనియెడి జీవుల మానససరసుల
వునికి నున్న దిదే వొకహంసా.

||దిబ్బలు||

పాలునీరు నేర్పటిచి పాలతో
నోలలాడె నిదే వొకహంసా
పాలుపడిన యీ పరమహంసముల
వోలినున్నదిదే వొకహంసా.

||దిబ్బలు||

తడవి రోమరంధ్రంబుల గ్రుడ్ల
నుడుగక పొదిగీ నొకహంసా
కడువేడుక వెంకటగిరి మీఁదట
నొడలు వెంచెనిదే యొకహంసా.

||దిబ్బలు|| 15

శ్రీరాగం

నీవే కానింక నే నన్య మెఱుంగ నే
త్రోవ చూపి న కుఁ దోడయ్యెదవయ్య.

||పల్లవి||

అపరాధశతకోట్లయినవి వొక్క
నెపమున ననుఁ గావ నేరవా
అపరిమితదురితా లై నవియే
ఉపమచేత న యు నుద్ధరించెదవయ్య.

||నీచే||

అతిశయముగఁ గర్పి నైతిని నీ

మతము నాకొకయింత మఱవవా

ఇతరకర్మారంభ హితుఁడను

గతిమోక్ష మెటువలెఁ గల్పించెద వయ్య.

॥నీవే॥

తిరువెఁకటాచలా ధీశ్వరా నీ

శరణాగతులఁ బ్రోవఁ జాలవా

వరమదయానందపరుఁడవు యే

నెరవున భవములు వెడలఁద్రోచెదవయ్య.

॥నీవే॥ 17

గుండక్రియ

తెలయఁ జేకటికి దీపమైత్రక పెద్ద

వెలుగులోఁపలికి వెలుంగేలా.

॥వల్లవి॥

అరయ నాపన్నుని కభయ మీవలెఁగాక

ఇరవైన సుఖఁ గావనేలా

వఱతఁ బోయెడివాని వడిఁ దీయవలెఁగాక

నరివానిఁ దినియఁగఁ దానేలా.

॥తెలి॥

ఘనకర్మారంభుని కట్లు నిడవలెఁగాక

యెనసి ముక్తునిఁ గావ నేలా

అనయము దుర్బలుని కన్నమిడవలెఁగాక

తనిసిపవానికిఁ దానేలా.

॥తెలి॥

మితిలేని పాపకర్మికిఁ దా వలెఁగాక

హిత వెలుగుపుణ్యుని కేలా

ధృతిహీనుఁ గృపఁజూచి తిరువేంకటేశ్వరుఁడు

తరుణావకుండిన దానేలా.

॥తెలి॥ 18

ముఖారి

చిత్తములో నిన్నుఁ జింతించనేరక
మత్తుడనై పులు మానిసినైతి.

||వల్లవి||

అటుత లింగము గట్టి యది నమ్మజాలక
పరువత మేగిన బత్తుడనైతి
నరన మేకపిల్లఁ జంకఁ బెట్టుక నూత
నరయు గొల్లనిరీతి నజ్ఞాని నైతి.

||చిత్త||

ముడుపు కొంగునగట్టి మూలమూలల వెదకే
వెడమతినై నే వెర్తుడనైతి
విడువ కిక్కడ శ్రీవేంకటేశ్వరుఁ డుండ
పాడగానక మందబుద్ధి నే నైతి.

||చిత్త|| 19

శ్రీరాగం

అన్నియును సతనికృత్యములే
ఎన్నియైనా నపు సతఁ డేమిసేసినను.

||వల్లవి||

అణురేణుపరిపూర్ణు డవలిమో మైతేను
అణువాను కమలభవాండమైనా
ఫణిశయనుని కృపాపరిపూర్ణ మైతే
తృణమైన మేరువొ స్థిరముగా నపుడే.

||అన్ని||

పురుషోత్తమునిభక్తి పారపాచ్చ మైతే
ఎరవులా నిజసిరులు ఎన్నెనను
హరిమీఁది చింత పాయక నిజం బైతే
విరతి బట్టిన వెల్లా విధానములే.

||అన్ని||

మదనగురునిసేవ మదికి వెగలులేను
 వదివేలు పుణ్యములు పాపంబులే
 వదిలమై వేంకటపతిభక్తి గలితేను
 తుదివదంబున కెల్ల దొడవవుపుడే.

||అన్ని|| 20

తేమ +.

శుద్ధవసంతం

దురితదేహులే తొల్లియును శ్రీ
 హరి భజించి నిత్యాధికులైరి.

||వల్లవి||

అనంతకోటిమహామనులు ఈ
 సనకాదులు నిశ్చలయశులు
 ఇనశశినియునుని నితనిని మును
 గని భజించి గతకల్మషులైరి.

||దురి||

అతిశయమతులు మహామహులు సుఖ
 రతినిముఖులును చిరంతనులు
 హితవిచారమతి నితనిని సా
 శతమును భజించి ధన్యులైరి

||దురి||

దేవతాధిపులు దివ్యులును గడు
 బావనులును దగఁ బరహితులు
 ఈవేంకటపతి నీతనిని
 నేనించి సుఖించితమతులైరి.

||దురి|| 21

శ్రీరాగం

ఇందిర వడ్డించ నింపుగను
 చిందక యిట్లే భుజించునో స్వామీ.

||వల్లవి||

అక్కాశపాశాలు నప్పాలు వగలు
 పెక్కెననయిదంపు పేణులును
 చక్కెరరాసులు సద్యోఘృతములు
 కిక్కిరియ నారగించ వోస్వామీ.

||ఇంది||

మీసినకెళంగు మీరియవుఁ దాళింపుఁ
 గూరలు కమ్మనికూరలును
 సారంపుఁ బచ్చళ్ళు చవులుగ నిట్టే
 కూరిమితో జేకొనవో స్వామీ !

||ఇంది||

పిండివంటలునుఁ బెరుగులుఁ బాలు
 మెండై నపాశాలు మెచ్చి మెచ్చి
 కొండలపొడవు కోరి దివ్యాన్నాలు
 నెండియుమెచ్చవే వెంకటస్వామీ !

||ఇంది|| 22

శ్రీరాగం

అదివో అల్లదిహో హరివాసము
 పదివేలు శేషుల పడగలమయము.

||వల్లవి||

అదె వేంకటాచల మఖిలోన్నతము
 అదివో బ్రహ్మాదుల కపురూపము
 అదివో నిత్యనివాస మఖిలమునులకు

నదె చూడుఁ డడై మొక్కు డానందమయము.

||అది||

చెంగట నల్లదివో శేషాచలము
 నింగి నున్న దేవతల నిజవాసము
 ముంగిట నల్లదివో మూలనున్న ధనము
 బంగారుశిఖరాల బహుబ్రహ్మమయము.

||అది||

కై వల్యవదము వేంకటనగ ముదివో
 శ్రీ వేంకటపతికి సిరు లై నది
 భావింప నకలనంపదరూప ముదివో
 పావనముల కెల్లఁ బావనమయము.

||అది|| 23

అహిరి

వననిధి గురిసినవాన లివి మతి
 వినిలేనిపనుల భారములు.

||వల్లవి||

అడవులవెన్నెల లారడిబడుకులు
 తడతాకుల పరితాపములు
 ఒడ లొనఁగినహరి నొల్లక యితరుల
 బడిబడిఁ దిరిగిన బంధములు.

||వన||

కొండలనునువులు కొనకొనమమతలు
 అండల కేఁగిన నదవదలు
 పండినపంటలు పరమాత్ము విడిచి
 బం డంబు తిరిగినబడలికలు.

||వన||

బచ్చనరూపులు పచ్చలకొలపులు
 నిచ్చలనిచ్చల నెయ్యములు
 రచ్చలవేంకటరమణునిఁ గొలువక
 చచ్చియుఁజావని జన్మములు.

||వన|| 24

శ్రీరాగం

నిత్యానంద ధరణిధర ధరారమణ
 కాత్యాయనీస్తోత్ర కామ కమలాక్ష.

||వల్లవి||

అరివిందనాథ జగదాధార భవదూర

పురుషోత్తమ సమో భువనేశ !

కరుణాసముగ్ర రాక్షసలోకనాహర

కరణ కమలాధీశ కిరీరాజవరదా !

॥నిత్యా॥

భోగీంద్రశయన పరిపూర్ణ పూర్ణానంద

సాగరనిజావాస సకలాధిప

నాగారిగమన నానావర్ణనిజదేహ

భాగీరథీజనక పరమ పరమాత్మ.

॥నిత్యా॥

చావన పరాత్పర శుభప్రద పరాతీత

కై వల్యకాంత శృంగారరమణ

శ్రీవేంకటేశ దక్షిణ్యగుణవిధి సమో

దేవతారాధ్య సుస్థిరకృపాభరణ !

॥నిత్యా॥ 25

ముఖారి

అనుమానపుబ్రదు కది రోతా తన

మనసెనయసికూటమి మఱిరోతా.

॥వల్లవి॥

అవోరులఁ బడి అడికెల్లోనె

అపవాదియకూట అదిరోతా

ఉపమ గెలిచెనని యొరుఁ జెఱుచుటలు

విపరీతపుగుణవిధి మొకిరోతా.

॥అను॥

తనగుట్టల నెఱిగినవారిముందట

తనయెమ్మెలు చెప్పుకొనుట రోతా

వనితలముందట వదరుచు వదరుచు

కనుగవ గాననిగర్విము రోతా.

॥అను॥

శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

భువి హరి గతియని బుద్ధిదలంచని
యవమానపు నున సదిరోతా
భవసంహరణై వరగువెంకటవతి
నవిరథముగఁ గొలువని దది రోతా.

||అను|| 26

దేహాక్షి

నిన్నుఁ దలంచి నీవేరు దలంచి
నన్నుఁ కరుణించితే నన్నికగాక.

||వల్లవి||

అధికునిఁ గాచు టేమరుదు నన్ను
నధిమునిఁ గాచుట యరుదుగాక నీకు
మధుర మా టేమరుదు మధురమూ చేదు
మధుర మాటే మహిలో నరుదుగాక !

||నిన్ను||

అనఘునిఁ గరుణింప నరుదుగాదా నీకు
ఘనపాపుని నన్నుఁ గాచు టరుదుగాక
కనకమా కనకము గానేల యిహము
కనక మవుటే కడు నరుదుగాక !

||నిన్ను||

నలకొన్న భీతితో నిన్నుఁ జెనకీతిఁ గాక
తలకొన్న సుఖనైఁ దలంచనేల నిన్ను
ఎలమితోఁ దిక్కువెంగి భేకుడ నాపాలఁ
గలిగి నీకృప గలుగఁ జేతువుగాక.

||నిన్ను|| 27

పాడి

పావపుణ్యమలరూపము దేహ మిది దీని
దీపసం బణఁగింపఁ దెరు వెందు లేదు

||వల్లవి||

అతిశయంబైన దేహభిమానము దీని
గతిగాని పుణ్యనంగతి బొందరాదు
మతిలోని దేహభిమానంబు నిడుచుటకు
గజపనాబ్జుఖండం గాక రహస్యంబు లేదు

॥పాప॥

సరిలేనిమమకారజలధి దాటినగాని
అరుదైన నిజసౌఖ్య నుది బొందరాదు
తిరువేంకటాచలాధిపుని గొలిచిన గాని
పరగుబ్రహ్మనందనరుడు తా గాడు

॥పాప॥ 28

6 శ్లోక.

అహరి

పంచ బెంచ మీదఁ బెరిగేటిచెలిమి
ఇంచుకంత తాటుముల కడలేని చెలిమి

॥పల్లవి॥

అంటుముట్టులేక మనసు లంటుకొన్న చెలిమి
కంటఁ గంట నవ్వించే ఘనమైన చెలిమి
వెంటవెంటఁ దెరిగాడు వెట్టికొన్న చెలిమి
ఇంటివాచి త్రిములకు నెడరైన చెలిమి

॥పాప॥

చెక్కుచెమట పెక్కువలెనే చిక్కనైనచెలిమి
ఎక్కడోటా నెమ్మొదము నెఱుంగని నీచెలిమి
చక్కఁదనమేచిక్క మేను చిక్కినట్టిచెలిమి
లెక్కలేని యానలెల్లా లేతలయిన చెలిమి

॥పాప॥

అంకురించినట్టితలఁపు లధికమయిన చెలిమి
లంకె లయినయానలెల్లా లావుకొన్న చెలిమి
వెంకటాద్రివిధుని గూడి వేడు కయినచెలిమి
పంకజాననలెల్లా తాడురానిచెలిమి

॥పాప॥ 29

ఆహార

అలాగుపొందులును నటువంటి కూటములు

నీలాగు తాట నే డిదె చూడవయితి

॥వల్లవి॥

అడియానచూపులకు నానగించితిఁగాని

వెడమాయ లనిలోను వెడకలేనైతి

కడువేడుకలఁ దగిలి గాసిఁ బొందితిఁ గాని

యెడలేనిపరితాప మెఱుంగలేనైతి

॥అలా॥

చిటునగవుమాటలకుఁ జిత్తగించితిఁగాని

తరితీపులని లోను దలఁపలే నైతి

నరుసమోహపుఁ బనలవలలఁ జిక్కితిఁ గాని

గరువంపుఁబొలయలుక గానలే నైతి

॥అలా॥

శ్రీవేంకటేశ్వరునిఁ జింతసేసితిఁ గాని

దేవోత్తమునిలాగుఁ దెలియలే నైతి

ఈవైభవముపై నిచ్చగించితిఁగాని

యీనైభవానంద మిది పొందనైతి

॥అలా॥ 30

గాళ

ఎన్ని లేవు నా కిటువంటివి

కన్నులెదుట నిన్నుఁ గనుగొన లేనైతి

॥వల్లవి॥

అరయ నేజేసిన యపరాధములు నూచి

కరుణించి యొక్కడై నాఁ గాచునా

కరచరణాదులు కలిగించిన నిన్నుఁ

బరికించి నీసేవాపరుడఁ గాలేనైతి

॥ఎన్ని॥

ఏతరినై నే నటిగి చేసినయట్టి
 పాతక మొకఁ జైనాఁ బాపునా
 ఆతుమలోనుండి యలరి నీవొనఁగిన
 చేతనమున నిన్నుఁ జెలఁగి చేరనైతి
 శ్రీవేంకటేశ నే జేసినయితరుల
 నేవ కొకఁడు దయసేయునా
 నీవే యిచ్చినయట్టి నే నీశరీరముతోడ
 నీవాఁడ ననుబుద్ధి నిలుప నేరనైతి

॥ఎన్ని॥

॥ఎన్ని॥ 31

గుండక్రియ

ఎంతటివారలు నెవ్వరును హరిఁ
 జింతించక నిశ్చింతులు గారు
 అతిజితేంద్రియులు సనకసప్రతులు
 నతులతపోధను లగువారు
 చతురాననగురుస్మరణము దొరకక
 తతి నూరక పుణ్యతములుగారు
 అనఘులు శాంతులు సధ్యాత్మతతులు
 ననుపమపుణ్యులు యాజకులు
 పనజోదరు సనవరతముఁ దలఁచక
 వినుతిస్మృతికిని విబుధులుగారు
 దురితవిదూరులు దుర్మతిహీనులు
 నిరతానందులు నిత్యులును
 తిరువేంకటగిరిదేవుని గొలువక
 పరమార్థమునకు బ్రహ్మలుగారు

॥వల్లవి॥

॥ఎంత॥

॥ఎంత॥

॥ఎంత॥ 32

శ్రీరాజరాజ లక్ష్మణాచార్యుల

సామంతం

పరమపాతకుడ భవబంధుడ శ్రీ

హరి నిను దలచ నే నరుహుడనా

||వల్లవి||

అపవిత్రుడ నే నమంగభుడ గడు

నవగతపుణ్యుడ నలనుడను

కవటకలుషపరికరహృదయుడ నే

నవవర్ణమునకు నరుహుడనా

||వర||

అతిదుష్టుడ నే నధికదూషితుడ

హరినివేకమతి నదయుడను

వతిలేనిరమావతి మిము దలచలే

నతులగతికి నే నరుడనా

||వర||

అనపమవిషయవరాధీనుడ నే

ననంతమాహాభయాతురుడ

చినుకొంపగఁ దిరువేంకటేశ ఘను

లనఘులు గాఁగి నే నగుహుడనా.

||వర|| 32

నాదరామక్రియ

ఇన్నియుఁ గలుగు టేజన్మమునన్త సఁ

శెన్నలర హరి నేవ పిదించుకొఱకు

||వల్లవి||

అరయ నేదాధ్యయన మది బ్రహ్మశుద్ధికొఱ

కిరన్తై నశాస్త్రంబు లెఱుకకొఱకు

తటి యజ్ఞములు ఋణోత్తర మయ్యెడికొఱకు

వదిలేనిదానములు బిచ్చములకొఱకు

||ఇన్ని||

మమకారదూరంబు మనసు గెలుచుటకొఱకు
సమవివేకంబు శాంతముల కొఱకు
అమర శ్రీతిరువేంకటాద్రిశుష్మనను ని
జము గెలుచు బ్రహ్మవిజ్ఞానంబు కొఱకు

||ఇన్ని|| 34

సామంతం

ఏ నిన్నుదూరక యెవ్వరిదూరుదు నీ
వాని సన్నోకయింత వదలక నను నేలవలదా
అపరాధిఁ గనుక నన్నరసి కాపు మని
అపరిమితభయ మంది నీకు శరణంటిఁ గాక
నవములేక నన్ను నీకుఁ గావగ నేల
అపవర్గరూప దయాంబుది తిరువేంకటాధిప
ఘనపాపిఁ గనుక నీకరుణఁ గోరి నీ
వనవరతము నొ యీతుమ నిహరించు మంటిఁగాక
యెససి నన్నుఁ గాచు లేమి యరదు నీకు
ససఘ్నుడ పరమతత్త్వానంద తిరువేంకటాధిప !

||వల్లవి||

||ఏన్||

||ఏని|| 35

6.వ తోకు

ధన్వాసి

వైష్ణవులు గాని నార లెవ్వరు లేరు
విష్ణువభావ మీనిశ్చేమంత యుఁ గాన
అంతయు విష్ణుమయం బట మఱి దేవ
తాంతరములు గల వననేలా
భ్రాంతిఁ బొంది యేభావము భావించి
నతన పుణ్య లవుట దప్పదుగాన

||వల్లవి||

||వైష్ణ||

ఎవ్వరిఁ గొలిచిన నేమిగొఱఁత మఱి
 యెవ్వరిఁ దలఁచిన నేమి
 అవ్వలివ్వల శ్రీహరిరూపు గానివా
 రెవ్వరు లే రని యెఱుకదోచినఁ జాలు
 అతిచంచలంబైన యాతుమ గలిగించు
 కలమున బహుచి తగతులై
 యితరులఁ గొలిచిన యెడయక యనాథ
 పతితిరువేంకటపతి చేకొనుఁగాక

॥వైష్ణ॥

॥వైష్ణ॥ 36

శ్రీరాగం

మనసిజగురుఁ డితఁడో మఱియుఁ గలఁడో వేద
 వినఁతుం డితఁడుగాక వేటొకఁడు గలఁడో
 అందరికి నితఁడెవో అంతరాత్ముఁ డనుచు
 నందు రితఁడోమఱియు నవల నొకఁడో
 నందకధరుఁడు జగన్నాథుఁ డచ్చుతుఁడు గో
 విందుఁ డితఁడె గాక వేటొకఁడు గలఁడో
 తనర నిందఁకిఁ జై తస్య మొనఁగినయాతఁ
 డొనర నితఁడో మఱియు నొకఁడుగలఁడో
 దినకరశతతేజఁ డగుదేవదేవుఁడు త
 ద్వినుతుం డితఁడు గాక వేటొకఁడు గలఁడో
 పంకజభవాదులకుఁ బరదై వ మీతఁడని
 అంకింతు రితఁడో అధికుఁడొకఁడో
 శాంకరీస్తోత్రములు నతతమునుగైకొనెడి
 వెంకటవిభుఁడో కాక వేటొకఁడు గలఁడో

॥వల్లవి॥

॥మన॥

॥మన॥

॥మన॥ 37

భూనాలం

ఇప్పు డిటు కలగంటి నెల్లలోకములకు

నప్పడగు తిరువేంకటాద్రిశుఁ గంటి

॥వల్లవి॥

అతిశయంబైన శేషాద్రిశిఖరముగంటి

ప్రతిలేని గోపురప్రభలు గంటి

శతకోటి సూర్యతేజములు వెలుగఁగ గంటి

చతురాస్యఁ బొడగంటిఁ జయ్యన మేలుకంటి

॥ఇప్పు॥

కనకరత్నకవాటకాంతు లిరుగడఁగంటి

ఘనమైనదీపసంఘములు గంటి

అనుపమమణిమయమగుకీరీటము గంటి

కనకాంబరము గంటి గ్రక్కనమేలుకంటి

॥ఇప్పు॥

అరుదైన శంఖచక్రదు లిరుగడఁగంటి

నరిలేని యభయహస్తము గంటిని

తిరువేంకటాచలాధిపునిఁ జూడఁగఁగంటి

హరిఁ గంటి గురుఁ గంటి సంతట మేలుగంటి

॥ఇప్పు॥ ౩౪

శ్రాధి

తీ పనుచు చేదు తెగఁదిని వెనుకఁ బడరాని

అపదలచేతఁ బొర లాడేము గాన

॥వల్లవి॥

అప్పుదీరినదాఁకి నలవోక కైన వా

రెప్పుడునుఁ గమవార లే లొదురు

అప్పటప్పటికిఁ బ్రియ మనుభవింపుచు మమత

చెప్పినటువలెఁ దాము నేయనలెఁగాక

॥తీప॥

శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

పొందైన వార మనిప్రాద్దువోకకుఁ దిరుగు

ఇందఱునుఁ దమవార లేలొదురు

కందువగు తమకార్యగతులు తీజినదాఁక

నందడింపుచుఁ బ్రియము జరపవలెఁగాక !

॥తీప॥

తెగనికర్మము దిమ్ముఁ ద్రిప్పకొని తిరిగాడ

నగడు కోరిచి పెక్కిలాడ నేమిటికి

తగువేంకటేశ్వరునిఁ దలఁచి యిన్నిటాఁ దాము

విగతభయులయి భ్రాంతి విడువవలెఁగాక.

॥తీప॥ 39

శ్రీరాగము

అదిగాక నిజమతం బదిగాక గూఢకం

బదిగాక హృదయసుఖ మనిగాక పరము

॥పల్లవి॥

అమలమగు విజ్ఞాన మని మహాధ్వరమునకు

నమరినది పంకల్పమను మహాపశువు

ప్రతిదమను యూపగంబమున విశేసింపించి

విమలేందు (ద్రీ?) యాహుతులు నేల్పంగవలదా

॥అది॥

అరయ నిర్మమకార మాచార్యుడై చెలఁగ

వరుసతో ధర్మనేత బ్రహ్మ గాఁగ

దొరకొన్న శమదమాదులు దానధైర్యభా

స్వరగుణాదులు విప్రసమితిగావలదా.

॥అది॥

శిరువేంకటాచలాధిపు న బధ్యాసంబు

నరులకును సోమపాసంబు గావలదా

పరగ నాతనికృపాపరి పూర్ణజలధిలో

నరుహులై యవబృథం బాడంగవలదా

॥అది॥ 40

శంకరాభరణము

శలపోత బ్రాతె తలఁపులకుఁ దమ
కొలఁ దెఱుంగని మతి గోడఁడఁగా ||పల్లవి||

అపదలు బ్రాతె అందరికినిఁ దమ
చాపలపునంపదలు నడిఁ బెట్టఁగా
పాపములు బ్రాతె ప్రాణులకును మతిఁ
బాపరానియాన దమ్ముఁబాధించఁగా ||తల||

జగడాలు బ్రాతె జనులకునుఁ దమ
వగలై నకోపాలు పైకొనంగా
వగలుబ్రాతె వలలఁబెట్టెడి తమ్ముఁ
దగిలించు మమత వేదసమునేయఁగా ||తల||

భయములు బ్రాతె పరులకును దమ
దయలేక యలయించు ధనముండఁగా
జయములు బ్రాతె సతతమును యింత
సయగారివేంకటనాథుఁడుండఁగాను ||తల|| 41

7-వ తేకు

ధన్నాసి

పుట్టుగు లమ్మీ భునిఁ గొనరో
జట్టికిని హింసలే మీధనము ||పల్లవి||

అపద లంగడినమ్మీఁ గొనరో
పాపాత్ములు పైపయిఁ బడకా !
కైపులఁ బుణ్యులఁగని కోపించే
చూపులు మీకివి సులభపుధనము ||పుట్టు||

కడుఁ గుంభిపాతకాబులు గొనరో

బడిబడి నమ్మిఁ బాలిండ్ల

తొడరుఁ బరస్త్రీ ద్రోహపుధనములె

తడవుట మీకివి దాచినధనము

॥పుట్టు॥

లంపులచండాలత్వము గొనరో

గంపలనమ్మిఁ గలియుగము

రంపపు వేంకటరమణుని కథ విన

నింపగు నారికి నిదె ధనము

॥పుట్టు॥ 42

లలిత

అప్పుడువో నినుఁ గొలువఁగ నరుహము గలుగుట ప్రాణికి

కప్పినదియుఁ గప్పనిదియుఁ గనుఁగొనఁగలనాఁడు

॥వల్లవి॥

అపదలకు నంపదలకు నష్టముచెప్పనినాఁడు

పాపములకు పుణ్యములకుఁ బని దోలఁగిననాఁడు

కోపములకు శాంతములకుఁ గూటమి నూనిననాఁడు

లోపల వెలుపల తనమతిలోఁ దెలిసిననాఁడు

॥అప్ప॥

తనవారలఁ బెరివారలఁ దాఁ దెలిసిననాఁడు

మనసునఁ జై తిన్యంబును మఱి వందిననాఁడు

పనివడి తిరువేంకటగిరిపతి నీదాసుల దాసులఁ

గనుఁగొని నీభావముగాఁ గనువిచ్చిననాఁడు

॥అప్ప॥ 43

సామంతం

కొలుపుడి భక్తిఁ గొండల కోనేటి

నిలయుని శ్రీనిధి యైనవాని

॥వల్లవి॥

ఆదిదేవుని సభవుని సామ
వేదనాదవినోదుని నెఱ
వాది జితప్రియు నిగ్మలత త్త్వ
వాదుల జీవనమైన వాని

॥కొలు॥

దేవదేవుడై దివ్యుని నర్వ
భావాతీత స్వభావుని
శ్రీవేంకటగిరిదేవుడైన వర
దేవుని భూదేవతత్పరుని

॥కొలు॥ 44

లలిత

మంచిదివో సంసారము మదమత్సరములు మానిన

కంచును బొచ్చును నొకసరిగార దాఁ జూచినను

॥పల్లవి॥

ఆపదలకు సంపదలకు సభిమానింపక యుండిన

పాపముఁ బుణ్యము సంకల్పము లని తెలిసినను

కోపము శాంతము తరుతమగుణములుగా భావించిన

తాపము శైత్యమునకుఁ దాఁ దడఁబడకుండినను

॥మంచి॥

నెలియును లోపలయును నొకవిధమై హృదయం బుండిన

పలుకును బంతము దానొక భావనఁ దోచినను

తలఁపునఁ దిరువేంకటగిరి దైవము నలకొని యుండిన

సాలవక యిన్నిటికిని దా సోకొరుచె నై నా

॥మంచి॥ 45

లలిత

మంగళం గోవిందునకు జయమంగళం గరుడధ్వజకును

మంగళము నర్వాత్మునకు ధర్మస్వయాపునకూ, జయజయఁపల్లవి॥

శ్రీరాజ్యపాక అన్నమాచార్యుల

అదికిని నాదైనదేవున కచ్చుతున కంభోజనాభున
కాదికూర్మంబైన జగదాధారమూర్తికిని
వేదరక్షకునకును సంతతవేదమార్గవిహారునకు బలి
భేదికిని సామాదిగానప్రియనిహారునకు ||మంగ||

హరికిఁ బరమేశ్వరునకును శ్రీధరునకును గాలాంతకునకును
పరమపురుషోత్తమునకును బహుబంధదూరునకు,
సురమనిస్తోత్రునకు దేవాసురగణశ్రేష్ఠునకు గరుడా
కరునకును గాత్రాయనిమితకలితనామునకు ||మంగ||

పంకజాననవరదునకు భవపంకవిచ్ఛేదునకు భవునకు
శంకరున కవ్యక్తునకు నాశ్చర్యరూపునకు
వేంకటాచలనల్లభునకును విశ్వమూర్తి నీశ్వరునకును
పంకజాకుచకుంభకుంకుమ పంకలోలునకు ||మంగ|| 46

సామంతం

పాయనికర్మములే కను బలవంతము లనినప్పుడె
కాయమునకు జీవునకును గన్పిత్వము లేదు ||పల్లవి||

అతుమ సకలవ్యాపక మిదితలపోసివసిమ్మట
జాఁయుఁ గులాభిమానగుఁ జర్చించనెరాదు
భూతవికారము లన్నియుఁ బురుషోత్తముఁ డనినప్పుడు
సాతకముల పుణ్యంబుల పని తనకేలేదు. ||పాయ||

పదిలంబుగ నర్వాత్మకభావము దలచిన పిమ్మట
ముదమున నెవ్వరిఁ జూచినఁ మొక్కక పోరాదు
కదిసినయిప్పటిసుఖములే కడుదుఃఖము లనితెలిసిన
చెడరక సుఖారమునకుఁ జేపాఁచనెరాదు. ||పాయ||

పరిపూర్ణుడు తిరువెంకటపతి యనఁగా వినినప్పుడు
ఎరవుల హీనాధికములు ఎగులు మఱిలేవు
పరమాత్ముండగు నీతని భక్తులదలఁచిన యప్పుడు
తిరముగ నీతనికంటెను దేవుఁడు మఱి లేడు ||పాయ|| 47

జాళి

ఏడ నుజ్జాన మేడ తెలివి నాకు
బూడిదిలో హోమ మైపోయె గాలము. ||వల్లవి||
ఇదెమేలయ్యెడి నా కదె మేలయ్యెడి నని
కదిసిన యానచే గడవ లేక
ఎదురుచూచిచూచి యెలయించి యెలయించి
పొదచాటుమ్మగ మైపోయె గాలము ||ఏడ||
ఇంతటఁ దీరెడి దుఃఖ మంతటఁ దీరెడినని
చింతచింతవగలచే వేఁగి వేఁగి
చింతయు వేదనలఁ జిక్కువడచు నగ్ని
పొంత నున్న వెన్నయైపోయె గాలము ||ఏడ||
ఇక్కడనుఖము గాకక్కడనుఖం బని
ఎక్కడికై నా నూర కేఁగి యేఁగి
గ్రక్కన శ్రీతిరువేంకటపతిఁ గానక
పుక్కిటిపురాణ మయి పోయె గాలము ||ఏడ|| 48

ని-వ తేకు.

గుండక్రియ

కొనుట వెగ్గళముదాఁ దినుట యల్పము మీఁదు
గనుట చినుటలే కదా కడచన్నభవము ||వల్లవి||

ఆపదవడ్డికినిచ్చి యనుభవింపఁ బోయిన

ఫపున నెవ్వరికి నిం దేమిగలదు

సాపపుపై రువ్విత్తిన పండినపంటలలోన

రూపింపఁగ నిందు రుచియేమి గలదూ

॥కొను॥

ఘనుడై సతిరువేంకటనాథుఁడిన్నిటికి

యునుభోక్తయుఁ గర్మయును నై నవాఁడు

పనిలేదు నిష్కారపరుఁడు చానై వుండు

తనకుఁ దానేక ర్త తనమాటఁ గాన

॥కొను॥ 49

ఆహిరి

జీవాత్ముఁ యుండు చిలుకా నీ

వావలికిఁ బరమాత్ముడై యుండు చిలుకా

॥పల్లవి॥

ఆశుమపంజరములోన నయమున నుండి నా

చేతనే పెరిగినచిలుకా

బాతిగాఁ గర్మపునుకెల్లఁబడి కాలఁ

జేతఁ బేడైతివే చిలుకా

బాతిగాఁ జదువులు పగలు రేలును నా

చేత నేరిచి నట్టి చిలుకా !

రీతిగా దేహఁపు రెక్కలచాటున నుండి

సీతు కోరువలేని చిలుకా

॥జీవా॥

బెదరి యెదుగురికిస భీతిఁ బొందుచుఁగడుఁ

జెదరంగఁ జూతువే చిలుకా !

అదయులై న శత్రు లాఱుగురికిఁ గాక

అడిచిపడుదువే నీవు చిలుకా

జడల కిటు లాహారవాంఛ నటుపదివేలు

వదరులు వదరేటి చిలుకా

తుదలేనిమమతలు తోరమ్ము నేసి నా

తోఁగూడిమెలగినచిలుకా !

॥జీవా॥

నీవన నవ్వరు నేనన నవ్వరు

నీవేనేనై యుందుఁ జిలుకా !

శ్రీవెంకటాద్రిపై చిత్తములో నుండి

నేవించుకొని గట్టి చిలుకా !

దై వమానుషములు తలఁపించి యెవుడు నా

తలఁపునఁ బాయని చిలుకా !

ఏవియును నిజముగా వివి యేటికని నాకు

నోఁగించి నటువంటి చిలుకా !

॥జీవా॥ ౩౦

ముఖారి

నదు లొల్లవు నాస్నానము కడు

నదరము నా కీస్నానము

॥వల్లవి॥

ఇరువంకల నీ వేచినముద్రలు

ధరియించుటె నాస్నానము

ధరపై నీనిజదాసుల దాసుల

చరణధూళి నాస్నానము

॥నదు॥

తలఁపులోన నినుఁ దలఁచినవారలఁ

దలఁచుటె నాస్నానము

వలనుగ నినుఁగను వారలశ్రీపాద

జలములే నాస్నానము.

॥నదు॥

వరమభాగవతపాదాంబుజముల

దరుసెనమే నాస్నానము

తిరువేంకటగిరిదేవ నీకథా

స్మరణమే నాస్నానము

॥నదు॥ 51

శ్రీరాగం

చాలదా హరినామ సౌఖ్యామృతము దమకు

చాలదా హితవై న చవులెల్ల నొనగ

॥పల్లవి॥

ఇది యొకటి హరినామ మింతైన జాలదా

చెదర కీజన్మముల చెఱలు విడిపించ

మది నొకటి హరినామమంత్ర మది చాలదా

పదివేలు నరకకూషముల వెడలి చ

॥చాల॥

కల దొకటి హరినామకనకాద్రి చాలదా

తొలగెను మని దారిద్ర్యదోషంబు చెఱుచ

తెలి వొకటి హరినామదీప మది చాలదా

కలుషంపుగఱిస (గటిక ?) చీకటి పాఱుద్రోల

॥చాల॥

తగువేంకి లుక్మీర్తన మొకటి చాలదా

జగములో కల్పభూజంబు ఎలెనుండ

సాగిసి యీవిభునిదాసులకరుణ చాలదా

నగవుఁ జూపులను నున్నత మెపుడుఁ జూప !

॥చాల॥ 52

శ్రీరాగం

వందే వాసుదేవం

బృందారకాధీశ వందితపదాబ్జం

॥పల్లవి॥

ఇందీవరశ్యామ మిందిరాకుచతటి
చందనాంకితలనచ్చారు దేహమ్
మందారమాలికామకుటసంశోభితం
కందర్పజనక మరవిందనాభమ్

॥వందే॥

ధగధగితకౌస్తుభాధరణవక్షస్థలం
ఖగరాజవాహనం కమలనయనమ్
నిగమాధినీవితం నిజరూపశేషవ
న్నగరాజశాయిసం ఘననివాసమ్

॥వందే॥

కరిపురనాభసంరక్షణే తత్పరం
కరిరాజవరదసంగతకరాజ్ఞమ్
సరసీరుహాననం చక్రవిభ్రాజితం
తిరువేంకటాచలాదేవం భజే

॥వందే॥ 53

భూపాలం

నీకథామృతము నిరతసేవన నాకు
చేకొనుట నకలసంసేవనం బటుగాన
ఇదియెమంత్రరాజము నాకు నేప్రాద్దు
నిదియె వేదసంహిత పాఠము
ఇదియెబహుళశాస్త్ర మెల్లజదువుట నాకు
ఇదియె సంధ్యనా కీదియె జప మటుగాన
ఇదియె బ్రహ్మనిద్యోపదేశము నాకు
నిదియె దుఃఖవిరహితమార్గము
ఇదియె భవరోగహితభేషజము నాకు
నిదియె యుపనిషద్వాక్యపద్ధతి గాన

॥వల్లవి॥

॥నీక॥

॥నీక॥

ఇదియెదానఫల మీఁజాలినది నాకు
నిదియె తలఁపఁ బరహితకర్మము
ఇదియె తిరువేంకటేశ నీనంస్మరణ
మిదియె ఇదియె ఇన్నియును నటుగాన

||నీక|| 54

9-వ తేకు.

సామంతః

ఏమి నేయవచ్చుఁ గర్క మిచ్చినంతే కాని లేదు
తాము సేసినంతవల్లుఁ దమకుఁ బోరాదు

||పల్లవి||

ఇట్లునట్లు మిట్టివడ్డ యించుకంతా లేకు వీఁపు
బట్ట గట్ట మోపు మోచి పాటువడ్డా లేదు
తట్టువడ లోకి మెల్లఁదప్పుకొనినా లేదు
తెట్టఁదెరువున నోరుదెఱచినా లేదు

||ఏమి||

అడిగి పరులఁబదు కానబడ్డా లేదు భీతి
విడిచి నెత్తుటఁదోఁగి వీరుఁడైనా లేదు
అడవు లెల్లాఁ దిరిగి అలమటించిన లేదు
యిడుమపాటుకుఁ జొచ్చి యియ్యకొన్నా లేదు

||ఏమి||

వచ్చివచ్చివనితల వలపించుకొన్నా లేదు
మెచ్చులగుఱము నెక్కి మెఱసినా లేదు
ఎచ్చరికఁ దిరువేంకటేశుఁ గొలువక యుంటె
ఇచ్చట నచ్చట ను మించుకంతా లేదు

||ఏమి|| 55

ముఖారి

నగుఁబాట్లఁ బడెనా జిహ్వ
పగటున నిదివో పావన మాయ

||పల్లవి||

ఇల నిందటి నుతియించి పెంచువలె

నలినలి యైనది నాజిహ్వ

నలినోదరు శ్రీనామము దలంచిన

ఫలమున కిదివో పావనమాయ

॥నగు॥

భ్రమఁ బడిమాయపుఁ బడఁతుల తమ్ములు

నమలి చవులుగొనె నాజిహ్వ

అమరవంద్యుడగు హరి నుతియించఁగ

ప్రమదము చవిగొని పావన మాయ

॥నగు॥

నెలఁతల పలుయోనిద్రవనదులను

నలుగడ నిండెను నాజిహ్వ

అలసి వేంకటనగాధిప యనుచును

పలికినయంతనె పావనమాయ

॥నగు॥ 56

శ్రీ రాగం, ఏకతాళి.

విడుమనవో రోలు విడుమనవో నేగ

విడు మనవో తల్లి వెఱచీని బాలుడు

॥పల్లవి॥

ఎన్నఁడు గొల్లెతల యిండ్లు వేమారుఁ జొచ్చి

వెన్నలుఁ బాలును వెఱఁజుండు

వన్నెలనీకోవ మింత వద్దు నీకు నీయాన

కన్నులనవ్వలముద్దు గారీని బాలుడు

॥విడు॥

నారెఱుఁ బెరుగుల చాడెలూ నేడు మొదలూ

గోరయై కోలలఁ బగులమొత్తఁడు

కూరిమిలేక నీవు గోవగించఁగాఁ గన్నీరు

జోరునా రాలఁగా నిన్నే చూచీని బాలుడు

॥విడు॥

శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

చాలు నీకోప మిది సరిలేని మద్దలివి
రోలనే యిట్లను విరుగఁ ద్రోయఁడు
మేలిమి వేఁకటపతి మేటి నీకొమారుఁ డిదె
కే లెత్తి నీకు మ్రొక్కెడి నిదే బాలుఁడు

॥విడు॥ 57

భైరవి-రచ్చెతాళం

పట్ట వసముగాని బాలుఁడా పెనుఁ
బట్టపుబలువుడ బాలుఁడా !

॥పల్లవి॥

ఇరుగడ బ్రహ్మయు నీశ్వరుఁడును నిన్ను
సరుస నుతింప జరరమున
అరుదుగనుండి ప్రియంబున వెడలిన
పరమమూర్తివా బాలుఁడా

॥పట్ట॥

తల్లియుఁ దండ్రీయుఁ దనియనిముదమున
వెల్లిగ లోలో వెఱవఁగను
కల్లనిదురతోఁ గనుమూసుక రే
పల్లెలోఁ జెరిగిన బాలుఁడా

॥పట్ట॥

ఏదెసఁ జూచిన నిందఱిభయముల
నేదలుదేఱఁగఁ జెలఁగుచును
వేదపల్లవపు వేంకటగిరిపై
పాదము మోపిన బాలుఁడా !

॥పట్ట॥ 58

ఆహారీ

మదమత్సరము లేక మనసు పేదైపో
పదరిన యాపలవాఁడు వో వైష్ణవుఁడు

॥పల్లవి॥

ఇట్టునట్టు దిరిగాడి యేమైనాఁ జెడనాడి
పెట్టరంటాఁ బోయరంటాఁ బెక్కు లాడి
ఎట్టివారి నై నా దూరి యెవ్వరినై నాఁ జేరి
వట్టియాసలఁ బడనివాఁడువో వైష్ణవుఁడు
గడనకొఱకుఁ జిక్కి కాముకనిద్యలఁ జొక్కి
నిడివి నేమైనాఁ గని నిక్కినిక్కి

॥మద॥

ఒడలిగుణముతోడ నుదుటునిద్యలఁ జాల
వడదాఁకీ బడలనివాఁడువో వైష్ణవుఁడు

॥మద॥

ఆవల వొరులఁ జెడనాడఁగ పిని విని

చేవమిరి యెవ్వరిని జెడనాడక

కోవిదు శ్రీవెంకటేశుఁ గొలిచి పెద్దల కృప
వావివర్తన గలవాఁడు వోవైష్ణవుఁడు

॥మద॥ 59

సామంతం

ఏది చూచినా నీవే యిన్నియును మఱి నీవే

నేదనిరహితులకు వెఱుగు మటుగాన

॥వల్లవి॥

ఇరవుకొని రూపంబు లిన్నిటానుఁ గలనిన్నఁ

బరికించవలెఁగాని భజించుపరాదు

గరిమచెడి సత్సమాగమము విడిచిన నీ

స్మరణవిజ్ఞాన వాపన గాదుగాన

॥ఏది॥

ఇహదేవతాప్రభల నెల్ల వెలుగుట నీకు

సహజ మనవలెఁ గాని సరిఁ గొలువరాదు

అహిమాంశుకిరణంబు లన్నిచోట్లఁ బరగు

గ్రహియింప రా దవగ్రాహములుగాన

॥ఏది॥

ఇంతయును దిరువేంకటేశ నీ వునికిఁ దగఁ
జింతింపవలె గాని నేవింపరాదు
అంతయు నన్వమును నన్వం బనఁగరాదు
అంతవానికి బరుల కలవడదుగాన

॥పది॥ 60

10-వ తేఱు.

శంకరాభరణం

పదిలముకోట పగవారు
అదనఁ గాచుకొందు రాజుగురు

॥పల్లవి॥

ఇమ్మై జెప్ప నిందఱిచేత
తొమ్మిది నెల్లఁ దోఁగినది
కొమ్మతీరునఁ గుదురై నకోట
దొమ్మికాం పైదుగు రుందురు

॥పది॥

ఒంటికాఁడు రాజు ఉడుగక తమలోన
ఒంటని నీమంత్రులొకయిద్దఱు
దంటతనంబునఁ దమయిచ్చఁ దిరిగాడు
బంటు లేడుగురు బలవంతులు

॥పది॥

కలవు తొమ్మిది కనుమల తంత్రము
నిలువఁ గలిగినట్టి నెఱవాదులు
తెలిసికొనేటి గిమ్మినాయఁడు సాచ్చె
బలిసె నీకోట భయమేల

॥పది॥ 61

సామంతం

ఎంత నదివిన నేమి వినిన తన
చింతయేల మాను సిరు లేల కలుగు

॥పల్లవి॥

ఇతరదూషణములు ఎడసినఁగాక

అతికాముకుఁడు గానియప్పుడు గాక

మతిచంచలము గొంత మానినఁ గాక

గతియేల కలుగు దుర్గతు లేల మాను ||ఎంత||

పరధనములయాస పాసినఁ గాక

అరిది నిందలు లేని యప్పుడుగాక

వీరసవర్తనము విడిచినఁ గాక

పర మేల కలుగు నాపద లేలమాను ||ఎంత||

వెంకటపతి నాత్మ వెదకినఁ గాక

కింక మనమొనఁ దొలగినఁ గాక

బొంకుమాట లెఱసి పోయినఁ గాక

శంక యేలమాను జయ మేల కలుగు ||ఎంత|| 62

సామంతం

కాలవిశేషమో లోకము గతియో నన్మార్గంబుల

కీలువదలె సౌజన్యము క్రిం దయిపోయినది ||వల్లవి||

ఇం దెక్కడినంసారం బేదెనఁ జూచినధర్మము

కం దయినది విజ్ఞానము కడకుఁ దొలంగినది

గొందులు దరిఁబడె శాంతము కొంచెం బాయె నివేకము

మందుకు వెదకినఁ గానము మంచితనంపుఁబనులు ||కాల||

మఱియుఁగ నేఁటివిచారము మానిన్యం, బై పోయిన

నెఱుకలు సంతోషముకు నెడమే లేదాయె

కొఱమాలెను నిజమంతయు కొండల కేఁగెను సత్యము

మఱుఁగయి పోయెను వినుకులు మఱిమాలెను తెలివి ||కాల||

తమ కీక నెక్కడిబ్రతుకులు తడబడె నాచారంబులు

సమమైపోయిన వప్పుడె జాతివిడంబములు

ఈమిరం బింతయుఁ బాపఁగఁ దిరువెంకటగిరిలక్ష్మీ

రమణుఁడు గతిసప్పును గలరచ నేమియు లేదు ||కాల|| 63

శ్రీరాగము

ఈవిశ్వాసంబు ఎవ్వరికిఁ దోచ దిది

పావనులహృదయమునఁ బ్రభవించుఁగాని ||వల్లవి||

ఇమ్మైనపాపంబు లెన్ని వలసినఁ బ్రాణి

సమ్మతంబునఁ జేయఁ జాలుఁ గాకేమి ?

కమ్మరికి నొకయేఁడు గుదియ నొకనాఁ డాను

నమ్మి తలఁచినవిష్టునామంబు చేత ||ఈవి||

కొదలే? దురితములు కొండలుఁ గోల్లెను

చెదర కెపుడఁ బ్రాణి చేయఁగాకేమి ?

పొదరి గొఱియలలోన పులిచొచ్చిఁ బ్లాను

హృదయంబు హరిమీఁద నుండినంతటను ||ఈవి||

సరిలేనిదుష్కర్మనాఘములు రాసుతై

పెరుగఁజేయుచుఁ బ్రాణి పెంచుఁగాకేమి ?

బెరసి కొండలమీఁదఁ బిడుగుపడ్డ ప్లాను

తిరువెంకటాచలాధిపునిఁ దలఁచినను ||ఈవి|| 64

కన్నడ గాథ

తనకర్మవశం బించుక' దై వకృతం బాకయించుక

అన్నమాచార్యుల శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

అన్నమాచార్యుల

ఈదైన్యము లీహైశ్యము లీచిత్తవికారంబులు
 ఈదురవస్థలు గతులును నీలఁపటములును
 ఈదాహము లీదేహము లీయనుబంధంబులు మఱి
 ఈదేహము గలకాలము నెడయపు ప్రాణులకు

॥తన॥

ఈచూపులు నీతీపులు నీనగవులు నీతగవులు
 నీచొక్కులు నీపొక్కులు నీవెడయలుకలును
 ఈచెలుములు నీబలువులు నీచసవులు సీఘనతలు
 నీచిత్తము గలకాలము నెడయపు ప్రాణులకు

॥తన॥

ఈవెరవులు నీయెఱుఱులు నీతలఁపులు నీతెలుపులు
 దైవశిఖామణి తిరుమలదేవుని మన్ననలు
 దైవికమున కిటువగవక తనతలఁ పగ్గలమైనను
 దైవముతానౌ తానే దైవంబవుఁగాన

॥తన॥ 65

శ్రీరాగం

ఈపాదమేకదా యిల యెల్లఁ గొలిచినది
 యీపాదమేకదా యిఁగిరాహస్తముల కితవైనది

॥పల్లవి॥

ఈపాదమేకదా యిందఱును మ్రొక్కెడిది
 యీపాదమేకదా యీగొనగంగ వుట్టినది
 యీపాదమేకదా యెలమిఁ బొందినది
 యీపాదమేకదా యిన్నిటికి నెక్కుడైనది

॥ఈపా॥

ఈపాదమేకదా యిథరాజు దలఁచినది
 యీపాదమేకదా యింద్రుడు లెల్ల వెదకినది
 ఈపాదమేకదా యీబ్రహ్మ గడిగినది
 ఈపాదమేకదా యెగసి బహిష్కరింపఁబడినది

॥ఈపా॥

ఈపాదమేకదా యిహాపరము లొనగెడిది
 యీపాదమేకదా యిల సహస్యశః గోరికై నది
 యీపాదమేకదా యీక్షింప దుల్లభము
 ఈపాదమేకదా యీవెంకటాద్రిపై నిరవైనది ||ఈపా|| 66

21-వ తేకు.

ముఖారి

పెక్కు లంపటాల మనసు వేద వె తివి నీకు
 నెక్కడా నెవ్వరులేరు యేమిసేతువయ్యా ||వల్లవి||

కన్ను మూయఁ బ్రొద్దు లేదు కాలు చాచ నిమ్మ లేదు
 మన్నుద్రవ్వి క్రిందనైన మసికి లేదు
 మున్నిటివలెనే గోరు మోపనైన జోటు లేదు
 ఇన్నిటా నిట్లానైతి వేమిసేతువయ్యా ||పెక్కు||

అడు గిడఁగ నవ్వలలేదు అండనైన నుండలేదు
 పుడమిఁ గూడు గుడువనైన బ్రొద్దులేదు
 వెడఁగుఁ దనము విడువలేదు వేదమైన జడువలేదు
 ఎడవఁదడవ నిట్ల నీకు నేమిసేతువయ్యా ||పెక్కు||

ఉప్పరములు మానియైన నుండలేదు లోకమందు
 నిప్పుడైన నీవిహార మిట్లనాయెను
 చెప్పనరుదు నీగుణాలు శ్రీ వెంకటేశ యిట్ల
 నెప్పుడును ఘనుడ వరయ నేమిసేతువయ్యా ||పెక్కు|| 67

శ్రీరాగం

ఇతఁడు నేసిననేత లెన్నిలే విలమీఁద
 ఇతఁడు జగ దేకగర్వితుఁ డానోకాఁడో ||వల్లవి||

కుడువఁడా ప్రాణములు గొనుచుఁ బూతకిచన్ను
తుడువఁడా కపటదైత్యుల నొసల్పివ్రాలు
అడువఁడా నేలతో నలమి శకటాసురుని
వడువఁడా నెత్తురులు వసుధకంసునిని

॥ఇత॥

పెట్టఁడా దనుజారిబిరుదు లోకమునందు
కట్టఁడా బలిదైత్యుకర్మబంధముల
మెట్టఁడా కాళింగమేటిశిరములు నలియఁ
గొట్టఁడా దానవులఁ గోటానఁగోట్ల

॥ఇత॥

మరవఁడా ఘట్టువులు మరణములుఁ బ్రాణులకు
పఱపఁడా గంగఁ దనపాదకమలమున
చెఱువఁడా దారితములు శ్రీవేంకటేశుఁ డిదె
నెఱువఁడా లోకముల నిండఁ దనకీర్తి

॥ఇత॥ 68

సామంతం

ఆదిదైవుడై యందరిపాలిటి

కీదేవుడై వచ్చె నితఁడు

॥వల్లవి॥

కోరినపరమయోగులచి త్తములలోన

ఏరీకిసుండెనో యీతఁడు

చేరవచ్చినయూశ్రీతుల నెల్లఁ బ్రోవ

నీరీతి నున్నవాఁ డీతఁడు

॥అది॥

కుటిలదానవులఁ గోటానఁ గోట్ల

నెటువలెఁ ద్రుంచెనో యీతఁడు

ఘటియించి యిటువంటికారుణ్యరూపుడై

యిటువలె నున్నవాఁ డీతఁడు

॥అది॥

తక్కక బ్రహ్మాండతతు లెల్ల మోచి తా
 నెక్కడ నుండెనో యీతఁడు
 దిక్కుల వెలసిన తిరువేంకటేశుడై
 ఇక్కడనున్న వాఁ డీతఁడు

॥౨౬॥ 69

గుండక్రీమ

తానే తెలియవలె దలచిదేహి తన్ను
 మానువువారలు మఱి వేరీ

॥పల్లవి॥

కడలేనిభవసాగరము సొచ్చితన్ను
 వెడలించువారలు వేరీ

కడుబంధములచేతఁ గట్టుపడినతన్ను
 విడిపించువారలు వేరీ !

॥తానే॥

క్రాంగినినుమువంటికర్మపుతలమోపు
 వ్రేగుదించేటివారలు వేరీ

మూఁగినమోహపుమూఁకలు తొడిఁబడ
 వీఁగఁద్రోలేటివారలు వేరీ

॥తానే॥

తిరువేంకటాచలాధిపునిఁ గొలుపుమని
 వెరవుచెప్పెడువారువేరీ

పరివోనిదురితకూపములఁ బడకుమని
 వెరవుచెప్పెడివారువేరీ

॥తానే॥ 70

శ్రీరాగం

బయలువందిలివెట్టి పరగఁజెల్లముగలిగె

దయమాలి తిరుగ నాత్మజుఁ దొడిఁడు గలిగె

॥పల్లవి॥

అధ్యాయములు

కనుచూపువలన నుడుగని కోరికలు గలిగె
తనుకాంక్షవలనఁ బరితాపంబు గలిగె
అనుభవనవలన మోహాంధకారము గలిగె
తనిని దీరమివలన తలపొత గలిగె

॥బయ॥

అడియానవలన పాయనిచలంబునుఁ గలిగె
కడుమమతవలన చీకటి ద్రవ్వఁ గలిగె
కడలేనితమకమునఁ గాంతాశమునుఁ గలిగె
పడుమ సంతటికి మాననిప్రేమ గలిగె

॥బయ॥

తరితీపువలనఁ జిత్తభ్రాంతి తగఁ గలిగె
విరహంబువలనఁ బురవేదనలుఁ గలిగె
తిరువేంకటాచలాధిపునికరుణామృతము
పరిపూర్ణ మైనయాపద నీడఁ గలిగె

॥బయ॥ 71

కేదారగౌళ

పరమాత్ముని నోరఁ బాడుచును నిరు
గరులు సూడఁగఁదోసి దంచీ మాయ
కొలఁదిబ్రహ్మాండపుఁ గుండెనలోన
కలికి జీవులను కొలుచు నించీ
కలికి దుర్మోహపురోకలి వేసి
తలఁచి తనువులను దంచీమాయ

॥పల్లవి॥

॥పర॥

తొంగలిరెప్పలు రాత్రులుఁ బగలును
సంగడి కనుగవ సరీ దిప్పుచు
చెంగలించి వెనఁ జేతులు వినయ్యచు
దంగుడుబియ్యముగా దంచీమాయ

॥పర॥

అనయముఁ దిరువేంకటాధీశ్వరుని
 పనుపడి తనలోఁ బాడుచును
 ఓసరి విన్నాణిజేవులనెడి బియ్యము
 తనర నాతని కియ్యదంచీ మాయ

॥పర॥ 72

22-వ తేకు.

నారణి

పరగు బహునజ్జన్మ పరివక్తవృద్ధయై
 మఱి కదా వేదాంతమారంబు గనుట

॥పల్లవి॥

కలుషహర మగువివేకమ్ము గలిగినయట్టి
 ఫలము గాదా శృపాపారీణుడౌట
 తలపోసి సకలభూతదయావిశేషంబు
 కలిగికాదా గుణవికారంబు గనుట

॥పర॥

ఎదిరిఁ దనవలెనె తా నెఱుంగ నేర్చినఫలము
 లదిగదా ద్రవ్యమోహంబు గడచనుట
 పదిలమగు నాశానుభవము పావినయట్టి
 తుదగదా తాను సంతోషంబు గనుట

॥పర॥

రతిపరాజ్ఞుఖమహారాజ్య మబ్బినఫలము
 మతిగదా తాను గర్మత్యాగి యౌట
 తతితోడ ఫలపరిత్యాగిచిత్తవ్యాపి
 ధృతిగదా వేంకటాధిపుదాసుఁ డౌట

॥పర॥ 73

ముఖారి

చలపాది రోగ మీ సంసారము నేడు
 బలువై నమందు విష్ణుభక్తి జేవులకు

॥పల్లవి॥

కీడాట నుది నెటింగియు మోహ మెడల దిది

పాడె నధిశ్ఠతము బలవంతము

ఈడనే యిది మాన్ప హితనైన వజ్రాంగి

జోడువో హరిఁ దలంచుట జీవులకును

॥చల॥

హేయమని తెలిసి తా నిచ్చగించి యాత్మ

సాయ దీరితిసుఖము బలవంతము

మాయ నుగులుసేయ మాధవుని దంచనపు

రాయివో వైరాగ్యరచన జీవులకు

॥చల॥

పొలయు దురితంబు రొంపులు దన్యు వడి ముంచ

పలుమారుజన్మ మీ బలవంతము

నెలవుకొని నకలంబు నిర్మలముగాఁ గడుగు

జలధివో వేంకటేశ్వరుఁడు జీవులకు

॥చల॥ 74

వరాళి

చూడఁ జూడ మాణిక్యాలు చుక్కలు వలె నున్నవి

యీడు లేనికన్ను లనే యినచంద్రులు

॥వల్లవి॥

కంటిఁ గంటి వాడె వాడె ఘనమైనముత్యాల

కంటమాంల లనే పదకములు నవే

మింటిపొడ వై నట్టిమించుఁగిరీటం బదె

జంటల వెలుగు శంఖచక్రాలవె

॥చూడ॥

మొక్కు మొక్కు వాడె వాడె ముందరనే వున్నాఁడు

చెక్కు లనే నగవుతో జిగిమో మదే

పుక్కిట లోకము లనే భుజిర్తులును నవే

చక్కనమ్మ అలమేలుబవరా లదే

॥చూడ॥

ముంగై మురాలును నవే మొలకతారును నడ
 బంగారునిగ్గులవన్నె వచ్చుబట్టదే
 యింగిత మెఱిగి వేంకటేశుఁ డిదే కన్నులకు
 ముంగిటినిధాన మైనమూలభూత మదే

చూడ 75

ముఖారి

ఎంత సేయఁగ లేదు యిటువంటివిధి యభవు
 సంతవానిని భిక్ష మడుగుకొనఁ జేసె

పల్లవి

కోరి చంద్రునిఁ బట్టి గురుతల్పకునిఁ జేసె
 కూరి మలరఁగ నింద్రుఁ గోడిఁ జేసె
 ఘోరికుడువఁగఁ ద్రిశంకుని సంత్యజునిఁ జేసె
 వీరుఁ డగునలుఁ బట్టి విదూపుఁ జేసె

ఎంత

అతివ నొడ్డుగఁ జూడ మాడ ధర్మజుఁ జేసె
 సతి సమ్మకొన హరిశ్చంద్రుఁ జేసె
 కుతిలపడ శూద్రకుని గొఱ్ఱెముచ్చుగఁ జేసె
 మతిమాలి కురురాజు మడుఁ గుచొరఁ జేసె

ఎంత

పడనిపాట్లఁ బఱచి బ్రహ్మతల వోఁచేసె
 తొడరి కాలునికాలు దునియఁ జేసె
 అడరని విధికి విధి యగు వేంకటేశుకృప
 పడయకుండఁగ భంగపడక పోరాదు

ఎంత 76

కాంబోధి

వేటిసుఖము మఱి యేటిసుఖము వొక
 మాటమాత్రమున నటమట మైనసుఖము

పల్లవి

కొనసాగుదురితములే కూడైన నుఖము

తనువిచారములలో దాకొన్న నుఖము

పనిలేనియానలకుఁ బట్టయిననుఖము

వెనకముందరఁ జూడ వెరగైననుఖము

॥వఁటి॥

నిందలకు లోనైన నీరసపునుఖము

బొందికిని లంచంబు పుణికేటనుఖము

కిందువడి పరులముంగిలి గాచు నుఖము

పందివలె తనుఁదానె బ్రదికేటినుఖము

॥వఁటి॥

ధృతిమాలి యిందరికి దీనుడగు నుఖము

మతిమాలి భంగములు మఱపించు నుఖము

పతివేంకటేశుకృప పడసినది నుఖము

యితరంబు లన్నియును నీపాటి నుఖము

॥వఁటి॥ 77

శ్రీరాగం

దేహము దా నస్థిరమట దేహి చిరంతనుఁ జానట

దేహపుష్పాహపుచేతలు తీరుట లెన్నఁదొకో

॥వల్లవి॥

కన్నలఁ బుట్టినకాంక్షలు కప్పికదా దుర్బోధల

కన్నులు మనసును దనియక గాసి బడిరి జనులు

తన్నిఁక నెఱుఁగుట లెన్నఁడు తలఁపులు దొలఁగుట లెన్నఁడు

తిన్నని వరవశములచేఁ దిరుగుట లెన్నఁ దొకో ॥దేహము॥

సిగ్గులు దొలఁగనియానలఁ జిక్కిరిదా దుర్మాశపు

సిగ్గుల యెగ్గులచేతను చిక్కువడిరి జనులు

సిగ్గులు దొలఁగుట యెన్నఁడు చిత్తిము లోనా లెన్నఁడు

తగ్గుల యొగ్గులసేతలు తలఁగుట లెన్నఁదొకో

॥దేహము॥

మనసున బుట్టినయారాధు మనసున బెనగొని తిరుగఁగ
 మనసే తా నగుదె వము మరచిరి యందరును
 అనయము తిరువేంకటవతి యాత్మ దలఁచి సుఖంపుచు
 ఘనమగుపరమానందము కలుగుట లెన్నఁజొకో || దేహము || 78

ధన్వాసి

భావయామి గోపాలబాలం మన
 స్సేవితం తత్పదం చింతయేయం నదా || పల్లవి ||
 కటిఘటితమేఖిలా ఖచితమణిఘంటికా
 పటలనిదేన విభ్రాజమానం
 కుటిల పదఘటిత సంకుల శింజితే నతం
 చటులనటనానముజ్జ్వల విలాసమ్ || భావ ||
 నిరతకరకలితనవనీతం బ్రహ్మాది
 సురినికరభావనా శోభిత పదమ్
 తిరువేంకటాచలస్థిత మనుపమం హరిం
 పరమపురుషం గోపాలబాలమ్ || భావ || 79

ధన్వాసి

పంకజాత్ములు సాలసి పలికి నగఁగా
 నింకా నారగించు మిట్లనే అయ్యా || పల్లవి ||
 కలవంటకములు పులుంగములు దుగ్ధాన్నములు
 పలుదెరఁగు లై నలవ్వుములగములు
 నెలకొన్న నేతులును నిరతంపుచక్కెరలు
 గిలుకొట్టుచును నారగించవయ్యా || పంక ||

పెక్కు వగునైదంపు పిండినంటల మీఁద
 పిక్కుటిలు మెఱుగుఁ బొడిబెల్ల ములుచు
 వొక్కటిగఁ గలవుకొని వొలుపుఁబప్పులతోడ
 కిక్కిఁజీయ నిటు లారఁచినయ్యా

॥పంక॥

కడుమధురఁజైన మీఁగడ పెరుగులును మంచి
 అడియాల పూరుఁగాయలరుచులతో
 బడిబడిగ నవకంపుఁ బల్లెరంబులతోడ
 కడునారఁగించు వేంకటగిరీంద్రా

॥పంక॥ 80

భూపాలం

భోగిశయనమును బునకొల్పెడిని
 యోగనిద్ర పాయును మేల్కొనవే
 కన్నులు దెఱవక కమలబాంధవుఁడు
 వెన్నెలరేణువు వెలయ దిదే
 అన్న వమలనీ సరుణోడయ మిదే
 మిన్నక నీ విటు మేలుకొనవే

॥పల్లవి॥

॥భోగి॥

తెల్లనికన్నులు దెఱవక విరియఁగ
 నొల్లక జలజము లున్న వివే
 కల్లనిదుర నినుఁ గవియఁగ నియ్యక
 మెల్ల నాయ నిటు మేలుకొనవే

॥భోగి॥

తెరవగురెప్పలఁ దెల్లవాఱవలె
 తెఱవక చీకటి దీర దిదే
 తెఱుగువేంకటాధిప నీ వెఱుగుదు
 మెఱుగులు చల్లుచు మేలుకొనవే

॥భోగి॥ 81

శ్రీరాగం

ఏది చూచిననుఁ గడు నిటువంటిసోద్యములే

మేదినికీఁ గిడుపడి మిన్నుండ నేలా

॥పల్లవి॥

కరిరాజుఁ గాచినా కరుణానిధివి నీవు

అరిది నరసింహయా పైతి వేలా

పురగోద్రశయనమున నుండి నీవును నదా

గరుడనాహనుడవై గమనించ నేలా

॥ఏది॥

పురుషోత్తమఖ్యాతిఁ బొదలి యమృతము వంప

తరుణివై పుండ నిటు దైన్య మేలా

శరణాగతులకు రక్షకుడవై సాము నీ

చరణములకిం దైన చలముకొన నేలా

॥ఏది॥

దేవతాధిపుడవై దీపించి యిందునకు

భావింప తమ్ముడనఁ బరగి తేలా

శ్రీవెంకటాచలస్థిరుడవై లోకముల

జీవకోట్లలోనఁ జిక్కువడ నేలా

॥ఏది॥ ౧౭

మలహరి

కోరుదు నామది సవిశము గుణ (కా?) ధరు నిర్గుణుఁ గృష్ణుని

నారాయణు విశ్వంభరు నవనీతాహరు

॥పల్లవి॥

కుండలిమణిమయభూషణు కువలయదళవర్ణాంగుని

నండజపతివాహనుని నగణిత భవహరుని

ఘోషోన్మోరకదమనుని మాలాలంకృతవక్షుని

వృక్షోజ్జ్వలాంబుధిచంద్రుని నిత్యానందుని

॥కోరు॥

ఆగమపుంజపదార్థుని ఆపత్సఖనంభూతుని
 నాగేంద్రదాయతతల్పుని నానాకల్పుని
 సాగబ్రహ్మమయాఖ్యుని సంతతగానవిలోలుని
 వాగీశ్వరసంస్తోత్రుని వైకుంఠోత్థముని
 ఘంకుమవసంతకాముని గోపాంగనకుచలిప్తుని ?
 శంకరసతిమణినుతుని సర్వాత్ముని నముని
 శంకనినాదమృదంగుని చక్రాయుధవేదీప్తుని
 వేంకటగిరి నిజవాసుని విభవనదాయినిని

॥గోరు॥

* ॥గోరు॥ 83

సామంతం

అటు గుడువు మనస నీ వన్నిలాగులఁ బొరలి
 ఇటు గలిగె నీకు నె హితవిచారములు
 గోరికలకునుఁ గలిగె ఘోరపరితాపంబు
 కూరిమికిఁ గలిగె ననుకూలదుఃఖములు
 తారతమ్యము లేనితలపోతలకుఁ గలిగె
 భార మెనటిలంపట మనెడిమోపు
 తినువునకుఁ గలిగె సంతత నైతిమ్మటలు
 మనువునకుఁ గలిగె నామనివికారములు
 పనిలేనిసంసారబంధంబునకుఁ గలిగె
 ఘన మైనదురితసంగతితోడిచెలిమి
 దేహికినిఁ గలిగె నింద్రియములను బోధింప
 దేహంబునకుఁ గలిగె తెగనిసంశయము
 దేహాత్మకండుయిన తిరువేంకటేశునకు
 దేహిదేహాంతరస్థితిఁ జూడఁ గలిగె

॥వల్లవి॥

॥అటు॥

॥అటు॥

॥అటు॥ 84

ఆపదల సంపదల నలయు లేమిట మాను

రూపింప నిన్నిటను రోసిననుఁ గాకా

||వల్లవి||

కడలేనిదేహరోగంబు లేమిట మాను

జడను విడిపించునౌషధసేవఁ గాక

విడవ కడియాన తను వేచు లేమిట మాను

నొడలి కలగుణ మెల్ల నుడిగిననుఁ గాకా

||ఆప||

దురితవంగ్రహమైన దుఃఖ మేమిట మాను

నరిలేనిసౌఖ్యంబు చనిగొన్నఁ గాక

కరుణ నమోహంధకార మేమిట మాను

అరిది తేజోమార్గ మలవడినఁ గాకా

||ఆప||

చావులోఁ బెనగొన్నజన్మ మేమిట మాను

యీవలాపలి కర్మ మెడసినఁ గాకా

భావింప నరుదైన బంధ మేమిట మాను

శ్రీవేంకటేశ్వరునిసేవచేఁ గాకా

||ఆప|| 85

సామంతం

సులభమా మనుజులకు హరిభక్తి

వల నొంది మతీకదా వైష్ణవుఁ డౌట

||వల్లవి||

కొదలేని తపములు కోటానఁగోటులు

సదన నాచరించి యటమీఁద

పదిలపైన కర్మబంధము లన్నియు

పదలించుకొనికదా వైష్ణవుఁ డౌట

||సుల||

తనివోనియాగతంత్రములు లక్షలసంఖ్య

అనఘుడై చేసినయటమీద

జననము లన్నిట జనియించి పరమపా

వనుడై మఱికదా వైష్ణవుఁ డౌట

||సుల||

తిరిగి తిరిగి పెక్కుతీరము లన్నియు

నరలేక నేవించినటమీద

తిరువేంకటాచలాధిపుఁ డై నకరిరాజ

వరదునికృపఁ గదా వైష్ణవుఁ డౌట

||సుల|| 86

ఆహిరి

ఏల నమకొను సుకృత మెల్లవారికి మహా

మాలిన్యమున నాత్మ మాసినది గాన

||వల్లవి||

కలికాలదోషంబు కడవరానిది గాన

తలఁపు దురితముల కాధారంబు గాన

బలుపూర్వకర్మములు పట్టరానివి గాన

మలమూత్రజన్మంబు మదకరము గాన

||ఏల||

రాఁపై నగుణవికారములు బహుళము గాన

ఆవరానివి యింద్రియంబు లటుగాన

దాఁవరం బగుమమత దయదలంపదు గాన

కాఁపురముచే నాన కప్పుకొనుఁ గాన

||ఏల||

హృదయంబు చంచలం బిరవు గానదు గాన

చదువు బహుమార్గములఁ జాటు నటుగాన

యెదుర నుండెడువేంకటేశ్వరుని నిజమైన

పదముపై కోరికలు పైకొనవు గాన

||ఏల|| 87

శ్రీరాగం

వలపు లధికము నేయు వై భవములు
తలఁపు లధికము నేయుఁ దలపోతలు

॥పల్లవి॥

కోప మధికమునేయుఁ గోరికలు
తాప మధికమునేయుఁ దమకంబులు
కోపగబుఁ దాపంబుఁగూడ సధికమునేయు
యేపయినమోహముల నేమందమే

॥వల॥

మచ్చికధికమునేయు మన్ననలు
యిచ్చ లధికమునేయు నీరసములు
మచ్చికలు నిచ్చలును మగుడ సధికమునేయు
నెచ్చరికకూటముల నేమందమే

॥వల॥

అంద మధికమునేయు నై క్యములు
పొందు లధికమునేయుఁ బొలయలుకలు
అంసములుఁ బొందులును నలర సధికమునేయు
నెందు నరుఁ డగువేంకటేశుకృపలు

॥వల॥ 88

పరాళి

చి త మతిచంచలము చేత బలవంతంబు
తిత్తిలో జీవుఁ డిటు దిరిగొడుఁ గాక

॥పల్లవి॥

కదిసి జీవుఁడు పుట్టఁగాఁ బుట్టినటువంటి
మొదలుఁ దుదయును లేనిమోహవాశములు
వదలు టెటువలెఁ దారు వదలించు టెటువలెను
భదిలముగ వీనిచేఁ బడి పొరలుఁ గాక

॥చి త॥

కడ లేనిజన్మసంగ్రహములై యెన్నఁడును
గడుగ వశములు గానికర్మపంకములు
విడుచు పెటువలెఁ దారు విడిపించు పెటువలెను
నిడువనివిలాపమున వేఁగుటలు గాక

॥చి త్॥

యిందులోపల జీవుఁ డెన్నఁడే నొకమాటు
కందు వెఱిగి వివేకగతుల భాగ్యమున
అందముగఁ దిరువేంకటాద్రిశు నేవించి
అందరానిసుఖంబు లందుఁ గాక

॥చి త్॥ 89

ధన్వాసి

ఉప్పవడము గాకున్నా రిందలు
యెప్పుడు లేయి నీకెప్పుడు పగలు
కన్నుల చంద్రుఁడును కమలమిత్రుఁడును
పున్నతి నీవి నీ కుండఁగను

॥వల్లవి॥

వెన్నెలయెండలు వెలయఁగ నేల్కొను
పెన్నఁడు నిద్దర యెన్నఁడు నీకు
కందువ సతికనుఁగలువలు ముఖార
విందము నిదివో వికిసించె

॥ఉప్ప॥

ముందర నిద్దర మొలవదు చూచిన
విం దగునీతెలివికిఁ దుద యేది

॥ఉప్ప॥

తమము రాజసము తగుసాత్వికమును
సమరిన నీమాయారతులు
కమలాధిప వేంకటగిరీశ నిన్ను

ప్రమదము మఱిపునుఁ బైకొను పెట్ల

॥ఉప్ప॥ 90

ఒప్పులై నొప్పులై వుండుఁ గాన

అప్పటప్పటికీ జూడ నదియే కా నిజము

॥పల్లవి॥

కన్నుల కిన్నియుఁ జూడ కలలై వలలై

వున్నతాలు వడ్డలై వుండుఁ గాన

చిన్న చిన్న చిటిపాటి చిమ్ముదొమ్ము దిమ్ము లవి

వున్న వన్నియుఁ జూడ నొకటే కా నిజము

॥ఒప్పు॥

సారెకు నోరికీ జూడ చవులై నవ్వులై

వూరట మాటలై వుండుఁ గాన

తారుమారు తాఁకుసోకు తప్పదోపు లిన్నియు

వోరపారు లేని వెల్ల వొక్కటే కా నిజము

॥ఒప్పు॥

మేనికి నిన్నియుఁ జూడ మృదువై పొదువై

పూని సంపదలై వుండుఁ గాన

తేనె తీపె తిరువేంకటేశ నిన్ను

కానవచ్చినదే వొక్కటే కా నిజము

॥ఒప్పు॥ 91

శంకరాభరణము

పనిలేనిధనవాంఛఁ బడి పొరలిన నిట్టి

కనుమాయలే కాక కడ నేమి గలదు

॥పల్లవి॥

కనుచూపుకాఁకలఁ గలయట వెడయాన

లనుభవింపుట గాక యం దేమిగలదు

తనువల్లి సోకులఁ దగులుట మమతల

యెలమి నధర మాను టఱిగి యెంగిలి నోర

నలముకొనుట గాక యం దేమి గలదు

పలులంపటములచే బడుట దుఃఖంబులు

తలఁ జుట్టుటే కాక తన కేమి కలదు

॥పని॥

శ్రీవేంకటాద్రిశుఁ జేరని పను లెల్ల

నేవగింతలె కాక యిందేమి గలదు

ఆవల సురతభోగ మనుభవింపఁ బోయి

రావలయుట గాక రచ నేమి గలదు

॥పని॥ 92

సామంతం

కొండలలో నలకొన్న కొనేటిరాయఁడు వాఁడు

కొండలంతవరములు గుప్పెడువాఁడు

॥వలవి॥

కుమ్మరదాసుడైన కురువరతినంబి

యిమ్మన్నవరము లెల్ల నిచ్చినవాఁడు

దొమ్మలు నేసినయట్టితోండమాంబక్కురవర్తి

రమ్మన్నచోటికి వచ్చి నమ్మినవాఁడు

॥కొండ॥

అచ్చపువేడుకతోడ ననంతాళువారికి

ముచ్చిలి వెట్టికి మన్ను మోచినవాఁడు

మచ్చిక దొలంకఁ దిరుమలనంబితోడుత

నిచ్చనిచ్చ మాటలాడి నొచ్చినవాఁడు

॥కొండ॥

కంచిలోన నుండఁ దిరుకచ్చినంబిమోడఁ గరు

ణించి తనయెడకు రప్పించినవాఁడు

యెంచ నెక్కుడైన వేంకటేశుఁడు మనలకు

మంచివాఁడె కరుణఁ బాలించినవాఁడు

॥కొండ॥ 93

గుండ్రకియ

కడుఁ జంచలములు కడు సద్గుణములు

కడు నల్పము లని కా దందురు

||వల్లవి||

కర్మబోధవికారంబులు

ధర్మతంత్రసంధానములు

దుర్మదై కసందోహములు

కర్మదూరు లివి గా దందురు

||కడు||

పరమభాగవతభవ్యమమతలు

పరమబోధసంభావకులు

తిరువేంకటగిరి దేవునేవకులు

కరుణాధికు లివి గా దందురు

||కడు|| 94

గుండ్రకియ

పోయం గాలము వృథయై పుట్టినమొదలుం గటకట

నీయెడ నామది నిడమై నిలుచుట యెన్నఁచొకో

||వల్లవి||

కుడిచిన నాకలి దీరదు కుడువఁగఁ గుడువఁగఁ బైపై

కడుఁబొదలెడుదీపన మిది గడచుట యిక నెల్లు

కుడువక మానుట యెన్నఁడు కోరిక దీరుట యెన్నఁడు

తపియక నీరూపము నేఁ దలఁచుట లెన్నఁచొకో

||పోయ||

జీవుఁడు పుట్టినమొదలునుఁ జేతికి మాటట చాలక

యేవిధమున భుజించిన నెడయదు దీపనము

శ్రీవేంకటపతి నా కింక శ్రీకరుణామృత మియ్యక

పావన మందదు నామది పాలించం దగదా

||పోయ|| 95

లలిత

అతిశయమగుసౌఖ్య మనుభవించు మన్న

హితవు చేకొన నొల్ల రిందఱు

॥పల్లవి॥

కడ లేనివిజ్ఞానగతికిఁ దోడు గారు

యెడవులవారలె యిందఱు

అడరినమోక్షనహాయు లెవ్వరు లేరు

యిడుమపాటవారె యిందఱు

॥అతి॥

తిరమైనపుణ్యము బోధించేవారు లేరు

యెరవులవారే యిందఱు

తిరువేంకటాచలాధిపునిమీఁదిచి త్త

మరపు నేయక పోయి రిందఱు

॥అతి॥ 96

మాళవి

శ్రీమన్నారాయణ శ్రీమన్నారాయణ

శ్రీమన్నారాయణ నీశ్రీపాదమే శరణు

॥పల్లవి॥

కమలానతిముఖకమలకమలహిత

కమలప్రియకమలేక్షణ

కమలాననహిత గరుడగమన శ్రీ

కమలనాభ నీపదకమలమే శరణు

॥శ్రీమ॥

పరమయోగిజన భాగధేయ శ్రీ

పరమపూరుష పరాత్పరా

పరమాత్మమ పరమాణురూప శ్రీ

తిరువేంకటగిరి దేవ శరణు

॥శ్రీమ॥ 97

ఎనుపోతునో నెద్దు నేరు గట్టినయట్లు

యెనసి ముందర సాగ దేటిబ్రదుకు

||పల్లవి||

కడ లేనియానచే కరగి కరగి చిత్త

మెడమవంకకు వచ్చె నేటిబ్రదుకు

పొడవైనమమతతో బొదల బొదల మాన

మిడుమపాట్ల బడ నేటిబ్రదుకు

||ఎను||

తెగుదెంపు లేనిభ్రాంతికీ జిక్కి యాచార

మెగసి గొందులు దూరె నేటిబ్రదుకు

పగగొన్న మోహతాపము వేరుగ విజ్ఞాన

మిగురువెట్టక మానె నేటిబ్రదుకు

||ఎను||

భావింప రోతలో బడి పొరలెడిసౌఖ్య

మేవగింపడు జీవు డేటిబ్రదుకు

శ్రీవేంకటేశుపై చిత్త మొక్కటె కాని

యేవంక సుఖములే దేటిబ్రదుకు

||ఎను|| 98

శ్రీరాగం

చావుతో సరియైన సౌఖ్యంబులో దగిలి

వేవేలు దురితముల వేగించు టొండె

||పల్లవి||

కనుగొనల నిరుమేను గాడి పారుట లొండె

శనుగొండ లనమహాచరుల బడు టొండె

తనివోనిసురతముల దగిలి మునుగుట యొండె

ఘనమోహబంధముల గట్టువడు టొండె

||చావు||

మొనసి యాశాపాశములయురులఁ బడు టొండ
 కనలి పొలయులుకచేఁ గాఁగు టది యొండ
 మనను కాంతాశమున మల్లు వెనఁగుట లొండ
 పని లేనిమదనాగ్నిఁ బడి పొరలు టొండ

॥చావు॥

తడసి మమతల నిరంతరధైర్య మది యొండ
 నడుమనే కన్నుగానక తిరుగు టొండ
 యెడప కీతిరువొకటేశుఁ దలఁవఁగ లేక
 పడనిపాట్ల నెల్లఁ బడి వేఁగు టొండ

॥చావు॥ 99

ముఖారి

ఆకటివేళల నలపైన వేళలను
 తేఁకువ హరినామమే దిక్కు ముఱి లేదు
 కొఱమాలి వున్న వేళ కులము చెడినవేళ
 చెఱవడి వొరులచేఁ జిక్కినవేళ
 వొఱ పైనహరినామ మొక్కటే గతిగాక
 ముఱచి తప్పిననైన ముఱి లేదు తెఱఁగు
 ఆపద వచ్చినవేళ యాఱడిఁ బడినవేళ
 పాపపువేళల భయపడినవేళ
 వోపినంతహరినామ మొక్కటే గతిగాక
 మాపుదాఁకాఁ బొరలిన ముఱి లేదు తెఱఁగు
 సంకళఁ బెట్టినవేళ చంపఁ బిలిచినవేళ
 అంతిలిగా నప్పులవా రాఁగినవేళ
 మొక టేశునామమే విడిపించ గతిగాక
 మంకుబుద్ధిఁ బొరలిన ముఱి లేదు తెఱఁగు

॥వల్లవి॥

॥ఆక॥

॥ఆక॥

॥ఆక॥ 100

ముఖారి

మోసమున మాయావిమోహితుడై పోయి

కాసు నేయని పనికి గాని బడె బ్రాణి

||పల్లవి||

కన్ను లనియెడిమహాకల్పభూజము లివి

తన్నుఁ బుణ్యుని జేయఁ దగిలి వచ్చినవి

పున్నతోన్నతబుద్ధి నొనగూర్చ కది జేహి

కన్నచోటికి బఱపి గాని బడె బ్రాణి

||మోస||

చిత్త మనియెడిమహాచింతామణి దనకు

తొత్తువలె వలసి తను దోడుతే గలది

హత్తించి హరిమీద నలరింప కది వృథా

తిత్తిలో సుఖమునకుఁ దిరిగె నీప్రాణి

||మోస||

కామతత్వం బనడికామధేనువు దనకు

నేమారుఁ గోరికల వెల్లిగొలిపెడిది

యీమేను తిగువేంకటేశుఁ జేరక పోయి

కామాంధుడై మిగుల గతిమాలె బ్రాణి

||మోస|| 101

దేసాక్షి

కొండో నుయ్యో కుమతులాల

తందుముందు తట్టుముట్టు తాకై నఁ గనుడి

||పల్లవి||

కాకివోటు జముచేత కందుకుందు మరుచేత

మా కాపనిగాదు మనుజులాల

పోకు మని యావరాదు పొమ్మని చెప్పగరాదు

మీకు మీకే చూచుకొందు మీరే కనుండు

||కొండో||

గాములిల్లు పుట్టమిఁదికప్పుతోలుపైకప్పు
 నేమా యెఱుంగము నిపుణులాల
 పామునోరికడి మీప్రాణపుటూరుపుగాలి
 జాము జాము మేలుగీడు చక్కజేయఁ గనుఁడు ||కొండో||
 రచ్చమానిచింతకిందు రాఁపులకూటమిపొందు
 ముచ్చో చిచ్చో మూఁధులాల
 యెచ్చరికతోడ వేంకటేశుదానులఁ గూడి
 శచ్చిగచ్చుమేనితోడ భయమెల్లఁ బాయుఁడు ||కొండో|| 102

నాట

మందు లేదు దీనికి మంత్ర మేమియు లేదు
 మందు మంత్రము దనమతిలోనె కలదు ||వల్లవి||
 కదలకుండఁగఁ దన్నుఁ గట్టివేసినఁ గట్టు
 వదలించకొనఁ గొంత వలదా
 వదలించఁబోయిన వడిగొని పైపై నే
 కదియుఁ గాని శన్ను వదల దేమియును ||మందు||
 మనసులోపల నుండి మఱి మీఁదఁ దా నుండి
 యెనసిన తిరువేంకటేశుని
 తనరినతలఁపునఁ దలఁప దుష్కృతములు
 తనకుఁ దానే వీధుఁ దలఁక వలదు గాన ||మందు|| 103

27 శకు.

అహారి

ఏమీ నెఱుంగనిమమ్ము నెక్కువ నేసి
 పామరుల జొడఁ జేసి భాష్కరాదులు ||వల్లవి||

గతచిన్నదాలు || ములఖనకు నిచ్చి

అతనికరుణచేత నన్నియుఁ గని

గతిలేక పోయిన కలియుగమున వచ్చి

ప్రతిపాలించఁ గలిగ భాష్యకారులు

|| ఏమీ ||

లోక మెల్ల వెల్లెఱోగా లోననే మరలఁ గాచి

అకుమీఁదఁ దేలినయతనికృప

కాకరిమతము లెల్ల గాలిబుచ్చి వర మిట్ట

పైకొనఁగఁ గరుణించె భాష్యకారులు

|| ఏమీ ||

పంకజపుఁజేయి చాచి పాదపుఁబర మిచ్చిన

వెంకటేశుకృపతోడ వెలయఁ దానే

తెంకినే వొడయవరై తిరుమలత్రద్యయాన

పంక మెల్లఁ బోఁగడిగ భాష్యకారులు

|| ఏమీ || 104

కన్నడగాళ

అటవారిఁ గూడి తోరా

అటవారిఁ గూడి అన్నిచోట్ల బొమ్మ

లాట లాడించ నధికుండ వైతివి

|| పల్లవి ||

గురుతరమగు పెద్దకొట్టాములోపల

తిర మైనపెనుమాయఁ దెర గట్టి

అభయ నజ్ఞానము లవి యడ్డముగఁ జేసి

పరగ నుజ్ఞానదీపములు ముట్టించి

|| అట ||

తోలుబొమ్మల దొరకొని గడియించి

గాలిచేత వానిఁ గదలించి

కూలెటిరనములు తొమ్మిది గడియించి

నాలుగుముఖములు నలుపున నాడించ

|| అట ||

మన్నించుదాతలు మఱి లేరు
యెన్నఁగఁ దిరువేంకటేశ్వర నీదాసు
లున్నతులై నిన్ను నుబ్బించి పొగడఁగ

||అట|| 105

సామంతం

బ్రువంతి బౌద్ధా బుద్ధ యితి
సువంతి భక్తా మలభ మితి

||వల్లవి||

గదంతి కిల సాంఖ్యా స్తావ్రిం పురుషం
పదవాక్యజ్ఞాః పద మితి చ
విదంతి త్వా వేదాంతిన
స్సదా బ్రహ్మలసత్పద మితి చ

||బ్రువం||

జపంతి మిమాంసకా స్తావ్రిం చ
విపులకర్మణో విభవ యితి
లపంతి నయనకలా స్సతతం
కృపాభు కర్తా కేవల మితి చ

||బ్రువం||

భణంతి వేంకటపతే మునయో
హ్యణిమాదిప్రద మతుల మితి
గుణవంతం నిర్గుణం పున రితి
గృణంతి నర్వే కేవల మితి చ

||బ్రువం|| 106

సామంతం

నతతం శ్రీశం

సీతం పరాత్పర మీశే

||వల్లవి||

గదాధరం మేఘగంభీరని
 నదం పరమోన్నతశుభదం
 మృదుతరగమనం మేదినీధరం
 హృదయనిలయ మహా మీడ

||నత||

నందకధరం జనార్దనం గో
 విందం చారుముకుందం
 నందగోపనరనందనకంగం
 యిందూరవినయన మీడ

||నత||

గరుడగమన మురగశయన మధికం
 పరమవదేశం సావనం
 తిరువేంకటగిరి దేవ మతులం మ
 హిరమణం స్థిర మీడ

||నత|| 107

అహిరి

ఇన్నిలాగులచేతు లివియహో కడు
 నన్నిక కెక్కినచేతు లివియహో

||వల్లవి||

గునియుచుఁ దను నెత్తుకొమ్మని తల్లిపై
 నెనయుఁ జూచినచేతు లివియహో
 కినిసి గోవర్ధనగిరి పెల్లగించిన
 యినుమువంటిచేతు లివియహో

||ఇన్ని||

పినికి పూతకి చన్ను విగియించి వట్టిన
 యినుమంతలు చేతు లివియహో
 పనులఁ గాచుచు గొల్లపడుచుల యమునలో
 యిసుక చల్లినచేతు లివియహో

||ఇన్ని||

పరమచైతన్యమై ప్రాణుల కెల్లను
 యెరవు లిచ్చినచేతు లివియపో
 తిరువేంకటగిరిదేవుడై ముక్తికి
 నిరవు చూపెడుచేతు లివియపో

॥ఇన్ని॥ 108

సాళంగనాట

వాసివంతు విడిచినవాడే యోగి యీ
 ఆన లెలా విడిచిన అతడే యోగి

॥పల్లవి॥

గద్దించి పాతెడుతురగమువంటిమనసు
 వద్దని మరలించినవాడే యోగి
 వొద్దనే కొండలవంటివున్నతదేహగుణాలు
 దిద్ది మట్టుపెట్టువాడే ధీరుడైన యోగి

॥వాసి॥

ముంచుకొన్న యింద్రియపు మోహజలధిలోన
 వంచన మునుగనట్టివాడే యోగి
 పొంచి పుణ్యపావములు పొట్టువంటికర్మములు
 దంచి పారజల్లువాడే తత్త్వమైనయోగి

॥వాసి॥

వెగటుకామాదుల వెళ్లగొట్టి శాంతుడై
 వగ లుడిగినయట్టివాడే యోగి
 నిగిడి శ్రీవేంకటపతి నిజదాసుడై భక్తి
 దగిలి నిలుపువాడే ధన్యుడైనయోగి

॥వాసి॥ 109

గుండక్రియ

తుద లేనిబంధము తోడునీడై నేను
 వధలినా నన్ను వదల దేమి నేతు

॥పల్లవి॥

గులిమి కొలుచు దీరఁ గుడువనియ్యక కొత్త
 కొలుచు మీఁదమీఁదఁ గొలువఁగా
 కలసినకర్మపుఁగలిమిచేతఁ దృష్ట
 వెలితిగాక యిల్లు వెడల దేమి సేతు

||తుడ||

అన్నియు నొకమాటే యనుభవింపఁగఁ జేసి
 కొన్ని వెచ్చము లొనఁగూడించి
 యిన్నిటఁ దిరువెంకటేశ నిర్మలునిఁగా
 నన్నుఁ జేసి నీవు నాకుఁ గలుగవయ్య

||తుడ|| 110

28-వ తేకు.

సాళంగం

తోలుఁబాపపుణ్యాలతోడఁ బుట్టితివట
 బలువై నభవములఁ బడలేనా

||వల్లవి||

గాములయింటనే కావ నయితివట
 పాముపుట్టనుండియైన బతుకలేనా
 గోమున హేయపుఁగుండకూడు నిందితివట
 గామిడి నేగారే తిత్తి గానోవనా

||తోలు||

కట్టెనగుణములచే కట్టవడితివట
 చుట్టపుబంధాలరొచ్చుకు నోవనా
 దట్టపుటాసల నేఁ దాల్చితివట నా
 వెట్టకాయము మోవ వెఱచేనా

||తోలు||

నిగిడినలోపల నీ వుండుదువట
 పగవారికి నేఁ బగిలేనా
 తగువెంకటేశ నీదయవాఁడనట యీ
 వగల నిన్నిట గలువఁగలేనా

||తోలు|| 111

శ్రీరాగం

ఏతదఖిలంబునకు నీశ్వరుడై నకల

భూతములలోనఁ దాఁ బొదలువాఁ డితఁడు

॥పల్లవి॥

గోపాంగనలమెఱుఁగు గుబ్బచన్నులమీఁద

చూపట్టుకమ్మఁగస్తురిపూత యితఁడు

తాపసోత్తముల చింతాసాధను లలోన

దీపించు సుజ్ఞానదీప మితఁడు

॥ఏత॥

జలధికన్యాపాంగలలితేక్షణములలో

కలసివెలుగుచునున్నకజ్జలం బితఁడు

జలజానచుని వదనజలధిమధ్యమునందు

అలరవెలువడినపరమామృతం బితఁడు

॥ఏత॥

పరివోని సురతసంపదల నింపులచేత

వరవధూతతికి పరవశమైనదితఁడు

తిరువెంకటాచలాధిపుఁడు దాన్దె యుండి

పరిపాలనమునేయభారకుం డితఁడు

॥ఏత॥ 112

సామంతం

ఎన్నఁగలుగు భూతకోటి నెల్లజేసినట్టిచేత

నిన్నుజేసుకొనుట గాక నీకుఁ దొలఁగవచ్చునా

॥పల్లవి॥

గుట్టుచెఱిచి లోక మెల్ల ఘోరసంసారమందు

కట్టివేసినట్టిపాపకర్మ మేల తీరుసు

పట్టితెచ్చి నిన్ను రోలఁ గట్టివేసి లోకమెఱుఁగ

రట్టునేనుఁగాక నిన్ను రాజ నన్న విడుచునా

॥ఎన్న॥

మిట్టవల్లములకుఁ దెచ్చి మెఱసి భూతజాలములకుఁ
 దొడ్డిపెనలు గొలచి నట్టిదోన మేలసాయును
 లట్టసాచి గోవనతుల నలమి వెంటవెంటఁ దిరుగ
 వెట్టి జేయుఁగాక నీవు విభుడ నన్న విడుచునా ||ఎన్న||

పరులయింటి కేగి పరులపరులవేడఁజేసినట్టి
 యెఱుకమాలినట్టిచేత లేల నిన్ను విడుచును
 వెరవు మిగిలి వెంకటాద్రివిభుడ ననుచు జనులచేత
 నరులు గొనఁగఁజేయుఁగాక అస నిన్ను విడుచునా ||ఎన్న|| 113

కాళి

ఏమి పలసిన నిచ్చు నెప్పుడైనను
 యేమిటక కొలిచిన నితఁడె దైవము ||వల్లవి||

ఘనముగా నిందరికీ గన్ను లిచ్చు గా ల్లిచ్చు
 పనిసేయఁ జేతు లిచ్చు బలియుండై
 తనుఁగొలుపుమని చిత్తము లిచ్చు గరుణించి
 నొనర లోకాన కెల్ల నొక్కడే దైవము ||ఏమి||

మచ్చిక తనుఁగొలువ మనసిచ్చు మాటలిచ్చు
 కుచ్చితములేనికొడుకుల నిచ్చును
 చొచ్చినచోట చొచ్చి శుభ మిచ్చు సుఖ మిచ్చు
 నిచ్చులు లోకాన కెల్ల నిజమైనదైవము ||ఏమి||

పంథమాడికొలిచినఁ బ్రాణమిచ్చు ప్రాయమిచ్చు
 యెంతటిపదవులైన నిట్ట యిచ్చు
 వింతవింతవిధవాల వెంకటేశుఁ డిదె మా
 యంతరంగమున నుండే అరచేతిదైవము ||ఏమి|| 114

పాడి

వెట్టిమోపువంటిమేను విడనాడి వీఁ

డిట్టె దాఁటిపోయె నెటువంటిజాణే

||పల్లవి||

ఘోరమైన ఆనలనెడి కూఁకటవేరు దవ్వి

పారవేసి యిడుమలఁ బడన్లొక్క

యారపపు సంసార మింగలము దగిలించి

యేరు దాఁటిపోయె నెటువంటిజాణే

||వెట్టి||

కన్నవారిఁ దన్నుఁ బ్రేమ నన్నవారి దిగనాడి

పున్నతమైనచోట నుండఁబోయి

తన్నుఁదా వేంకటపతిదాసులఁ జేరి వాఁడు

యెన్నఁడుఁ దిరిగిరాఁడే యెటువంటిజాణే

||వెట్టి|| 115

లలిత

వలవనిమోహవస్థలఁ బొరలెడి

మలినం బెన్నఁడు మానును

||పల్లవి||

ఘోరదురిత వికారంబుల

కారణ మెన్నఁడు దీరును

వైరము గొని తను వదలనిబంధపు

భారం బెన్నఁడు పాయును

||పల్లవి||

జడమగుజిహ్వచాపల్యము గల

వెడమతి యెన్నఁడు వీడును

చెడనిజన్మనకు శ్రీవేంకటపతి'

కడచూ కెన్నఁడు గల్గును

||పల్లవి|| 116

లలిత

అశాబద్ధుడనై యలసి నిన్నుఁ గడు

గాసిఁబెట్టినవాడఁ గాను

||వల్లవి||

ఘనకర్మపరుడనై కర్మరూపునిఁ జేయ

నిను దూరి భారము నీకుఁ గట్టినవాడఁగాను

పనిలేనిదుఃఖలంపటుడనై దుఃఖము

గనుపించక మని కడువేడినవాడఁగాను

||అశా||

శ్రీవెంకటగిరిజేవేశ నాకిది

గావలె ననువాడఁ గాను

కావలసినయవి గదిసిన నవి నాకుఁ

గావనుమనుజుండఁ గాను

||అశా|| 117

29-వ తేకు.

శ్రీరాగం

కోరిక దీరుట యెన్నఁడు గుణమును నవగుణమును జెడి

పూరక యీమది నీపై నుండుట యెన్నఁడొకో

||వల్లవి||

చిత్తం బాఁకలి దీరదు చింత దలంపును బాయదు

యెత్తినపరితాపమునకు నేదీ మితిమీర

హత్తినపుణ్యము బాపము నప్పటినుఖముల కొఱకే

వత్తికి నూనెకుఁ గొలఁదై వడి జనె దివసములు

||కోరి||

జేవుడె పరతంత్రుఁడు గన చింతింపఁడు ని న్నెప్పుడు

చావును బుట్టుగు నహజము శరీరధారులకు

శ్రీవనితాహృదయేశ్వర శ్రీవేంకటగిరివల్లభ

చావనమితిమై ప్రాణులు బ్రదుకుట యెన్నఁడొకో

||కోరి|| 118

కాంక్షోధి

గడ్డపార మింగితే నాకలి దీరీనా యీ
వొడ్డినభవము దన్ను వొడకమ్ముగాక

||పల్లవి||

చించుక మిన్నులబారే చింకలను బండిగట్టి
వంచుకొనే మన్న నవి వన మయ్యానా
యెంచరాని యింద్రియము లెవ్వరికి నేల చిక్కు
పొంచి పొంచి వలపులబొండఁ బెట్టుగాక

||గడ్డ||

మంటమండే యగ్గి దెచ్చి మసిపాత మూటగట్టి
యింటిలోన దాచుకొన్న నితవయ్యానా
దంట మమకార మిట్టే తన్ను నేల సాగనిచ్చు
బంటుజేసి ఆసలనే పారదోసుగాక

||గడ్డ||

పట్టరానివిషములపాము దెచ్చి తలకిందఁ
బెట్టుకొన్నా నది మందపిలి వుండినా
వెట్టసంసార మిది వెంకటేశుఁ గొలువని
వట్టిమనుజుల పెడనాడఁ బెట్టుగాక

||గడ్డ|| 119

కన్నడ గాథ

కటకటా జేహంబు గాసిఁబెట్టగవలసె
నిటువంటిదెవలచే ని ట్లుండవలసె

||పల్లవి||

చంపనొల్లక కదా సగసార మనియెడి
గంపమోవు గడించె కర్మనంగ్రహము
లంపటము విరియించ లావుదాలక తుదిని
దిగు నొకకొంతైన తోకుడెంపు లేదు

||కట||

లలిత

మనసున నెప్పుడు మాన దిది

దినబా ధేటువలెఁ దీఱినో

||పల్లవి||

చిత్తవికారము జీవులసావము

తత్తరవరచక తడయ దిది

కత్తులబో నీకాయపువయసున

నెత్తినమదమున కేది గతో

||మన||

అనలుఁగంభ మీయాకాదోషము

విసిగిన నూరక విడువ దిది

వసులమూఁట మోవఁగఁ బడవేయఁగ

వనము గాని డెటువలె నొనో

||మన||

సాముచెలిమి రంపపునంపారము

గాములమోచిన గంప యిది

కామించుచు వేంకటపతిఁ దలఁపక

యేమటి వ్రండిన నేమానో

||మన|| 122

ధన్నాసి

ఎంతవిభవము గలిగె నంతయును నాపదని

చింతించినది గదా చెడని జీవనము

||పల్లవి||

చలముఁ గోపంబుఁ దనుఁ జంపేటి పగతులని

తెలిసినది యదిగదా తెలివి

తలకొన్న పరనింద తనపాలి మృత్యు వని

తొలఁగినది యదిగదా తుద గన్న ఫలము

||సంభా||

మెఱియువిషయములె తనమెడ మన్నపురులుగా

యెఱిగినది యదిగదా యెఱుగ

పటివోనియాన దను బట్టుకొనుభూత మని

వెఱచినది యదిగదా విజ్ఞానమహిమ

॥ఎంత॥

యెనలేని తిరువెంకటేశుడే దైవ మని

వినఁగలిగినదిగదా వినికి

అనయంబు నతనినేవానందపరులయి

మనఁగలిగినదిగదా మనుజులకు మనికి

॥ఎంత॥ 123

80-వ తేకు.

అహిరి

చెల్లుఁగా కిటు నీకే చింతింపఁగా పూరి

పుల్లమేరువునేయ భూమిలో నిపుడు

॥పల్లవి॥

చెలఁగి నే మున్ను నేసినచేత లుండఁగా

మలసి నే దిరుగుతిమ్మట లుండఁగా

తొలఁగఁ దోసి తుప్పుడుతోడనే లోహంబు

వెలయ బంగారు గావించినగతిని

॥చెల్లు॥

బిగిసి నా మైనున్న పెను కట్టుండఁగా

జగదగాంధ్రు పగ చాటఁగను

జిగిలచేతిముసీడికాయ యగు నన్ను

మొగిఁ గల్పకముఫలముగఁ జేయవసమా

॥చెల్లు॥

పొదలిన యింద్రియంబులు వెంట రాఁగా

మదవికారము నే మరుగఁగానే

వదలక వెంకటేశ్వరనన్ను నిజే నీ

పదవంకజములు చేర్చఁగ నిది వసమా

॥చెల్లు॥ 124

సాడి

చక్రమా హరిచక్రమా

వక్ర మైనదనుజాల వక్రలించవో

॥వల్లవి॥

చుట్టి చుట్టి పాతాళము జొచ్చి హిరణ్యాక్షుని

చట్టలు చీరినవోచక్రమా

పట్టిన శ్రీహరిచేతఁ బాయక యీజగములు

వొట్టుకొని కావ గదవో వోచక్రమా

॥చక్ర॥

పానుకొని దనుజాలబలుకిరీటమణుల

సానలఁ దీరిన వోచక్రమా

నానాజీవముల ప్రాణములు గాచి ధర్మ

మూని నిలువఁగదవో వోచక్రమా

॥చక్ర॥

వెఱచి బ్రహ్మాదులు వేదమంత్రములని

వుట్టుకొని యాడే వోచక్రమా

అఱిముఱిఁ దిరువెంకటాద్రిశు వీధుల

వొఱపుల మెఱయుదువో వోచక్రమా

॥చక్ర॥ 126

వరాళి

వట్టియానలకు లోనై నదలక తిరిగాడేవు

బట్టబయలు యీనంసారం బని గుట్టు దెలియ లేవు ప్రాణి ॥వల్లవి॥

చాల నమ్మి యీనంసారమునకు సోలిపోలి తిరిగేవు

బాలయవ్వనప్రౌఢల భ్రమఁబడి లోలుండవై తిరిగేవు

మేలు దెలియ కతికాముకుండవై మీఁ దెఱఁగక తిరిగేవు

మాలెమీఁద పరు వెందాఁకా నీమచ్చిక విడువఁగ లేవు ॥వట్టి॥

మానితముగ దురన్నపానముల మత్తుడవై వుండేవు
 నానావిధములదుష్ కర్మంబులు నానాటికి నాటించేవు
 మేనిలోనియేగురు నార్గురును మిత్రు లనుచు నమ్మేవు
 అనందంబున నాకర్మమునకు అధిపతులని తెలియఁగలేవు ||వట్టి||

పామరివై దుర్వ్యాపారమునకు పలుమారునుఁ బొడ్యేవు
 వేమరు దుష్టపంఠాతంబులు విశ్రామ మనుచు నుండేవు
 ప్రేమముతో హరిదాసులపై సంప్రీతి నిలుపఁగాలేవు
 రామసమితి వయి వేకటనాథునితత్వమెఱుఁగఁగాలేవు||వట్టి||126

శ్రీరాగం

ఈభవమునకుఁ జూడ నేది గడవల తనదు
 ప్రాభవం బెడలించి బాధఁ బెట్టించె ||వల్లవి||

చెప్పించె బ్రహ్మము వలసినవారలకు నెల్ల
 రప్పించె నెన్నఁడును రానిచోట్లకును
 వొప్పించె నాసలకు వోరంతప్రొద్దునను
 తిప్పించె కోరికల తిరిగి నలుగడల ||ఈభ||

పుట్టించె హేయపుభోగయోనుల నెల్ల
 కట్టించె సంసారకలిత బంధముల
 పెట్టించె అసలను పెడకొడములఁ దన్ను
 తిట్టించె నిబద్రవ్య దీనకులచేత ||ఈభ||

బెదరించె దేహంబు పెనువేదనలచేత
 చెదరించె శాంతంబు చెలఁగి చలమునకు
 విడళించె భవములను నేకతీర్థరుఁ గొలిచి
 పదిలించె సతనిక్కవ పరమసౌఖ్యములు ||ఈభ|| 127

భృగవి

ఎంతపాపకర్మమాయ యెంతనింతచింతలాయ

వింతవారితోడి పొందు వేనటాయ దైవమా

॥వల్లవి॥

చూడఁజూడఁ గొల్తలాయ చుట్ట మొకఁడు లేడాయ

వీడుఁబట్టు అలుచాయ వేడుక లుడివోయను

జోడుజోడు గూడదాయ చొక్కుఁదనము మానదాయ

యేడకేడ తలపోత యెంతనేసి దైవమా

॥ఎంత॥

నీరులేనియేలుదాట నేర దెంతే లోతాయ

మేర వేల్గ నీడదాయ మేటిఁ జేరదాయను

తోర మైనతన లుట్టి తోవగానిపించదాయ

కోరిరాకపోకచేత కొల్లఁబోయఁ గాలము

॥ఎంత॥

తల్లిదండ్రుదాతగురువు తానే యైననాచారి

వల్లభుండు నాకు మేలుపంటిదాయ జన్మము

కల్లగాదు వేంకటేశుఁడునునిపాదనేన నాకు

మొల్లమాయ నామనను మోదమాయ దైవమా ॥ఎంత॥ 128

రామక్రియ

కుడుచుఁగాక తనకొలఁదిగాని మేలు

దడవి నానోరు తగినయెంతయును

॥వల్లవి॥

చంపవచ్చినకర్మభంగహం బగఁబుద్ధి

గంప గమ్మక తన్ను గాచినా

పంపుదుదయ్యమై బాధఁ బెట్టెడుయాన

కొంపలోన నుండనీఁ గోరినా

॥కడు॥

శ్రీవేంకటగిరిశ్రీనాథుఁ డిందరిఁ

గావఁ బ్రోవఁగ నున్నభునుఁడు

దేవోత్తముని శాస్త్రుఁ డెలియ కితరము లయిన

త్రోవ లెన్నిన మెలు దొరకీనా

॥కుండు॥ 129

87-వ తేకు.

మలహరి

అదె చూడు తిరువేంకటాద్రి నాలుగుయుగము

లందు వెలుగొంది ప్రభ మీఱఁ గాను

॥పల్లవి॥

తగ నూటయిరువై యెనిమిది తిరువతులం గల

స్థానికులును చక్రవర్తివీరకములును

అగణితంబైనదేశాంత్రులఘటంబులును

సధికలు చెలువొందఁగాను

మిగుల నున్నతములగు మేడలును మాడుగులు

మితిలేనిదివ్యతపసు లున్నగృహములును

వొగి నొరగుఁబెరుమాళ్ల వునికిపట్టయివెలయు

దిగువతిరుపతి గడవఁగాను

॥అదె॥

పొదలి యరయోజనము పొడవుననుఁ బాలుపొంది

పదియొండుయోజనంబులపరపుననుఁ బరగి

చెదర కేవలక చూచిన మహాభూజములు

సింహశార్దూలములును

కదిసి సురవదులు కిన్నరులు కింపురుషులును

గరుడగంధర్వయక్షులును విద్యాధరులు

విదితము నిహరించువిశ్రాంత దేశముల

వేడుకలు దైవారఁగాను

॥అదె॥

ఎక్కువల కెక్కువై యెనఁగి వెలసినపెద్ద
 యెక్కు డతిశయముగా నెక్కి సంలఠిమీఁద
 అక్కజంబై నవల్లవరాయనిమటము
 అలయేటపేడ గడవఁ
 చక్క నేఁగుచు నవ్వచరిఁ గడచి హరిఁ దలఁచి
 మ్రొక్కుచును మోకాళ్ల ముడుగు గడచినమీఁద
 నక్కడక్కడ వేంకటాద్రిశుసంపదలు
 అంతంత గానరాఁగాను

॥అడ॥

బుగులుకొనుపరిమళంబుల పూవుదోటలును
 పొందె ననానావిధంబుల వనంబులును
 నిగిడి కిక్కిరిసి పండినమహావృక్షముల
 నీడలను నిలిచి నిలిచి
 గగనంబు దాఁకి శృంగారరసభరితమై
 కనకమయమైన గోపురములనుఁ జెలువొంది
 జగత్పీఠరుని దివ్యసంపదలు గలనగరు
 నరగుననుఁ గానరాఁగాను

॥అడ॥

ప్రాకటంబై నపాపవినాశములోని
 భరితమగు దురితములు పగిలి పారుచునుండ
 అకాశగంగతోయములు సోఁకినభవము
 అంతంత వీడి పారఁగను
 ఈకడనుఁ గోనేటయతులుఁ గాశుపతుల మును
 లెన్న నగ్గలమై పున్నవైష్ణవులలో
 యేకమై తిరువేంకటాద్రిశుఁ డాదరిని
 యేప్రాద్దు విహరించఁగాను

॥అడ॥ 180

ముఖారి

సిరి దొలంకెడి పగలు చీకటా యితఁ డేమి
యిరవు దెలిసియుఁ దెలియ నియ్యఁడటగాన

||వల్లవి||

తలపోయ హరి నీలదర్పణంబో యితఁడు
వెలుగుచున్నాడు బహువిధవగుటతోడ
కలగుణం బటువలెనె కాఁబోలు లోకంబు
గల డెల్ల వెలి లోనఁ గనిపించుఁగాన

||సిరి||

మేరమీఁతననీలమేఘమో యితఁ డేమి
భూరినంపదలతోఁ బొలయుచున్నాడు
కారుణ్యనిధి యట్ల కాఁబోలు ప్రాణులకు
కోరికలు దలఁపులోఁ గురియు పటుగాన

||సిరి||

తనివోని ఆకాశతత్వమో యితఁ డేమి
అనఘఁ డీతిరువెంకటాద్రివల్లభుండు
ఘనమూర్తి అటువలెనె కాఁబోలు సకలంబు
తనయందె యణగి యుద్భవ మందుఁ గాన

||సిరి|| 181

ఆహారి

తనవారలు పెరవారలుఁ దా నవియెడివాఁ డెవ్వఁడు
తనుగుణముల దిగవిడిచిన ధన్యుం జాతఁడెవో

||వల్లవి||

తెగఁబడి మదనమముద్రము వేహముతోడనె దాఁటిన
విగతభయుం దతఁ డెవ్వఁడు ఏయె డెవ్వఁ డాకో
పగగొని పంచేంద్రియముల ప్రాణముతోడనె బతికి
జగదేశప్రీతుండగు చతురుం జాతఁడెవో

||తన||

యేచినపరితాపాగ్నుల నేమయు నొవ్వక వెడలిన
 ధీచతురుం డతఁడెవ్వఁడు ధీరుం డెవ్వఁ డొకో
 చూచినమోహపుఁజూపులఁ జూరుచూండ్ల కెడ మియ్యని
 రాచటికపునెరజాణఁడు రసికుం డాతఁడెవో

||తన||

చావుకు నరియగుడ్రవ్యవిచారపుతగులులఁ బాసిన
 పావనుఁ డెవ్వఁడు బహుజనబౌంధపుఁ డెవ్వఁడొకో
 శ్రీవేంకటగిరినాథుని చిత్తములోపల నిలిపిన
 దేవనమానుఁడు నాతఁడె ధీరుఁడు నాతఁడెవో

||తన|| 182

దేవగాంధారి

చెప్పుడుకూటలె చెప్పకొనుట గాక
 చెప్పినట్లఁ దాము నేయ రెవ్వరును

||పల్లవి||

దొడ్డయిన శరీరదోష మైనయాటి
 జడ్డు దొంగవేయఁ జాల రెవ్వరును
 గడ్డబడి యీతకాండ్లెట గాని
 వొడ్డనదుమ నీడ నోవ రెవ్వరును

||చెప్పి||

శ్రీవేంకటేశుపైఁ జిత్త మర్పణ నేసి
 యీవిధు లన్నియ నెడయ రెవ్వరును
 చావుఁ బుట్టుగు లేనిజన్మముగల నర్వ
 దేవతామూర్తులై తిరుగ రెవ్వరును

||చెప్పి|| 183

38-వ తేకు.

దేనామ్మ

వేనకెతి మెట్ల నీవెంటఁ దిరిగి
 గానిఁ బెట్టక మమ్ముఁ గావరాదా

||పల్లవి||

తీసితివి కోరికల తెగనీక పంచలకు
 తోసితివి యింటింటఁ దోయఁదోయ
 చేసితివి నీచేత చెల్లె నిఁక నైనను
 ఆన నీపొం దొల్ల మంపరాదా

॥వేస॥

కట్టితివి కర్మముల కడదాఁక నాపదలఁ
 బెట్టితివి దుఃఖములఁ బెనచిపెనచి
 పట్టితివి చలము మము పాయనని యాన నీ
 విట్టెన గొంతనుఖ మియ్యరాదా

॥వేస॥

కఱపితివి పాపములె కడఁగి నానావిధుల
 నఱపితివి దుర్దశలె నేర్పుమెఱసి
 తెఱఁ గొనంగియును శ్రీతిరువేంకటేశ్వరుని
 నఱిఁగియును నఱిఁగలే మింక నేతెరువో

॥వేస॥ 184

సామంతం

నీవనఁగ నొకచోట నిలిచి వుండుటలేదు
 నీ వనఁచుఁ గనుఁగొన్న నిజ మెల్ల నీవే

॥వల్లవి॥

తనయాత్మవలెనె భూతములయాతుమ లెల్ల
 ననయంబుఁ గనుఁగొన్న యతఁడే నీవు
 తనుఁగన్నతల్లిఁగా తగనితరకాంతఱును
 అనఘుఁడై మడిఁజూచు నతఁడే నీవు

॥నీవ॥

సతతసత్య ప్రతాపార సంపన్నుఁడై
 అతిశయంబుగ మెలఁగునతఁడే నీవు
 ధృతి దూలి ద్రవ్యంబు తృణముగా భావించు
 హతకాముకుఁడై నయతఁడే నీవు

॥నీవ॥

మోదమన నుఖదుఃఖములు నొక్కరీతిగా
నాదరింపుచు నున్నయతడే నీవు
వేదో క్తమతియైన వేంకటాచలనాథ
అదియును సంత్యంబు సంతయును నీవే

॥నీవ॥ 185

ముఖారి

ఎవ్వరి కైనను యీవ్రాత నను
నవ్వులు సేసెఁబో నావ్రాత
తొలిజన్మంబున దోషకార్యయై
నలుగడఁ దిప్పెను నావ్రాత
యిలదుర్గుణముల కీజన్మంబున
నలఁకువసేసెఁబో నావ్రాత

॥వల్లవి॥

॥ఎవ్వ॥

పురుషునిఁ జే నల్పుని ననిపించుట
నరజన్మమునకు నావ్రాత
తరుచయ్యిన పాతక మరుపెట్టుక
నరకము చూపెఁబో నావ్రాత

॥ఎవ్వ॥

పామటితనమున బహువేదనలను
నామన సెనసెఁబో నావ్రాత
కామితఫలు వేంకటవతిని గొలిచి
నామతి దెలిపెఁబో నావ్రాత

॥ఎవ్వ॥ 186

అహారి - అటతాళం

కూడులేక యాఁకటికిఁ గూర దిన్నట్లు
అడనీడమోవి చిగురాకు దినేరయ్య

॥వల్లవి॥

శ్రీతాళ్లపాళ అన్నమాచార్యుల

దుండగపులగవారు దోచెగానే తమకాన
కొండ లెక్కి న్నట్లు సిగ్గు గొల్లఁబోగాను
దండు వెళ్లేమదనునిదాడికి నతుల చన్ను
గొండలెక్కి సారెసారి గోడనేరయ్య

|| కూడు ||

పాదిగొన్నయలపుతో బాదలుటిగెల్కింద
తుదలేనిభయముతో దూరిన్లు
మృదువై నతరుణుల మెఱుగు బాహులతల
పాదలెల్ల దూరి తూరి పుంగు డయ్యేరయ్య

|| కూడు ||

వలనగంపలమోపువలె లంసటము మోచి
తలఁకుచు బారలేక దాఁగినయల్లు
యిల వేంకటేశ ని న్నెఱుంగ కింద్రియముల
తలవరులిండ్ల నే దాఁగేరయ్య

|| కూడు || 187

శ్రీరాగం

వెఱతు వెఱతు నిందు వేడుకపడ నిట్టి
కఱుచబుద్ధుల న్నెట్లు కూడుదునయ్య

|| వల్లవి ||

జేహమిచ్చినవాని దివిరి చంపెడువాఁడు
ద్రోహి గాక నేడు దొరయటా
ఆహికముగ నిట్టి అధమప్రితికి నే
సాహసమున న్నెట్లు చాలుదునయ్య

|| వెఱ ||

తోడఁబుట్టినవాని తొడరి చంపెడువాఁడు
చూడ దుష్టుఁడుగాక సుకృతియట
పాడై నయిటువంటి పాప బుద్ధులు నేనీ
నీడ నిలువ న్నెట్లు నేరుతునయ్య

|| వెఱ ||

కొడుకు నున్నతమతిఁ గోరి చంపెడువాఁడు

కడుఁ బాతకుఁడు గాక ఘనుఁడటా

కడలేనియిటువంటికలుషప్రిత్తికి నాత్మ

వొడఁబరవఁగ నెట్లోపుదునయ్య

॥ వెఱి ॥

తెల్లఁ జంపెడువాఁడు తలఁప, దుష్టుఁడుగాక

యెల్ల వారల కెల్ల నెక్కుడటా

కల్లరి యనుచు లోకము రోయుపని యిది

చెల్లఁబో నే నేమి నేయుదు నయ్య

॥ వెఱి ॥

యింటివేలుపు వేంకటేశ్వరుఁ దనవెంట

వెంటఁ దిప్పెడువాఁడు విభుఁడటా

దంటనై యాతనిదాసాసుదాసినై

వొంటి నుండెద నేమి నొల్ల నోయయ్య

॥ వెఱి ॥ 138

చేవఁగాంధారి

ఎమిఘలము దా నిన్నియునుఁ దెలిసినను

సాము నేసినఘలము జయశీలుఁ డౌటగాక

॥ పల్లవి ॥

తాను గలిగినఘలము దయనేయఁగలుగుట

మేనుగలిగినఘలము మే లెల్లగనుటా

మానుషము గలఘలము మంచివాఁ డౌట తను

దాన తెలిసిఁగలము తత్వపరుఁడౌట గాక

॥ ఏమి ॥

పదిమమగుకులముగల ఘలము తాఁ జనువుటా

చదివినఘలం బర్థసారంబు గనుటా

పొదలి శాస్త్రార్థంబు పొడగన్నఘలము మ

తిదలఁకటటు వేంకటేశుదాసుఁడౌటగాక

॥ ఏమి ॥ 139

89-వ తేకు

శంకరాభరణం.

కొనరో కొనరో మీరు కూరిమిమందు

పునికి మనికి కెల్ల నొక్కటే మందు

॥వల్లవి॥

ధ్రువుఁడు గొనినమందు తోల్లియుఁ బ్రహ్మఁడుఁడు

చవిగాఁగొనినమందు చల్లనిమందు

భవరోగములు వీడిపారఁగఁ బెద్దలు మున్ను

జవకట్టికొనిన నిచ్చలమైన మందు

॥కొన॥

నిలిచి నారదుఁడు గొనినమందు జనకుఁడు

గలుపుకోఁ గొని బ్రదికినయామందు

మొలచి నాలుగుయుగములరాజులు ఘనులు

కలకాలము గొని కడగిన్నమందు

॥కొన॥

అజనకుఁ బరమాయువై యొసగినమందు

నిజమై లోకము లెల్ల విండినమందు

త్రిజగములు నెఱఁగ తిరువేంకటాద్రిపై

ధ్వజమెత్తెఁ గోనేటిదరి సున్నమందు

॥కొన॥ 140

సామంతం

పాయపుమదములబంధమా మము

జేయని యిఁకఁ గృపనీయఁగదో

॥వల్లవి॥

ధనధాన్యములై తనులంపటమై

పనిగొంటివి నను బంధమా

దినదినంబును నుతి దీపులఁ బెను

గనివై తివి యిఁకఁ గావఁగదో

॥పాయ॥

నతులై నుతులై చలమై కులమై
పతి వైతివివో బంధమా
రతిఁ బెరరేవుల రంతులయేవుల
గతిమాలితి విఁకఁ గావఁగదో

॥పాయ॥

పంట్టై పాడ్డై బలునంపదలై
బంటుగ నేలితి బంధమా
కంటి మిదివో వేంకటగిరిపై మా
వెంటరాక తేగి విడువఁగదో

॥పాయ॥ 141

సామంతం

కటకటా యిటుచేసెఁ గర్మబాధ
యెటువంటివారికిని నడయ దీబాధ

॥వల్లవి॥

దినదినముఁ బ్రాణులకు దీపనముచే బాధ
తనుపోషణములు శంకర్పబాధ
మనసుశాంతికి నదా మమకారములబాధ
తనివోనికోర్కూలకు దైవగతి బాధ

॥కట॥

వెడయానచూపులకు వేడుకలచే బాధ
కడువేడ్కలకు వియోగములబాధ
తొడవై నయెటుకలకు దురితబుద్ధులబాధ
జడియుఁబరచింతలకు సంసారబాధ

॥కట॥

లరిదినిశ్చయ మతికి ననుమానములబాధ
సరిలేని జీవులకు జన్మబాధ
తిరువెంకటాచలాధిపునిఁ గని మని కొలుచు
వెరవుచేతనకాని విడవదీ బాధ

॥కట॥ 142

శ్రీరాగం

ముచ్చుగన్న తల్లి చేరి మూలకు నొదిగి నట్టు
తెచ్చిననంబళ మెల్లఁ దీరుఁబో లోలోన

||వల్లవి||

దప్పముచెడినవాని తరుణి కొఁగిటఁ జేరి
అప్పటప్పటికి నున్ను రనినయట్టు
వొప్పయినవారిభక్తి వొల్లనివానియంటి
కుప్పలై ననంపదలు కుళ్లుఁబో లోలోన

||ముచ్చు||

అడలిచెడినవాని అన్నము కంచములోన
వోకిలింపుచు నేల నొలికినట్టు
తేకునై నవారిభక్తి తెరువుగాననివాని
వేకపునీరులు కొంపవెల్లుఁబో లోలోన

||ముచ్చు||

వొడలుమాసినవాని వొసరుఁజుట్టుముల్లు
బడిబడినే వుండి పాసినయట్టు
యెడయక తిరువెంక టేకుఁ నిలఁచనివాని
అడరుబుద్ధులు పగలొఁబో లోలోన

||ముచ్చు|| 148

శ్రీరాగము

అంగడి నెవ్వరు నంటకురో యీ
దొంగల గూడినద్రోహులను

||వల్లవి||

దోసము దోసము తొలరో శ్రీహరి
దాసాన దాసులదగ్గఱకా

అసలనాసల హరి నెఱగక చెడి

వీసరపోయిన నెఱులను

||అంగ||

అధ్యాత్మ శాస్త్రము

పాపము పాపము పాపము కర్మము

దాపపువారము దగ్గరక

చేపట్టివేదపు శ్రీహరికథలు

యేపొద్దు వినని హీనులము

॥అంగ॥

పంకము పంకము పై కొనిరాకురో

కొంకుఁగొనరుల కూళలము

వేంకటగిరిపై విభునిపుణ్యకథ

లంకెలవిననియన్యులము

॥అంగ॥ 144

బాళి - బంపెతాళం

సొగియునా మఱియు ముచ్చుకుఁ బండువెన్నెలలు

పగవానివలెనె లోపల దాఁగుఁగాక

॥వల్లవి॥

దక్కునా పేదకును తరముగాని ధనంబు

చిక్కి యెవ్వరికైన జేరుఁగాక

వెక్కన బైన గోవిందునిఁ దలఁపుబుద్ధి

తక్కినపదల కెల్లఁ దలఁ పేల కలుగు

॥సాగి॥

అరగునా దుర్బలున కరుదైన యన్నంబు

కరుచబుద్ధులను నరమిగొనుఁగాక

శొరలునా హరివినుతి దుష్టునకు నదినోరఁ

దొరలెనా యతనినే దూషించుఁగాక

॥సాగి॥

చెల్లునా యమ్మతంబు నేవించ నధమునకు

వొల్లనని నేలపై నొలుకుఁగాక

వెల్లిగొనుమందునకు వేంకటేశున్మరణ

చలనానా మనసు శరీయించుఁగాక

॥సాగి॥ 145

40-వ తేకు.

సామంతం

నిగమనిగమాంతవర్ణిత మనోహరరూప
సగరాజధరుడ శ్రీనారాయణా

॥పల్లవి॥

దీపించువైరాగ్యదివ్యసౌఖ్యం బియ్య
నోపక కదా నన్ను నొడఁబరవుచు
పైపై నె సంసారబంధములఁ గట్టెను
నాపలుకు చెల్లునా నారాయణా

॥నిగ॥

చీకాకుపడిననాచితశాంతము నేయ
శేకకా నీవు బహులీల నన్ను
కా నేసెదవు బహుకర్మములఁ బడువారు
నాకోలఁదివారలా నారాయణా

॥నిగ॥

వివిధనిర్బంధముల వెడలఁ ద్రోయక నన్ను
భవసాగరములఁ దడఁబడఁ జేతురా
దివిజేంద్రవంద్య శ్రీతిరువెంకటాద్రిశ
నవనీతచోర శ్రీనారాయణా

॥నిగ॥ 146

కాంబోధి

తెల్లవారనియ్యోరే తెరువు యీ
పల్లదవు దొంగ తెల్లఁ బారాడుతెరువు
దొంతరపూవులతోట తూరువుఁదెరువు
చింతపూవుఁజేనలచెమ్మతెరువు
సంతులేని సతి యంటిచాయతెరువు
యింతలోన చలిఁబడి యెండదాకేతెరువు

॥పల్లవి॥

॥తెల్ల॥

అధ్యాయ సంక్షేపము

పాముపుట్టగొంటిమీఁదివడుమటితెరువు

చీమక దొంతరలోనిచిన్న తెరువు

గాములు గాచుకయుండే గాలితెరువు

యేమిటా నక్కడవుత నెఱుంగునెరువు

|| తెల్ల ||

అన్నిదిక్కులునుఁ దానే యెరువున తెరువు

వన్నీటికలువల బాట తెరువు

కన్నులవేంకటపతిఁ గన్న తెరువు

మిన్న నేలఁ గూడినమీఁదితెరువు

|| తెల్ల || 147

శ్రీరాగం

సమోనారాయణాయనమః

సమధికానందాయ సర్వేశ్వరాయ

|| వల్లవి ||

ధరణీసతిఘన స్థనశైలపరిరంభ

పరిమళశ్రమజలప్రమదాయ

సరసిజనివాసినీవరసప్రణామయూత

చరణాయ తే నమో సకళాత్మకాయ

|| నమో ||

సత్యభామాముఖాంచనవ్రతవల్లకా

నిత్యరచనకీయానిపుణాయ

కాత్యాయనీస్తోత్రకామాయ తే నమో

పత్యక్షనిజపరబ్రహ్మరూపాయ

|| నమో ||

దేవతాధిపమకుట దివ్యరత్నాంశునం

భావితామలపాదపంకజాయ

కై వల్యకామినీకాంతాయ తే నమో

శ్రీవేంకటాచల శ్రీనివాసాయ

|| నమో || 148

సామంతం

పాపినై ననాపాల గలిగి లోప

చూపు మన్న నెందు జూపరు

॥పల్లవి॥

ధృతి దూలి జగ మెల్ల దిరిగి వేసరితి

యితరాలయముల కేగి యేగి వేసరితి

గతిమాలి పరులపైఁ గనలి వేసరితి

మతిమాలి కులవిద్య మాని వేసరితి

॥పాపి॥

విసిగి యాచారంబు విడిచి వేసరితి

వసచెడి ప్రియములు పలికి వేసరితి

ఘోనరి ద్రవ్యముపైఁ గోరి వేసరితి

కసుగండి లోలోన కాగి వేసరితి

॥పాపి॥

కోవిదులగువారిఁ గొలిచి వేసరితి

దైవము లందరిఁ దడచి వేసరితి

శ్రీవేంకటేశునినేవ మాని వట్టి

నేవ లన్నియు నేఁ జేసి వేసరితి

॥పాపి॥ 149

శ్రీ రాగం

సకలశాస్త్రజ్ఞానసంపన్నుఁ డట చిత్త

మొటికినిఁ జొరదు విధియోగ మాఁ గాదో

॥పల్లవి॥

దొరతనం బట కలిమి దోడుగాదట మంచి

తరుణు లట మోహ మట దైన్యం బట

విరహ మట దారిద్ర్యవివశుఁ డౌనట చూడ

నరయ నిది కర్మఫల మానో కాదో

॥నక॥

రాజనన్మాన మట రవణహీనత్వ మట
 తేజ మట నలువంకఁ దిరిపెం బహు
 వాజివాహనము లట వాడి లే దట తొంటి
 పూజఫల మిది వెలితిభోగ నూఁకాదో ||నక||

యిల యెల్ల నేలునట యింట్ల లేదట మిగుల
 బలిమి గలదట సదాపరిభవ మటా
 చెలు వలర నేడుకల శ్రీ వెంకటేశ్వరుని
 గొలువ నేరిని వెనకఁ గొఱత లొకాదో ||నక|| 150

ముఖారి

సారిది సంసారంబు సుఖమా యిందరికి
 వెర నెఱంగిది వగల వేఁగేరుగాక ||వల్లవి||

దేహములు దలఁప సుస్థిరములా ప్రాణులగు
 నూహింప లోభ మ ట్లుండుఁగాక
 మోహంబుచే నెనకముం దెఱుఁగ లేక తమ
 దేహసుఖములు మరిగి తిరిగేరుగాక ||సారి||

నెలకొన్నద్రవ్యములు నిలుచునా యెవ్వరికి
 అలవి నిలువఁగరాని యాప గాక
 బలువై నవట్టివిభ్రాంతిచే దగులువడి
 తెలిసియునుఁ దెలియ కిటు తిరిగేరు గాక ||సారి||

నెఱయు విభవము లెల్ల నిజములా యిందరికి
 కొఱమాలినట్టి తమగుణము గాక
 యెఱుకలొ దిరువెంకటేశుఁ గొలువఁగ లేక
 తెఱఁగుమాలినబుద్ధి దిరిగేరుగాక ||సారి|| 151

కాక మఱి యింతేలకలుగుఁ దమకే తమకు

చేకొన్నకోరికలు చేరునందాఁకా

||పల్లవి||

దొరతనము లన్నియును దొరసినందాఁకా

నెరతనము లన్నియును నెరపినందాఁకా

గరగరకలన్నియును కలసినందాఁకా

విరసంబు లన్నియును విసుగునందాఁకా

||కాక||

యెడమాట లన్నియును యెనసినందాఁకా

అడియానకోరికలు అడుకునందాఁకా

జడిగొన్నగుక్కిళ్లు చవిగొన్నయందాఁకా

వొడ లోముటలు మోహ ముడుగునందాఁకా

||కాక||

యీవెల్లఁ దమయాత్మ యిచ్చగించినదాఁక

శ్రీవేంకటేశుక్త్యప చేరునందాఁక

లోవెలుతు లన్నియును లోగొన్నయందాఁక

నేవేగ బంధములు వీడునందాఁకా

||కాక|| 1-2

వరాళి

ఏమి నేయువార మింకను

అమనిచేలవచ్చ లాయ బ్రదుకు

||పల్లవి||

దీపన మనియెడితీరనియాన

రేపుమాపుఁ బెడరేచగా

లోపు నేయఁగ రాక దురితపుతరపుల

కాపడలకు లోనాయ బ్రదుకు

||పల్లవి||

నేడు కనడిపెద్దవిడువని తరవు
 నోడ కెప్పుడు వొద్ద నుండఁగా
 జోడు విడువరాక చులుకఁ దనంబున
 కాడికెలకు లోనాయ బ్రదుకు

॥పము॥

మమకార మనియెడి మాయతరవు
 తిమిర మెక్కించుక తియ్యఁగా
 విమలమూరిని యైనవెంకటగిరిపతి
 అనురఁ జేరక యరవాయబ్రదుకు

॥పము॥ 153

ముఖారి

కడు నడును చొరనేల కార్లు గడుగఁగనేల
 కడ లేనిజన్మసాగర మీదనేల

॥వల్ల॥

దురితంబునకు నెల్ల దొడవు మమకారంబు
 లరిది మమతలకుఁ దొడ వడియానలు
 గురు తయినయానలకుఁ గోరికలు జీవనము
 పరగ నిష్పటికి లంపటమె కారణము

॥కడు॥

తుదలేనిలంపటము దుఃఖహేతువు దుఃఖ
 ముదుటయినతాపమున కుండఁగఁజోటు
 పదిలమగుతాపంబు ప్రాణనంకటము లీ
 మదముపెంపునకుఁ దనమనసు కారణము

॥కడు॥

వెలయఁ దనమనసునకు వేంకటేశుఁడు గర్త
 బలిసి యాతనిఁదలఁచువనికిఁ దాఁ గర్త
 తలకొన్నతలఁపు లివి దైవమానుషముగాఁ
 దలఁచి యాత్మేశ్వరునిఁ దలఁపంగ వలదా

॥కడు॥ 154

శ్రీరాగం

ఇతరులకు నిను నెఱుగెదరమా

సతతపత్యవ్రతులు సంపూర్ణమోహవిర

హితు లెఱుగుదురు నిను నిందిరారమణా

||పల్లవి||

నారీకటాక్షపటునారాచభయరహిత

శూరు లెఱుగుదురు నిను జూచేటిచూపు

ఘోరపంసారసంకులపరిచ్ఛేదులగు

ధీరు లెఱుగుదురు నీదివ్యవిగ్రహము

||ఇత||

రాగభోగవిదూరరంజితాత్ములు మహా

భాగు లెఱుగుదురు నిను బ్రణుతించువిధము

ఆగమోక్తప్రకారాభిగమ్యులు మహా

యోగు లెఱుగుదురు నీ పుండేటిపునికి

||ఇతి||

పరమభాగవతపదపద్మసేవానిజా

భరణు లెఱుగుదురు సీవలికేటిపలుకు

పరగునిత్యానందపరిపూర్ణ మానస

స్థిరు లెఱుగుదురు నిను దిగు వెంకటేశ

||ఇత|| 156

శంకరాభరణం

ఎరుగుదు రిందరు నెఱిగినెఱుగరు

హరి దా నే నిజపరమాతు మని

||పల్లవి||

నలినాననుఁ డెఱుగు నారదుఁ డెఱుగు

కొలఁదిశివుఁ డెఱుగు గుహుఁ డెఱుగు

యిలఁ గపిలుఁ డెఱుగు నింతా మను వెఱుగు

తలఁప విష్ణుఁడే పరతత్వ మని

||ఎరు||

బెరసి ప్రహ్లాదుడు భీష్ముడు జనకుడు
గురుకుగ బలియు శుకుడు గాలుడు
వరుస నెఱుగుదురు వడి రహస్యముగ
హరి యితఁడే పరమాత్ముం డని

||ఎరు||

తెలియ దగిన దిది తెలియరాని దిది
తెలిసినాను మదిఁ దెలియదిది
యిల నిందరుఁ దెలిసి రిడే పరమమని
కలవెల్లఁ దెలిపె వెంకటరాయఁడు

||ఎరు|| 156

దేవగాంధారి

లేదు బ్రహ్మవిద్యా మహానుఖము తమ
కీడు తమకర్మ మేమి నేయఁగవచ్చు

||వల్లవి||

నానావిధులఁ బొరలి నరుఁడు దాన్తై వివిధ
మైనకర్మములే అనుభవించి
లేని లంపటములకు లోనై దురితా
ధీనులై క్రమ్మరఁ దిరిగి పోవుటకాని

||లేదు||

వరగ నిన్నిటఁ బొడమి బ్రాహ్మణుడై
సరిలేనివేదశాస్త్రములు చదివి
అరు దయినకాంక్షచే నతిపాపపరులై
వెరవునఁ బొడ వెక్కి విరుగఁబడుటకాని

||లేదు||

చేరనిపదార్థములే చేరఁ గోరుటగాని
చేరువనే యామేలు సిద్ధింపదు
శీరులై తమలోనఁ దిరువెంకటేశ్వరునిఁ
గోరి యిటు భజియింపఁ గూడు తెన్నఁడుగాన

||లేదు|| 157

42-వ శ్లోక.

లలిత

నీవేకా చెప్పఁ జూప నీవే నీవేకా

శ్రీనిభుప్రతినిధిని నేనమొదలారి

॥పల్లవి॥

నీవేకా కట్టెదుర నిలుచుండి హరివద్ద

దేవతలఁ గనిపించే దేవుడవు

యేవంక విచ్చేసినాను యిందిరాపతికి నిజ

నేవకుడవు నీవేకా నేనమొదలారి

॥నీవే॥

పసిడిబద్దలవారు పదిగోట్లు గొలువ

దేసలఁ బంపులువంచే ధీరుడవు

వనముగా ముజ్జగాల వారి నిందఱినినీ

సినువులఁగా నేలిననేనమొదలారి

॥నీవే॥

దొరలై నయసురుల తుత్తుమురు నేసి జగ

మిరవుగా నేలితి వేకరాజ్యమై

పరగునూత్రవతిపతివై వెంకటవిభు

సిరులపెన్నిధి నీవే నేనమొదలారి

॥నీవే॥ 158

పాడి

బాలులతో వీధులలోఁ బారాడువాఁడు

కోల లెతుక వుల్లు గొట్టే జుండి

॥పల్లవి॥

నారికడవు వక్కలు నానిననగలు

చారపప్పు దేనెలు చక్కెరలును

పేరిననేతులు నానబియ్యాలు నుట్ల నవే

చేరి యశోదబిడ్డకుఁ జెప్పెరు నుండి

॥బాలు॥

చక్కీలాలు నడుకులు సనిగెవప్పులును

చెక్కిన మెత్తనితూటచెఱకులును

పెక్కువగా నుట్లలో బిందెలనించిన వవే

చక్క యశోదబిడ్డకుఁ జాటేరు నుండి

॥బాలు॥

నువ్వులుఁ జిటిబెల్లాలు నున్ననిచిమ్మిలులు

నువ్వుకోడియునుఁ జిన్ని నురుగులును

యెవ్వరువెంకటపతి కెఱుగించ నారగించి

కివ్వ కివ్వ నవ్వ నణఁకించీ జుడి

॥బాలు॥ 159

కన్నడగౌళ

పుండు జీవుల కెల్ల బుట్టక మానదు

పుండు మాన మందు వోయఁ గదయ్య

॥వల్లవి॥

నెత్తురు నెమ్ములు నిండినపుంటికి

తిత్తిలో సోదించ నేరా

నితైము వేసీళ్లఁ గడిగినాను

మత్తిలి పుబ్బు మాన దేలయ్యా

॥పుండు॥

చల్లఁగూడు వెట్టి చల్లఁగా పొత్తు

లెల్లఁ బెట్టి బిగియించఁగాను

కల్లగాదు చీముగారు తొమ్మిదిగండ్ల

పిల్లలం హలఁ బెట్టెఁగదయ్యా

॥పుండు॥

ఆదినుంటి పాకమైనదియెవ్వ

రేదిరోముకమేరుపడదు

ఆడరించి వెంకటాధిప నీ వింక

సోదించి మానఁ జూడఁగదయ్యా

॥పుండు॥ 160

సామంతం

భావమునఁ బరబ్రహ్మ మిదే

కె వనమె మాకడచూడక

॥పల్లవి॥

నీలమేఘ మువనిషదర్శం బడె

సాలుదొంగిలెడిబాలులలో

చాలు నదియ మాజన్మరోగముల

చీల దివియ మముఁ జెలఁగించక

॥భావ॥

తనియనివేదాంతరహస్యం బడె

వొనర గోపికలవుట్లపై

వనుపడి సకలాపజ్జాలంబుల

వనులు దీర్చ మముఁ బాలించక

॥భావ॥

భయములేనిపెనుఁబరమపదం బడె

జయమగువేంకటశైలముపై

పయిపడు దురితపుఁజౌజల నుక్కున

లయము నేయ మము లాలించక

॥భావ॥ 161

సామంతం

నగధర నందగోప నరసింహవో

నగజవరద శ్రీనారసింహ

॥పల్లవి॥

నరసింహ పరంజ్యోతి నరసింహ వీర

నరసింహ లక్ష్మీనారసింహ

నరసఖ బహుముఖ నారసింహ వో

నరకాంతక భేద నారసింహ

॥నగ॥

నమో నమో పుండరీకనారసింహో వో

నమితసురాసురనారసింహో

నమకచమకహితనారసింహో వో

నముచినూదనవంద్య నారసింహో

॥నగ॥

నవరసాలంకార నారసింహో వో

నవనీతచోర శ్రీనారసింహో

నవగుణివేంకటనారసింహో వో

నవమూర్తి మండమునారసింహో

॥నగ॥ 162

పాడి

కడగనుటే సౌఖ్యము గాక యీ

తడతాకుల నెందరు చన రిటా

॥పల్లవి॥

నిలిచినదొకటే నిజ మని తెలిసిన

తెలివే ఘన మింతియ కాకా

కలకాలము చీకటి దవ్వకొనడి

నలలభ్రమల నెవ్వరు వడ గట్టా

॥కడ॥

పరహిత మిదియే పర మని తెలిసిన

పరిపక్వమే సంపదగాకా

దురితవిధుల గొండులసందులఁ బడి

భరలోపల నెందరు చన రిట్లా

॥కడ॥

ఘనుఁ డీలిరువేంకటపతి యని కని

కొనకెక్కుట తేకువగాకా

పనిమాలినయీపలులంపటముల

తనువు వేచు పెంతటిపని యిట్లా

॥కడ॥ 163

అదిమునులసిద్ధాంజనము

యేదెనఁజూచిన నిదివో వీడే

॥పల్లవి॥

నగిన సెలవిఁబడునాలుగుజగములు

మొగమునఁ జూపే మోహనము

నిగిడి యశోదకు నిధానంబై

పొగడొందీగృహమున నిదె వీడే

॥అది॥

కనుదెరచిననలుగడ నమృతములటు

అనువునఁగురిసీనపాగము

వనితలు నంద్రవజమునఁ జెలఁగఁగ

మనికికి నిర్విమలమనె వీడే

॥అది॥

పరమునకునుఁ దాఁ బరమై వెలసిన

పరిపూర్ణపరాత్పరుఁడు

నరుప రుక్మిణికి నత్యభామకును

వరుఁ డగువెంకటవఁడుఁ డు వీడే

॥అది॥ 164

సామంతం

నారాయణ నీనామము బుద్ధి

జేరినాఁ జాలు సిరు లేమిబాఁతి

॥పల్లవి॥

మనుపై నశ్రీకృష్ణనామముపేరు

కొనఁగానె తేకువమీరఁగ

ఘనమైనపుణ్యాలు గలుగఁగా తమ

కనయముఁ బర మది యేమిబాఁతి

॥నారా॥

నలువై సశ్రీహరినామము మఱి
దలచినాబంధము లూడఁగా
యెలమి దీని బలియించినా యీ
కలుషము లేల కలుగు నెవరికి

॥నారా॥

వేంకటపతినామవిభవము కర్మ
పంకిము లెల్ల బరిమార్చుగా
బింకమై తలఁపెడిప్రియులకు యెందు
నింక నీనుఖ మిది యేమిబ్రాతి

॥నారా॥ 165

ఆహీరి

మోహము విడుచుటే మోక్ష మది
దేహ మెఱుగుటే తెలివి నదే

॥వల్లవి॥

ననిచినతనజన్మము గర్మము దన
పనియు నెఱుగుటే సరమ మది
తనకు నిధినిషేధములు బుణ్యముల
ఘనత యెఱుగుటే కలిమి యది

॥మోహ॥

తఱి దఱి బ్రేమపుతల్లిదండ్రులను
యెఱుగనిదే కులహీన తది
చఱుల బొరలి యాచారధర్మములు
మఱచినదే తనమలిన మది

॥మోహ॥

కమ్మర గమ్మర గామభోగములు
నమ్మి తిరుగుటే నరక మది
నమ్మది వేంకటనిలయునిదాసుల
సొమ్మయి నిలుచుట సుకృత మది

॥మోహ॥ 166

ముఖారి

శ్రీశోయం సుస్థిరోయం

కాళికమఖరత్నోయం

॥పల్లవి॥

నిగమనిధినిర్మలాయం

జగన్మోహననతిపతి

విగతభయోయం విజయనభోయం

భృగుమునినానప్రీతోయం

॥శ్రీశో॥

నకలపతి శ్యాశ్వతోయం

శుకముఖమునిజనసులభోయం

ప్రకటబహుళిశోభనాధిశోయం

వికచరుక్మిణీపీఠోయం

॥శ్రీశో॥

నకపోయం పరిసరప్రియోయం

తిరువేంకటాధిపోయం

చిరంతనోయం చిదాత్మకోయం

శరణాగతవత్సలాయం

॥శ్రీశో॥ 167

శుద్ధవనంతం

కింకరిష్యామి కింకరోమి బహుళ

శంకానమాధాన జాడ్యం వహామి

॥పల్లవి॥

నారాయణం జగన్నాథం త్రిలోకైక

పారాయణం భక్తపావనం

దూరీకరో మ్యహం దురితదూరేణ నం

సారసాగర మగ్నచంచలత్వైశ్చ

॥కింక॥

తిరువేంకటాచలాధీశ్వరం కరిరాజ
 వరదం శరణాగత వత్సలం
 పరమపురుషం కృపాభరణం నభజామి
 మరణభవ దేహాభిమానం వహామి

॥౧౦౪॥

శ్రీరాగం

ఆపన్నులపాలిదై వ మాతఁడే గతఁడక్క
 యేప్రాద్దును భజియించగ నితరుఁడు మఱి కలఁడ   ॥పల్లవి॥
 నిరుపాధిక నిజబంధుఁడు నిరతిశయానందుఁడు
 కరివరదుఁ దితఁడే కాక ఘనుఁ డధికుఁడు గలఁడ   ॥ఆప॥
 సంతతగుణసంపన్నుఁడు సాధులకుఁ బ్రసన్నుఁడు
 అంతర్యామితఁడేకాక అధికుఁడు మఱి కలఁడ   ॥ఆప॥
 పరమాత్ముఁడు పరమపురుషుఁడు పరికింపఁగఁ గృపాలుఁడు
 తిరువేంకట విభుఁడేకాక దేవుఁడు మఱి కలఁడ   ॥ఆప॥ 169

కురంజి-అటతాళం

మందరధర మధుసూదన
 నందగోప నందన   ॥పల్లవి॥
 సరసింహ గోవింద నవనీతానంద
 హరిముకుంద నయనారవింద
 కరివరద గరుడగమనరూప
 గురుచాపా యదుకులదీపా   ॥మంద॥

కన్నడ గాళ

నీమహత్త్వంబు లోనికి వెలువలికి గప్పి
కామింప నిట్టి దనికానరా దటుగాన

॥పల్లవి॥

నిండి యిన్నింటిలోన నీవు గలవని భ్రాంతి
నుండుదువు గాని నీ వొకటియునుఁ గావు
దండిగలగిరి ప్రతిధ్వని దోచుఁగాని యది
కొండలోపల లేదు కొండయును గాదు

॥నీమ॥

బలసి యిన్నింటి లోపలనుఁ జై తన్యమై
మెలఁగుదువుగాని యేమిట నీవు లేవు
పలుదెఱఁగు లైనదర్పణమునం దొకనీడ
వొలయుఁగా కందు దలపోయ నిదిలేదు

॥నీమ॥

వుడుగ కన్నిటిలోన నుండుటయు లేదు నీ
వుడివోయి యందుండ కుండుటయు లేదు
చెడని లేడముగాన శ్రీవేంకటేశ నీ
పొడవు పరిపూర్ణమై పొలుపొందుఁ గాని

॥నీమ॥ 178

మాళిని

అది నాయపరాధ మిది నాయపరాధ
మిదియు నిదియు నాయపరాధము

॥పల్లవి॥

నరయ రూపము లెల్ల నీరూపమేకా
నరయని యది నాయపరాధము
పరిపూర్ణుఁ డగునిన్నుఁ బరిచ్ఛిన్నునిఁ గా
నరయుట యది నాయపరాధము

॥అది॥

జీవాత్మునిగాఁ జింతింపఁ దలఁచుట
యావంక సది నాయపరాధము
నేవించి నిను నాత్మఁ జింతింపకుండుట
ఆవల నిది నాయపరాధము

||అది||

యీదెఱుగక వెంకటేశుడ నినుఁగొని
యాడుట యది నాయపరాధము
యేడఁ జూచిన నాయెదుర నుండఁగ నిన్ను
నాడ నీడ వెదకు టపరాధము

||అది|| 174

కన్నడగాళ

సతతవిరక్తుఁడు సంసారి గాఁడు
రతినమ్మదుఁడు విరక్తుఁడు నితఁడె

||వల్లవి||

నిత్యుడై నవాఁడు సిఖిలలోకములఁ
బ్రత్యక్షవిభవసంపన్నుఁడు గాఁడు
నిత్యుఁడు నితఁడే నిరుపమానుడై న
ప్రత్యక్షవిభవ సంపన్నుఁ డితఁడె

||వత||

యోగియైనవాఁడు వొనర నేకాలము
భోగియై భోగిపై భోగింపలేడు
యోగియు నితఁడే పుడుగక భోగిపై
భోగించునటువంటి పురుషుఁడు నితఁడె

||వత||

దేవుడైనవాఁడుఁ దెలువలోకముల
దేవతారాధ్యుడై దీపింపలేడు
దేవుఁడు నితఁడే దివిజవందు్యుడై న
శ్రీవెంకటగిరి దేవుం డితఁడె

||వత|| 175

ఎచ్చోటి కేగిన యెప్పుడుఁ దమలోని

మచ్చిక పెనుఁదెవులు మానక పోయె

||పల్లవి||

పాయపునతుల గుబ్బల పెదపొట్లల

కాయము పడి నొత్తి కాఁచఁగను

రాయిడిచే ఘనమాయఁ గాని లోని

మాయపు పెనుఁదెవులు మానక పోయె

||ఎచ్చో||

అతివలమోహపు టధరామృతములు

యితవుగ నోరి కందియ్యఁగను

అతిమోహమే ఘనమాయఁ గాని లోని

మతకరి పెనుఁదెవులు మానక పోయె

||ఎచ్చో||

తరుణులమేని మెత్తని పరువులమీఁద

నిరవుగనిటు సుఖయించఁగను

తిరువెంకటాచలాధీశుకృపచేఁ గాని

మరుచేతి పెనుఁదెవులు మానక పోయె

||ఎచ్చో|| 176

మలహరి

పండియుఁ బండదు చిత్తము పరిభవ మెడయదు కాంక్షల

యెండలనే కాఁగితి మీఁక నేలాగోకాని

||పల్లవి||

పదిగోట్లుజన్మంబులఁ బొయనికర్మవుఁ బొట్లు

వదలక వొకివిషయములో వడిఁ దీరుచు నిలఁడు

చెదరనినిజదాసులకును శ్రీహరి మా కిపు డంతక

హృదయము నిలువదు చంచల మేలాగో కాని

||పండి||

కూపపు బహునరకంబుల కోట్లనంభ్యులఁ బొరలేటి
 పాపము లొకనిమిషములోఁ బాపఁగఁ గలఁ డితఁడు
 కాపాడఁగఁ దలచినయాకమలాపతి నే మీతని
 యేవునఁ గని మనలే మిఁక నేలాగో కాని

||పండి||

జడిగొని యెన్నఁడు బాయని సంసారపు బంధంబుల
 విడు మని వొకనిమిషములో విడిపించును యితఁడు
 కడుఁగొలిచినవారికి వేంకటపతి నే మీతని
 నెడయక కొలువఁగ లేమిఁక నేలాగో కాని

||పండి|| 177

వరాళి

వాడలవాడల వెంట వాడెవో వాడెవో
 నీడనుఁడి చీర లమ్మే నేతబేహరి

||వల్లవి||

పంచభూతము లనెడి పలువన్నెనూలు
 చంచలపు గంజి వోసి చరిసేసి
 కొంచెపుకండల నూలిగుణముల నేసి
 మంచిమంచి చీర లమ్మే మారుబేహరి

||వాడ||

మటమాయములఁ దనమగువపసిఁడి నీరు
 చిటిపాటియలుకలఁ జిలికించఁగా
 కుటిలంపుఁజేతలు కుచ్చులుగాఁ గట్టి
 పటవాళిచీర లమ్మేబలుబేహరి

||వాడ||

మచ్చికకర్మ మనేటి మైలనంతలలోన
 వెచ్చపుకర్మధనము విలువచేసి
 పచ్చడాలుగాఁ గుట్టి బలువేంకటపతి
 ఇచ్చకొలఁదుల నమ్మే ఇంటిబేహరి

||వాడ|| 178

౧) తాళ్ల పాక అన్నమాచార్యుల

సామంతం

తొక్కనిచోట్లు దొక్కడి మనసు
యెక్కడగతి లేదెకనో తెరువు

||పల్లవి||

పాపము వాయదు పైపై మనసున
కోపము దీరదు కొంతైనా
దీపనబాధయుఁ దీర దిన్నియును
యేవునఁ బెనఁగొనె నెక నో తెరువు

||తొక్క||

యవ్వనమదమును నెడయదు కోరిక
కొప్పును నఱఁగదు కొంతైనా
రవ్వగుమమకారముఁ బెడఁబాయదు
యెవ్విధియును లే దెక నో తెరువు

||తొక్క||

నెఱపును విడువదు పెడమాయలఁబడి
కొఱఁతయుఁ దీరదు కొంతైనా
తెఱఁ గొనఁగేటి శ్రీతిరువేంకటపతి
నెఱిగి నెఱఁగలే మిఁక నో తెరువు

||తొక్క|| 179

సాళంగనాట

ఎట్టివారికి నెల్ల నిట్టికర్మములు మా
యిట్టివారికి నింక నేదిత్రో వయ్య

||పల్లవి||

పాముఁ జంపినయట్టి పాతకమునఁ బెద్ద
పాముమీఁద నీకుఁ బవళించవలసె
కోమలిఁ జంపినకొఱఁతవల్ల నొక్క
గోమలి నెడఁ బెట్టుకొని యుండవలసె

||ఎట్టి||

బండి విఠిచినట్టి పాతకమునఁ బెద్ద
 బండిబోయిడవై పని నేయవలసె
 కొండ వెఱికినట్టి గుణమునఁ దిరుమల
 కొండమీఁద నీకుఁ గూచుండవలసె

॥ఎట్టి॥ 180

ముఖారి

లన్నిచోట్లఁ బరమాత్మ నీవు
 యిన్నిరూపుల భ్రమయింతువుగా

॥వల్లవి॥

పాలజలనిధినుండి బదరీవనాననుండి
 ఆలయమై గయలోఁ బ్రయాగనుండి
 భూలోకనిధివై పురుషోత్తమాననుండి
 వేలసంఖ్యలరూపై విచ్చేతుగా

॥అన్ని॥

పుత్రరమధురలో, నయోధ్యలోపలనుండి
 వత్తెననంద్రవజాన నుండి
 చిత్తగించి పంచవటి సింహాద్రిలోననుండి
 వత్తుగా లోకములు పావనము సేయఁగను

॥అన్ని॥

కై వల్యముననుండి కమలజలోకాన
 మోవఁగ శ్రీరంగముననుండి
 యూవలనావలనుండి యీ వెంకటాద్రిపై
 నీవే నీవే వచ్చి నెలకొంటిగా

॥అన్ని॥ 181

సామంతం

మాయపుననుజలమదవైరి కపి
 రాయఁడు వీఁడెవో రామునిబంటు

॥వల్లవి॥

పెట్టినబంగయ పెంపుమిగుల మొలఁ
గట్టినకాసెయు గర్వమున
నిట్ట నిలిచి పూనివచేతనడిమి
దిట్ట వీడెను దేవునిబంటు

||మాయ||

నవ్వుచు లంకానగరపు దనుజుల
కొ వ్వణచినకపికుంజరుఁడు
మువ్వురు వేల్పులమొదలిభూతియగు
రవ్వగు సీతారమణుని బంటు

||మాయ||

పంకజనంభవువట్టము గట్టను
పుంకించిన తనవొడయనిచే
పొంకపుకలశాపురహనుమంతుఁడు
వెంకటరమణునివేడుక బంటు

||మాయ|| 182

46-వ తేకు.

శంకరాభరణం.

పరునముసోకియు బ్రదుకవద్దా
తిరిగికర్మము లింక తీదీవులా

||వల్లవి||

వడిగాలు వడియున్న ప్రాణాచారముల
పడఁతులనధములఁ బాలించితి
యిడుమలఁ బెడఁబావ నింక నేల తెగి కొంక
గడియించి తెచ్చియు నింకఁ గడమున్నదా

||పరు||

మితిలేనిధనములు మెఱసి కానుకగొని
అతిపుణ్య లిందరి నలరించితి
ధృతిహీనులకు నెల్ల ది క్కయి కాతువుగాక
వ్రతము చెల్లిన నింక వట్టగట్టా

||పరు||

పాలించి నావిన్నపమున వెంకటరాఘ
 లాలించితివి నే నీలలనఁ గానా
 యీలాగుననే లోక మంతాఁ గాతువుగాక
 పాలు దాగినమీఁదఁ బై కుడుపులా

॥పరు॥ 183

శ్రీరాగం

ఫాలనేత్రానలప్రబలవిద్యుల్లాసా
 కేలీవిహార లక్ష్మీనారసింహా

॥వల్లవి॥

ప్రళయమారుతఘోరభస్మికాఘాతాఘర
 లలితనిశ్వాసవోఽఘారచనయా
 కులశైలకుంభినీకుముదహితరవిగగన
 చలనవిధినిపుణ నిశ్చలనారసింహా

॥ఫాల॥

వివరఘనవదనదుర్విధహానననిష్ఠ్యాత
 లవదివ్యవరుషలాఘటనయా
 వివిధజంతువ్రాతభవనమగ్నైకరణ
 నవనవప్రియగుణారవ నారసింహా

॥ఫాల॥

దారుణోజ్జ్వలధగద్ధగితదంష్ట్రానలవి
 శారస్సులింగసంగక్రీడయా
 వైరిదానవఘోరవంశభస్మీకరణ
 కారణప్రకట వెంకటనారసింహా

॥ఫాల॥ 184

కన్నడగౌళ

ఇంత సేసె బోడై వ మింతలోననే అయ్యో
 సంతపాకల్గంజఁ దెచ్చి నన్యాసె జేసె

॥పల్లవి॥

పరిగ లేరేటివానిఁ బట్టపురాజుఁగా
నిరతభోగము లిచ్చి నిలిపినట్లు
ధరలోన సతిపాతకుని నన్ను నిట్లు
అరయ నిత్తిడిఁ దెచ్చి యపరింజిఁ జేసె

||ఇంత||

కుక్కలవండుక తినే కులహినునిఁ దెచ్చి
వెక్కసపుఁబాఁపనిఁ గావించినయట్లు
దిక్కు లెఱుఁగఁగఁ గప్పదేహిని నన్ను దెచ్చి
గక్కునఁ దెలుకపిండికస్తూరినేసె

||ఇంత||

చెడుగై నదోమఁ దెచ్చి సింహపుఁగొదమఁ గా
బెడిదంపుఁ బ్రేమతోడఁ బెంచినయట్లు
కడు నధముని వేంకటపతి నను నిట్లు
చిడిపి రాయు దెచ్చి చింతామణిఁ జేసె

||ఇంత|| 185

నాట

మానఁ దెన్నఁదు శరీరి దు
ర్రానబోధితుఁడు గాన

||పల్లవి||

పంచభూతవిక రంబులు
పంచేంద్రియములు
పంచమహాపాతకములకును
పంది వేసినది గాన

||మాన||

తైత్తిగుణ్యవికారంబులు
తైత్తిగుణ్యపుఁదనువులు
శ్రీగురుఁ డగుశ్రీవేంకటపతి
భోగయోగ్యములుగాన

||మాన|| 186

శ్రీరాగం

ఎన్ని బాధలఁ బెట్టి యేఁచెదవు నీ చింత నెంతకాలముదాఁకఁ గర్మమా
మన్నించు మనచు నీమఱఁగు చొచ్చితమి మా మా టాలకించవో

కర్మమా ॥వల్లనీ॥

ప్రతిలేనిదురితములచాలునేయక నన్నుఁ బాలించ నైతివో కర్మమా
తతితోడ నాత్మపరితాపంబుతోడుతను తగు లేల నేనీ తోకర్మమా
జీతకాములకు నీని చేతికిని లోనయి చిక్క వేకాలాఁబు కర్మమా
మతిహీను లైనట్టిమారు నొకపరిపాటి మాంబు చూపవో

కర్మమా ॥ఎన్ని॥

అన లనియెడితాళ్ల నంటఁగట్టుక నిధికి నప్పగించితినిగదె కర్మమా
వాసి విడిచితిమి నీనార నైతిమి మమ్ము వన్నె చెడనీకు వో కర్మమా
కాసుకునుఁ గొరగ నిగతిలేనిపనికిగా కాలూఁద నీవేల కర్మమా
వోసరిం చొకమారు వొయ్యనే వొకరీతి వొల్ల నని తలఁగుమి

కర్మమా ॥ఎన్ని॥

తిరు వెంటఁటాచలాధిపుని మాయలచేత దెనుఁ దిరిగినయట్టి కర్మమా
హరిదాసులగువారి నాదరింతువుగాక అంత నొప్పింతువా కర్మమా
వరుస నేనుగమిఁదవాని నున్నం బడుగ వచ్చునా నీకిట్లు గర్మమా
పరమపుర పోతముని భ్రమరఁ బడి నీవిట్ల బట్టబయల్లైతిగా

కర్మమా ॥ఎన్ని॥ 187

దేవగాంధారి

ఇన్ని నేతలకు నిది యొకటే

కన్నా మన సిది కానదు గాని

॥వల్లనీ॥

పాతకకొల్లు భవములు భస్మీ
 భూతిము నేయఁగఁ బొడ వొకటే
 శ్రీతరుణీవతి చింత నిజముగా
 యేతరి చింత బెఱుగదుగాని

||ఇన్ని||

మరణభయ బులు మదములు మలినీ
 కరణము నేయఁగఁ గల దొకటే
 హరినామూమృత మందుమీఁది రతి
 నిరతము నా కిది నిలువదు గాని

||ఇన్ని||

కుటిలములును దుర్గణములును దృఢీ
 కృతములు నేయఁగఁ గుఱు తొకటే
 సతియగు వేంకటపతినేవారతి
 సతి నుని మతిగని కానదు గా

||ఇన్ని|| 188

47.వ తేకు.

ముఖారి

ఏమీ నెఱుగనినా కేడపుణ్యము
 తామసుండఁ జమ్మి ముందరి నున్నదై వమా

||వల్లవి||

పాతకపుణ్యేతులనే పట్టి నిన్నుఁ బూజించు
 భూతుకుండ నాకు నెక్కడిపుణ్యము
 చేతనముఁ బోదినేయుచిత్తము నీదే కాన
 రాతిబొమ్మఁ జమ్మి భారము నీది దైవమా

||ఏమి||

పూనినయెంగిలినోర నొప్పగునిన్నుఁ బొగడు
 హీనజంతువునకు నా కేటిపుణ్యము
 తేనెపూసి నీ విట్లా దిప్పుగానే తరిగేటి
 మాసబొమ్మఁ జమ్మి నామతిలోనిదై వమా

||ఏమి||

జాలిఁ బడి నంసారజలధిలో మునిగితి
 కూశఁడ నాకేటితేకువపుణ్యము
 పాలు వోసిపెంచిన నాపాలివెంక తేళ నే
 బోలిబొమ్మఁ జమ్మి కాతువుగాని దైవమా | ఏమి | 189

దేవగాంధారి

భారమైన వేనమాను పాలు వోసి పెంచినాను
 తీరని చేదే కాక తియ్యనుండీనా || పల్లవి ||

పాయదీసి కుక్కతోడ బద్దలు వెట్టి బిగిసి
 చాయ కెంత గట్టినాను చక్కనుండీనా
 కాయపువికార మిది కలకాలముఁ జెప్పినా
 పోయినపోకలే కాక బుద్ధి వినీనా || భార ||

ముంచిముంచి నీటిలోన మూల నానఁ బెట్టుకొన్నా
 మించినగొడ్డలి నేడు మెత్త నయ్యానా
 పుచమహాపాతకాల బారిఁ బడ్డచిత్త మిది
 దంచిదంచి చెప్పినాను తాఁకి వంగీనా || భార ||

కూరిమి తోఁడేలు దెచ్చి కోకలోన పెట్టుకొన్నా
 పారెసారె గుట్టుగాఁ చక్కనుండీనా
 వేరులేనిమహిమల వెంకటవిభునికృత
 ఘోరమైనఅనమలుకోరిపోణీనా || భార || 190

భూపాలం

అకాశ మడ్డమా అవ్వలయు నడ్డమా
 శ్రీకాంతు భజియించు సేవకులకు || పల్లవి ||

పాతాళ మడ్డమా బలిమధనదానులకు
 భూతలం బడ్డమా పుణ్యులకు
 నేతుకై లాసములు చిరభూము లిన్నియును
 పైత్రోవలట పరమభాగవతులకును

||ఆకా||

అమరావ తడ్డమా హరిదానులకు మహా
 తిమిరంబు లడ్డమా దివ్యులకును
 కమలాసనునిలోకం బదియు నడ్డమా
 విమలాత్ములై వెలుగు విష్ణుదానులకు

||ఆకా||

పరమపద మడ్డమా బ్రహ్మాండధర్మైశ్వర
 ధర వెంకటేశ్వరుని దానులకును
 యిర్వై సలోకముల నిన్నిటా భోగించి
 వరుసలను విహరించు వరవైష్ణవులకు

||ఆకా|| 191

దేవాంధారి

అదిదేవ పరమాత్మమా
 నేదనేదాంతవేద్య నమో నమో
 పరాత్పరా భక్తభవభంజనా
 చగాచరలోకజనక నమో నమో

||వల్లవి||

||అది||

గదాధరా వేంకటగిరినిలయా
 నదానందప్రసన్న నమో నమో

||అది|| 192

తైరవి

హరిః గౌలిదియు ముఱి సవరములా
 తిరముగ నరనిన తెలియుట గాక

||వల్లవి||

పంకజనాభుని పాదములు దలచి
యింకా మఱియొక యితరములా
అంకెల సతనినె అతనిదాసులనే
కొంకక నిజముగఁ గొలుచుటగాకా

॥హరి॥

వన్నగళయనునిబట్లకు బంట్ల
కొన్నిట్ని మఱికోరికలా
యిన్ని కోరికలు యిదియే తనకని
కొన్నది కోల్పై కోరుట గాకా

॥హరి॥

వీనుల వెంకటనిభనామామృత
మూనిన మతి మఱియును రుచులా
తేనెలు గారెడి తీపు లతనిమతి
నానారుచులై సనుచుటగాకా

॥హరి॥ 198

లలిత

దై వమా పరదై వమా
యేవగింతలు నాకు స్వప్న దెచ్చేవో

॥మల్లవి॥

పాపకర్మనిఁ దెచ్చి పరమియ్యఁ దలచిన
మేపులకే పోక మేయికోసినా
తీపులు రూపులుఁ దినిరి నా వెంట
నేపొద్దు నీ వేడఁ దెచ్చేవో

॥దై వ॥

లభమాధమునిఁ దెచ్చి అధికుని తేనేనంటి
విధినిషేధములు వివరించునా
నిధివిధానములు నిచ్చ నిచ్చులుఁ బెక్కు
విధముల నెటువలె వెదచెల్లదవో

॥దై వ॥

అతికష్టఁ డగునాకు నలవిగాని యీ
మత మొనఁగిన నేను మరిగేనా
ప్రతిలేని వెంకటపతి నీదునామా
మృత మిచ్చి నను నీవే మెఱయింతువుగాక

||దైవ|| 194

భూపాళం

ఏకులజుడేమి యెవ్వఁడై ననేమి
అకడ నాఁతడె హరి నెఱిఁగినవాఁడు

||పల్లవి||

ఎరగిననత్యనంపన్నుఁ డై నవాఁడే
పరనిందనేయఁ దత్పరుఁడు గానివాఁడు
అరుదై నభూతదయానిధి యగువాఁడే
పరులు దానే యని భావించువాఁడు

||ఏకు||

నిర్మలుఁడై యాత్మ నియతి గలుగువాఁడే
ధర్మతత్పరతబుద్ధిఁ దగిలినవాఁడు
కర్మమార్గములు గడవనివాఁడే
మర్మమై హరిభక్తి మఱవనివాఁడు

||ఏకు||

జగత్తిప్పె హితముగాఁ జరియించువాఁడే
పగలేక మతిలోన బ్రదికినవాఁడు
తెగి నకలము నాత్మఁ దెలిసినవాఁడే
తగిలి వెంకటేశుదానుడయినవాఁడు

||ఏకు|| 195

48-వ తేదీ.

ముఖారి

నేవింతురా యితనిఁ జెలఁగి పరు లిట్లనే
కావించె మమ్ము నెక్కడిదై వ మితఁడు

||పల్లవి||

పాలచవి యితఁడెఱుఁగు పాలఁ బవళించ గో
 పాలుఁ కని నే మితని భజియించఁగా
 పాలుఁడి తల్లిచనుఁబాలుసహితఁబు నే
 కాలమునుఁ గౌపె నెక్కడిదై వ మితఁడు

॥నేని॥

పుట్టింపఁ దానె మఱి పురుషో ముందు మంచి
 పుట్టు వొసగీసనుచుఁ బూజించఁగా
 పట్టుకొని మముఁ దెచ్చి బలిమిఁ బుట్టువు లెల్లఁ
 గట్టిపెట్టించె నెక్కడిదై వ మితఁడు

॥నేని॥

కర్మ కర్తారుడని కడలేని పుణ్యముల
 కర్మఫలములు దనకుఁ గైకొలుపఁగా
 కర్మగతిఁ దెచ్చి వెంకటవిభుఁడు నూపుభయ
 కర్మములఁ జెరిచె నెక్కడిదై వ మితఁడు

॥నేని॥ 16

ముఖారి

అరిది నేతలే చేసి నల్లాడ నిల్లాడ
 నరిలేక వుండితిని జలరాగికాడ

॥పల్లవి॥

పొలియఁదీర్చితివొకతిఁ బురిఁటిమంచముకాడ
 నలఁచితి వొకని గగనంబుకాడ
 బలిమిఁ దన్నితి వొకని బూడిపోతులకాడఁ
 దులిమితిని యేడుగురఁ దొలిమందకాడ

॥అరి॥

తడవిమూడితి వొకని తాటిమాఁగులకాడ
 నడిచితిని వొకనిఁ బేయలకాడను
 పిడిచి వేసితి వొకని బృందావనముకాడ
 వొడిసితిని వొకని నావులమందకాడ

॥అరి॥

వటవటన దిక్కులు వగులఁ బగతులఁ దునిమి
 నటియించితివి మామనగరికాడ
 కటిలబహుదై త్యాంతకుడవు మోకటరాయ
 వుట మెగసితి యగంబులయింటికాడ

॥అరి॥ 197

పాడి

బలువగుదనరూపము చూపెన్
 కలవెంతయుఁ దనఘన తెఱిగించెన్

॥పల్లవి॥

పాండవరక్షణపరుడై నరునకు
 నండనె తెలిపె మహామహిమ
 దండి విడిచి తనదయతో నర్జునుఁ
 దుండఁగ మగటిమి నొడఁబడఁ బలికె

॥బలు॥

మగుడఁగ కలధర్మములఁ బుణ్యములు
 తెగి పార్థున కుపదేశించెన్
 నగుచు సతనితో నానాగతులను
 నిగమము నియమము నిజ మెఱిగించెన్

॥బలు॥

వెరవు మిగుల నావిజయునిమనుమని
 వరీక్షితుఁ దగఁబడికించెన్
 తిరువేంకటగిరి దేవుఁడు దానై
 గరిమల భారతకిథ కలిగించెన్

॥బలు॥ 198

సామంతం

బలువగుకర్మము లివివో జీవులప్రార్థంబులు సంచితంబులును
 బలిసీతర నివి పెరుగునేకాని బ్రహ్మలబహుకల్పంబులదాక

॥పల్లవి॥

యనిజన్మంబులకర్మములు పాయక జీవులప్రార్థములై
 యేయెడఁ జూచిన నెదిటిఁగొలుచులై యిచ్చట నిటు భజియించఁగను
 కామపుఁ బెడతటిగఁగఁడు విధి దముఁ గడతేర్చినతన కడకర్మములు
 పోయినచితుఁబులఁ గలసిన నఁ పొదలుచుఁ గొండలపొడవై
 పెరుగు ||బలు||

పొదలి సంచితంబులు వడిఁబెరుగును పొలియును జీవునిపుణ్యముఁ జాలక
 యెదిగినపు య్బు బిగురును కాఁగినయిచుముమీఁదిజలములవలెను
 పదిలములై కడుఁ బాపకర్మములే బరువై పరగఁగఁ బ్రాణికి నెన్నఁడు
 తుదయు మొదలు నెందును లేక వడిఁ దొలఁగఁ భవములతొడవై
 తిరుగు ||బలు||

తలఁపులో నవయఁ దలఁచినజంతువు కలుషపారుఁడు వెంకటగిరిపతి దను
 దలఁచుభాగ్య మాత్రము నొనగినఁ జిత్తము పరిశుద్ధంబై యెప్పుడు
 జలజోదగుఁ దలఁచఁగఁ బ్రార్థనంబులు సంచితంబులుఁ బొలిసి పుణ్యలై
 చెలువగునిత్యానందపదంబురఁ జెలఁగి సుఖించఁగఁ జేరును రపుడు
 ||బలు|| 199

భైరవి

చాల నొప్పినేయునట్టిజన్మ మేమి మరణ మేమి
 మాలు గలిపి దొరతనంబు మాన్పు టింతచాలదా

పుడమి, బాపకర్మ మేమి పుణ్యకర్మ మేమి తనకు
 కడపరానిబంధములకుఁ గారణంబు లైనవి

యెడపడున్న పసిఁడిసంకె లేమి యినుపసంకె లేమి

మెడఁ దగిలియుండి యెప్పుడు మీఁగుచూడరానివి. ||చాల||

చలముకొన్న అపదేమి నంపదేమి యెవుదుఁ దనకు
అలమివట్టి దుఃఖములకు నప్పించిన్బట్టిది
యెలమిఁ బసిఁడిగుదియ యేమి యినుపగుదియ యేమి తనకు
ములుగ ములుగఁ దొలితొలి మోదు టింత చాలదా ||చాల||

కర్మయైననేమి వికృతకర్మయైననేమి దనకు
కర్మఫలముమీఁదికాంక్ష గలుగు టింతచాలదా
మర్మమెఱిగి వెంకటేశుమహిమ లనుచుఁ దెలిసివట్టి
నిర్మలాత్మ కిహముఁ బంము నేడు గలిగెఁ జాలదా ||చాల|| 200

49-వ తేకు

కన్నడగాథ

కాలాంతకుఁ డనువేటకాఁ దెప్పదుఁ దిరిగాడును
కాలం బనియెడితీవ్రపుగాలివెర వెఱిఁగి ||పల్లవి||

పరమఁదం బనుచేసికి పసిగొనునరమృగములకును
తరమిడి సంసారపుటోడములనె యాఁగించి
పురవడిఁ జేసినకర్మపు టురులు దర్శిదం బనువల
వొరపుగ మా యనుపోగులు వొకవెరపునవేసి ||కాలా||

కదుముకవచ్చేటి బలురోగపుఁ గుక్కుల నుసికొలిపి
వదలక ముదిసిన ముదిమే వాకట్టుగఁ గట్టి
పొడలుచు మృత్యువు వందివోపై నల్లెట నాడఁగ
పదిలముగాఁ గింకరులను చొప్పరులఁబరవిడిచి ||కాలా||

అవోడంబులఁజిక్కక ఆపురులనుఁ దెగనురికి
అవేటకాండ్ల నదలిం చాచేనే చొచ్చి
సాననమతిఁ బొరె వొడిచి పరమానందముఁ బొందుచు
శ్రీవేంకటభక్తి మనమునఁ జింతించి నరమృగము ||కాలా|| 201

భూపాళం

ఏల వచ్చి యేలపోయీ నెందుండీ ప్రాణి

తోలుతిత్తిలోన జొచ్చి దుంకదూరనా

||వల్లవి||

పుట్టులేక నరకాలపుంగుడై తా నుండక యీ

పుట్టుగున కేల వచ్చి పోయీఁ బ్రాణి

పుట్టుచునే కన్నవారిఁ బుట్టినవారి నానలఁ

బెట్టి పెట్టి దుఃఖములఁ బెడరేచనా

||ఏల||

భూతమై యడవిలోఁ బొక్కుచుఁ దా నుండక యీ

బూతుజన్మ మేల మోచెఁ బుచ్చినప్రాణి

రాతిరిఁ బగిలు ఘోరపుఁబాటు వడి పడి

పాతకాలు చేసి యమబాధఁ బడనా

||ఏల||

కీటమి వేంకటగిరికిందనై న నుండక యీ

చేటు వాటు కేలనోచె చెల్లఁబో ప్రాణి

గాటమైననంపదల కడలేనిపుణ్యాల

కోటికిఁ బడగెత్తక కొంచెపడనా

||ఏల|| 202

నాట

అయ్యో మానుపగడవయ్య మనుజుఁడు తన

కయ్యపుఁగంటఁ గానఁడు

||వల్లవి||

పాపపుణ్యలంపటుడై నా దుష్ట

రూపుడు జన్మరోగి యటుగాన

పైపై నెద్రవ్యతావబ్ధిరముపుట్టి

యేపొద్దు వొడ లెఱుంగఁడు

||అయ్యో||

నరకభసనపరిణతుడై నా కర్మ
పురుషుడు హేయభోగి యటుగాన
దురితపుణ్యత్రిదోషజ్వరము వట్టి
అరవెరమాట లాడిని

||అయ్యో||

దేహమోహనుస్థిరుడై నా ని
ర్యాహుడు తర్కవాది యటుగాన
శ్రీహరి వెంకటశ్రీకాంతునిఁ గని
పూహలఁ జేర నొల్లఁడు

||అయ్యో|| 203

నాట

ఏదియునులేని దేటిజన్మము
వేదాంతవిద్యావివేకి గావలెను

||వల్లవి||

పరమమూర్తిధ్యానపరుఁడు గావలె నొండ
పరమానందనంపద లొండ వలెను
పరమార్థముగ నాత్మ భావింపవలె నొండ
పరమే తానై పరగుంకవలెను

||ఏది||

వేదశాస్త్రార్థకోవిదుఁడు గావలె నొండ
వేదాంతవిదుల నేవించవలెను

కాదనక పుణ్యసత్కర్మి గావలె నొండ
మోదమున హరిభ క్తి మొగి నుండవలెను

||ఏది||

నతతభూదదయావిచారి గావలె నొండ
జితమైనయింద్రియస్థిరుఁడు గావలెను
అతిశయం బగు వెంకటాద్రిశుసేవకులె

గతి యనుచు తనబుద్ధిఁ గలిగింపవలెను

||ఏది|| 204

గుండక్రియ

కడు పెంత తాఁ గుచుచుకుడు పెంత దీనికె

పడనిపాట నెల్లఁ బడి పొరలనేలా

||పల్లవి||

పరులమనసునకు నాపడలు గలుగఁగఁజేయఁ

బరితాపకరమైన బ్రదుకేలా

సారిది నితరులమేలు చూచి సైఁపఁగలేక

తిరుగుచుండటి కప్పదేహ మిదియేలా

||కడు||

యెదిరి కెప్పుడుఁజేయుహిత మెల్లఁదనదనుచు

చదివి చెప్పనియట్టిచదు వేలా

పొదిగొన్న యానలోఁ బుంగుడై సతతంబు

నడమదంబై పడయుచవులు దనకేలా

||కడు||

శ్రీవేంకటేశ్వరుని సేవారతికిఁగాక

జీవనభ్రాంతిఁబడు సిరులేలా

దేవోత్తముని నాత్మఁ దెలియనొల్లక పెక్కు

త్రోవ లేగినదేహి దొరతనం బేలా

||కడు|| 205

సామంతం

ఘనమనోరాజ్యసంగతి చెలఁగినఁగాని

జనుల కెప్పుడు నాత్మసౌఖ్యంబు లేదు

||పల్లవి||

వ్రతిలేనిధైర్యంబు వదిలపరచినఁగాని

మతిలోని పగవారిమద మణిపరాదు

మితిలేనిజాంత మనుమేటికై దువఁ గాని

క్రితకంబు నిషయములగెల్లు పెఱుగరాదు

||మన||

సారిది నిర్మోహ మనుజోడు వొడిగినగాని
 వెర పుడిగి మమతచేన్ బలబడరాదు
 యిర వై నవిజ్ఞానపింట నండినగాని
 అరసి జగ మెల్ల తానై యేలరాదు

|| ఘన ||

యిన్నియును దిరువేంకటేశుఁ డిచ్చినగాని
 తన్నుఁ దాన్మోగి యాతనిఁ గొలువరాదు
 కన్నులను వెలి లోను గలయఁజూచినగాని
 సన్నంబుఘన మనెడివాడ గనరాదు

|| ఘన || 203

కవి వ తేకు

ముఖారి

ఎఱుక గలుగునాఁ డెఱంగడటా
 మఱచినమేనితో మరి యెఱిగీనా

|| పల్లవి ||

పటువై భవములఁ బరగటినాఁడే
 తటుకున శ్రీహరిఁ దలఁచడటా
 కుటిలదేహియై కుత్తికఁ బ్రాణము
 తటతటనదరంగఁ దలచీనా

|| ఎఱుక ||

అల్లుబిడ్డలతో మహానుభి మందుచు
 తాలిమితో హరిఁ దలఁచడటా
 పాలినకాలుని వస మైనప్పుడు
 తాలు (లి?) వేడఁగాఁ దలచీనా

|| ఎఱుక ||

కొంతలేక తేకువఁ దా నుండటి
 తట || గటపతిఁ దలఁచడటా
 మఱుక || గాయె మఱచిపున్నయడ
 తట || పులఁ దలచీనా

|| ఎఱుక || 207

సామంతం

కాలముకాలము గాదు కపటాలేతఱచాయ

చాలు నింక దీనితోడిహాలి మానరే

||పల్లవి||

పిన్ననాట నుండి తనపెంచినయూదేహము

మున్నిటివలె గాదు ముదిసీని

యెన్నిక దినాలచేత నెప్పుడేడ బడునో

కన్నవారిచేతికి గక్కున నిమ్యరే

||కాల||

తోలునెముకలచేత దొడ్డనయూదేహము

గాలిచేత చాలిమీదఁ గాగీని

కీలుగీలు నెప్పుడేడ కింద విడివడునో

మేలుగీడు లేనిచోట మేటి జేసిపెట్టరే

||కాల||

కింకపుకిసరుచేత కీడ్డ నదేహము

వంకవంక తెరువుల వడిసీని

యింక నీనిధిచేత నెప్పుడేడ బడునో

పెంకిటేళు జేరఁ బడవేయగదరే

||కాల|| 308

జాళి

ఇటువలెనే పో వకలము యించుక గనభావించిన

అలమటముల సంతోషము ఆనలు సేయుటలు

||పల్లవి||

పగగొని తిరిగేటి జన్మపుబాధలు తన కేకాలము

తగునుఖ మెక్కడ నున్నది తడతాకులె కాక

పొగలోపల సెక గాసిన భుగభుగఁ గన్నులనీళ్లు

నిగిడినదుఃఖమె కా కీటు నిజసౌఖ్యము గలదా

||ఇటు||

పొలసినమాయపురూపులు పొలఁతులమచ్చికమాటలు
 తలచినతన కేమున్నది తలఁపొలెలె కాక
 బలుపునఁ బొరఁగ మోహపుపాశము తనమెడఁ దగిలిన
 తలకిందుగఁ బడు పెల్లను తనకిది ప్రియమానా ||ఇటు||

చేతిపదార్థము దలఁచక చేరువ నుండినవారల
 చేతిపదార్థము గోరిన చేతికి లోనానా
 ఆతుమఁగల తిరువేంకటపతి నాత్మఁ దలఁచి శుభంపక
 యేతరినుభములఁ దిరిగిన నింపులు దనకొనా ||ఇటు|| 209

కాంబోధి

శమము చాలనియట్టిజన్మం లి దేమిటికి
 దమము చాలనియట్టితగు లి దేమిటికి ||వల్లవి||

పగయునుఁజోలె నాపై నేయునడియాన
 తగిలి యేపనే కాని దయ గొంత లేదు
 జగడమునుఁ జోలె నలనతలేని మమత దను
 తెగి వేచనే కాని తీరుగడ లేద ||శమ||

ఋణమును జోలె తీరియుఁ దీరనిది కర్మ
 గణన గలకాలంబు కడ మొదలు లేదు
 వ్రణమునుఁజోలెవిడువక రాఁగదేహదపు
 గుణముసౌఖ్యము తెరువు గొంతయును లేదు ||శమ||

నీతియుఁ జోలె బ్రాణికి వెంకటేశు కృప
 చేతికి నిధానంబు చేరిన ట్లాయ
 భూతములుఁ జోలె తలఁపున కితరనన్మరణ
 భీతి పుట్టించి యప్రియభావ మాయ ||శమ|| 210

శ్రీరాగం

ఇదివో సంసార మెంతసుఖమో కాని

తుదలేనిదుఃఖ మను తొడవు గడియించె

॥వల్లవి॥

పంచేంద్రియంబు లను పాతకులు దనుఁ దెచ్చి

కొంచెవునుఖంబునకుఁ గూర్చఁగాను

మించి కామం బనెడిమేటితనయందు జని

యించి నురితధన మెల్ల గడియించె

॥ఇది॥

పాయ మనియెడి మహాపాతకుఁడు తనుఁ దెచ్చి

మాయంపుసుఖమునకు మరువఁ గాను

సోయగవుమోహ మను సుతుఁ డేచి గుణ మెల్లఁ

భోయి యీనరక మనుపురము గడియించె

॥ఇది॥

లలిశయుం డగువేంకటాద్రిశుఁ డనుమహా

హితుఁడు చి త్రములోన నెవయఁగాను

మతిలోవలవిరక్తి మగువ జనియించి య

ప్రతియయి మోక్షసంపదలు గడియించె

॥ఇది॥ 211

జాళి

చి త్రమోకర్మమోక్షపుఁడోదేవుఁడో

వో త్తినయీచేత లొకరివి గావు

॥వల్లవి॥

పదిలమైన మోహభాశంబులు దెచ్చి

మెదలకుండఁగ నాకు మెవఁ జాటి

యెదిరినారు నవ్వ నింటింటఁ దిదిగించి

తుదలేనియానలదుఃఖాతుఁడని తేసె

॥ఇది॥

కొలది మీఱ జన్మకోట్లఁ జెనగొని
 తొలగని నాలోసిదుఃఖము
 తొలగింప నాలుక తుదకు నీవేరిచ్చి
 తెలుపు మింతియ చాలు దిరువెంకటేశ

చీత్ర 212

81-వ తేకు.

దేనాళం

వీనిఁ బొదియెన నేము నిరతిఁ బొందగలేము
 పూని మాబ్రదు కిందుఁ బోలదాయఁగా
 కరుల వేడఁగఁబోవు పరనిందకఁజొరపు
 పరపురుషాఢమే ఫలవృక్షతతు లెల్ల
 నరులమై ఘనులమై నానాబుద్ధు లెఱిగి
 పొరి మాబ్రదుకు లిందుఁ బోలదాయఁగా

పల్లవి

పీని

కామక్రోధాదులు లేవు కామకత్వ మెఱుంగవు
 కామించినట్లవు నెక్కడనైన నా శిలలివి
 ధీమనము గలిగియుఁ డెలివిగలిగియును
 భూమిలో మాబ్రదు కిందుఁ బోలదాయఁగా
 వొకరిఁ గొలువఁబోవు వొకవంట నేయఁబోవు
 వొకమానిగూడు చేరివుండఁబట్టు లాడనాడ
 వొకశ్రీమంకటపతి నమ్మి యుండలేము
 మొకమో మాబ్రదు కిందుఁ బోలదాయఁగా

పీని

పీని 213

సాగంగం

పనిమాలినట్టి వట్టి పఱుచు గొక మామ
 పనియిచ్చియు నొక్కనగుఁబాట్లా

పల్లవి

కన్న వారి నెల్లా వేడేకష్టమే దక్కుటగాక
పన్నిదై వమియ్యనిది పరు లిచ్చేరా
యెన్ని కతోడేహమిచ్చె నిహమెల్లాఁజెందనిచ్చె
పున్నవా రింతటిపని కోవగలరా

||పని||

బడలిరానెందై నాఁ బడ్డపాటేదక్కఁగాక
కడఁగిరాని దిదే నొక్కరివసమా
కడుపులోనుండ్లగానె కలవి నుదుట వ్రాసె
తడవి దై వముచేత దాఁటవసమా

||పని||

దెప్పరపునంపదకుఁ దిమ్మటలేదక్కఁగాక
యెప్పుడు శ్రీవేంకటేశుఁ షికమానీనా
చప్పుడుగా నతనికితరణన్నఁ బాలుఁగాక
తప్పులును వొప్పులు నాతనివేకావా

||పని|| 214

దేసాళం

పరులసేవలు చేసి బ్రదికేరటా
సిరివరుదాసులు సిరు లంగుటరుదా
కోరి వొకవరునిఁ గొలిచినవారలు
ధీరులై పలిగలఁ దిరిగేరట
కూరిమి బ్రహ్మాండకోటు లేదెఱివాని
వారలింతటఁ జనవరు లొటరుదా

||పల్లవి||

||పరు||

చేకొన్న తుమ్మిద చేపడ్డ కీటము
లా కడఁ దుమ్మిదలయ్యానట
శ్రీకాంతునిపాదసేవకు లగువార
లే కులకలయినఁ నొక్క దొటరుదా

||పరు||

ధరణీశునాజ్ఞల తమదేశములందు

నీరులనాణెపుముద్ర చెల్లినట

తిరువేంకటాద్రిశ్రీదేవునిముద్రలు

ధరియింపఁగా నింతటఁ జెల్లుటరుదా

|| పద్య || 215

గుజ్జరి

ఇటుగన సకలోపాయములుడిగిన యీశ్వరుడే రక్షకుఁడు

తటుగన స్వతంత్ర ముడిగినయోగ్యుల తగునిశ్చింతమె వరసుఖము || పల్లవి ||

ఆకటికడుగసశిశువుఁ డల్లి యడిచి పాలు ద్రాగించినరీతి

యూకడఁ గోరిక లుడిగినయోగికి నీశ్వరుడే రక్షకుఁడు

చేకొని బుద్ధిఁగినిబిడ్డలపైఁ జింతింపరు తొల్లిటివలెఁ దల్లులు

యీకొలఁదులనే స్వయత్న దేహలు శ్వరుఁడును వాత్సల్యము వదలు

|| ఇటు ||

తరిఁ గరిరాజుఁ గాచినయట్లు ద్రాపదిమానము గాచినయట్లు -

ఘోరమతి స్వతంత్ర ముడిగినయోగికి యీశ్వరుడే రక్షకుఁడు

అతనుఁడు భవ్యం బయ్యిననాఁడు అజనిశిరం బట్టునుంచిననాఁడు

చతురుఁడు దా నడ్డమురాఁ దాయను స్వతంత్ర ముడుగనిజేవులు

గానా || ఇటు ||

విక్ష్కని యనిశముఁ జిత్తములోనాఁజింతించేటి శరణాగతజనులను

యిక్కుడనక్కడ శ్రీవేంకటగిరి యీశ్వరుడే రక్షకుఁడు

మక్కువతోఁ దనయంతర్యామిని మఱచినన్నామిద్రోహులు కల్లా

అక్కరతోఁ బట్టుగులే భోగ్యం బహంకారము విడువరుగానా

|| ఇటు || 216

వరాళి

రామరామచంద్రరాఘవా రాజవలోచనరాఘవా
సౌమిత్రిభరతశత్రుఘ్నులతోడ జనుమందుదశరథ రాఘవా ||వల్లవి||

శిరసుకూటులరాఘవా చిన్నారిసోన్నారిరాఘవా
గరిమ నావయసునఁ దాటకఁ జంపినకౌవల్యనందన రాఘవా
అరిదియజ్ఞముగాచరాఘవా అట్లహరునిన్లు విజిచినరాఘవా
సిరులతో జనకునియింటను జానకఁ జెలఁగి పెండ్లాడినరాఘవా ||రాము||

మలయునయోధ్యారాఘవా మాయామృగాంతకరాఘవా
చెలఁగి చుప్పేనాతిగర్వ మడఁచి దైత్యనేనలఁ జంపినరాఘవా
సాలసి వాలిఁ జంపీ రాఘవా దండిసుగ్రీవునేలినరాఘవా
జలధిబంధించినరాఘవా లంకసంహరించినరాఘవా ||రాము||

దేవతలుచూడరామువా నీవు దేవేంద్రదుగధమెక్కిరాఘవా
రావణాదులనుఁ జంపి విభీషణు రాజ్యమేలించినరాఘవా
వేవేగ మరలి రాఘవా వచ్చి విజయవట్టమేలి రాఘవా
శ్రీపాంకటగిరిమీఁద నభయము చేరి నూకిచ్చిన రాఘవా ||రాము|| 217

తేరి:-వ కు

దేవగాంధారి

విధినిషేధములకు వెఱవఁగఁ జులలేదు
మధుసూదన నీమన్నన దాసుడై తే ||వల్లవి||

విడువరానిధర్మదుల పురుషులను
విడిచి గోపికలు విచ్చనవిడి
బడి నిన్నుఁ దగులుటే సరమధర్మమాను
యెడయునితరధర్మా లింకనేటి కయ్యా ||విధి||

ప్రత్యక్షాం అన్నవిశాఖాంశ్చ

మానరాని కర్మమార్గము లటు మాని
పూనినయతులే పూజ్య లటా
నీనారాయణనియతే ధర్మచూయ
యీనిజ మొకటియు నెఱంగఁగ వలయు

||విధి||

యిన్నిట శ్రీవేంకటేశ నీదాసుడై
పున్నవిచారాల కొదుగనేలా
నిన్ను గూర్చినట్టినిజభక్త గల దని
తిన్ననై తెలిపేటి తెలివే కలది

||విధి|| 218

రామక్రియ

సులభుఁడు మధుసూధనుఁడు మన
మెలమి నమ్మిన నిట్టే నుండి

||వల్లవి||

వడుచుమాటన కాప్రహ్లాదునకు
పొడచూపె నాదిపురుషుఁడు
అడవిలో మానక ఆదంతి మొఱకును
తడవి కాచిన డై వము నుండి

||సుల||

ఆడుమాట లనక అంతలో ద్రావదిని
వాడిమీ గాచిన పరదుఁడు
పోడిమీ బేదన కాపొందినకుచేటుని
వీడె సంప దిచ్చె విష్ణుఁడు నుండి

||సుల||

వీరువారన కిదే వేడినవరములు
సారెకు నిచ్చిననర్వకుఁడు
మేరతో లోకముల మెఱసె నీవుదును
యీరీతి శ్రీవేంకటేశుఁడే నుండి

||సుల|| 219

ధన్నాసి

కింకదీర నడై వం కేశవా త్పర మని
ఉంకువై న నాలో నీ పువమ లివే

||పల్లవి||

కంటి నీవొక్కడవే లోకములకు దైవ మని
వొంటి మఱి నిన్నుఁ బోల నొకరిఁ గాన
వింటి నీవే భునమని వేదాంతమందు నీ
కంటె నితరము వినఁ గరుణానిధి

||కింక||

తోఁచె నాకు నీసేవే తుదిపద మని మఱి
తోఁచ దీబుద్ధికి సరితూఁగ దెందును
పూఁచి నాగురుఁడు నిన్నె బోధించె గాని మఱి
దాఁచఁ డాయ నీమహిమ ధరణీధరా

||కింక||

సమ్మతించె నామతిఁ జవియై నా(నీ?) కథలె
సమ్మతించ వెక్కడో రచ్చలనుద్దులు
సమ్మిక శ్రీవెంకటేశ నంటున నీపాదాలే
సమ్మితి నేమియు నమ్మ నారాయణా

||కింక|| 220

రామక్రియ

ఓహో డేండ్డే మోగి బ్రహ్మ మిది యని
సాహసమున క్రుతి చాటుడిని

||పల్లవి||

పరమును నివరముఁ బ్రకృతియు ననఁగా
పెరపు దెలియుటే వివేకము
పరము దేవుఁడును అపరము జీవుఁడు
తిరమైన ప్రకృతియే దేహము

||ఓహో||

జ్ఞానము జ్ఞేయము జ్ఞానగమ్యమును
పూని తెలియుట యోగము

జ్ఞానము దేహాత్మజ్ఞేయము పరమాత్మ
జ్ఞానగమ్యమే సాధించుమనసు

|| ఓహో ||

క్షరము నక్షరమును సాక్షి పురుషుఁ డని
సరవిఁ దెలియుట సాత్వికము

క్షరము వ్రంచ మక్షరము కూటస్థుఁడు
నిరిపురుషోత్తముఁడే శ్రీవెంకటేశుఁడు

|| ఓహో || 221

శంకరాభరణం

చీచీ నరుల దేటిజీవనము

కాచుక శ్రీహరి నీవే కరుణితుగాకా

|| పల్లవి ||

అడవిలోమృగజాతి యైనాఁ గావచ్చుగాక

వడి నితరులఁ గొలువఁగవచ్చునా

పుడివోనిపక్షియై పుండనై నా వచ్చుగాక

విడువ కెవ్వరినై నా వేడవచ్చునా

|| చీచీ ||

పసురమై వెడలేని పాటు పడవచ్చుగాక

కసివో నొరులఁ బొగడఁగా వచ్చునా

పుసురుమానై పుట్టి పుండనై న వచ్చుగాక

వినువక వీరివారి వేసరించ వచ్చునా

|| చీచీ ||

యెమ్మెలఁ బుణ్యాలు నేసి యిల యేలవచ్చుగాక

కమ్మి హరిదాసుఁడు గావచ్చునా

నెమ్మది శ్రీవెంకటేశనీచిత్తమే కాక

దొమ్ములకర్పము లివి తోయవచ్చునా

|| చీచీ || 222

గుజ్జరి

ఇంతే మఱేమి లేదు యిందుమీదను

దొంతులకర్మాలు దుమ్ముదూరు పెత్తుటా

||వల్లవి||

పుల్లములో నుండి దేహ మొగి రక్షించే హరి

నొల్లకున్న తన్నుఁ దా నొల్లకుండుటా

బల్లదుఁ డాతని మాని పరుల వేడేదెల్లా

పొల్లకట్టు దంచి దంచి పోగుసేసుకొనుటా

||ఇంతే||

యెయ్యెడఁ బుణ్యఫలము లేమి గలిగిన హరి

కియ్యకున్న నదిదై వ మియ్యకుండుటా

చెయ్యార నాతని కొప్పు సేయనిభోగము తెల్లా

చయ్యనఁ జెఱకుఁ బిప్పి చనిగొనుటా

||ఇంతే||

శ్రీకాంతు డై నట్టిశ్రీవెంకటేశ్వరునిఁ

జేకొంటే సిరు తెల్లాఁ జేకొనుటా

మేకులశ్రీహరినామ మేనోర నుడుగుట

కై కొన్నయమృతపుఁ గందు వగుటా

||ఇంతే|| 223

83-వ తేకు.

అహిరి

ఇతరధర్మము లందు నిందు గలదా

మఱిఁ దలఁచ పరము నీమతముననే కలిగె

||వల్లవి||

విదురునకుఁ బరలోకవిధిచేసె నట తొల్లి

అదె ధర్మనుతుఁడు వర్ణాశ్రమంబులు విడిచి

కదిసి నీదానుఁడైన కతముననె కాదె యీ

యెదురనె తుదిపదం బిహముననె కలిగె

||ఇంత||

ప్రత్యక్షాః అష్టాశ్చర్యైః

అంటరానిగద్ద కుల మంటి జటాయువుకు నీ
వంటిపరలోకకృత్యములు సేసితివి మును
వెంట నీకై ంకర్యవిధి కలిమినే కాదె
వొంటినీహస్తమున నో(యో?)గ్యమై నిలిచె

||ఇతి||

యిరవై నశబరిరుచు లివియె నై వేద్యమై
పరగె నట శేషముచు బహునిషేధము లనక
ధరఁ దదీయప్రసాదపు విశేషమె కాదె
సిరుల శ్రీవెంకటేశ చల్లుబడు లాయ

||ఇతి|| 224

సాళంగనాట

దేవదేవు డెక్కె నదె దివ్యరథము
మావంటివారి కెల్ల మనోరథము

||పల్లవి||

జగతి బాలులకై జలధులు వేరఁజేసి
పగటునఁ దోలె నదె పైఁడిరథము
మిగులఁగఁ గోపగించి మెరయు రావణమూఁద
తెగి యెక్కి తోలె నదె దేవేంద్రరథము

||దేవ||

దిక్కులు సాధించి సీతాదేవితో నయోధ్యకుఁ
బక్కన మరలిచెఁ బుష్పకరథము
నిక్కి సరకాసురుపై నింగిమోవ నెక్కి తోలె
వెక్కనపు రెక్కలతో విష్ణురథము

||దేవ||

బలిమి రుక్మిణిఁ దెచ్చి పరులగలిచి యెక్కె
అలయేగుబెండ్లికల్యాణరథము
యెలమి శ్రీవెంకటాద్రి నలమేలుమంగఁ గూడి
కలకాలమును నేఁగె ఘనమైనరథము

||దేవ|| 225

కాంబోది

ఏమిసేతు దేవదేవ యింతయును నీమాయ

కామినులఁ జూచి చూచి కామించె భవము

||పల్లవి||

చంచలపుఁ గనుదోయిసతులబారికిఁ జిక్కి

చంచలమందెను నాదిచ్చరిమనను

కంచుఁగు త్తికలవారి గానములఁ జొక్కిచొక్కి

కంచుఁ బెంచు నాయఁబో నాకడలేనిగుణము

||ఏమి||

తీవులమాటల మించి తెఱవలభ్రమఁ దరి

తీవులపాలాయఁ బో నాతేలి వెల్లాను

పూఁచలనవృత్తితోడి పొలఁతులఁ జూచిచూచి

పూఁచలుఁ బిందెలునై పొల్లువోయఁ దపము

||ఏమి||

కూటమి సతులపొందు కోరి కోరి కూడి కూడి

కూటువ నావిర తెందో కొల్లఁబోయను

నీటున శ్రీవేంకటేశ నినుఁ గని యింత లోన

జాటరినై యింతలోనె సుజ్ఞానినైతి

||ఏమి|| 226

గుండ్రక్రియ

మరిగి వీరెపో మాదై వంబులు

కెరలిన హరినంకి రిసపరులు

||పల్లవి||

వినియెడివీనులు విష్ణుశథలకె

పనిగొందురు మాప్రపన్నులు

కనియెడికన్నులు కమలాక్షునియం

దనువుపరతు రటు హరిసేవకులు

||మరి||

వలికడిపలుకులు పరమాత్మునికై
 యలవరతురు శరణాగతులు
 తలఁచేటితలఁపులు ధరణీధరుపై
 తలకొలుపుదురా తదియ్యులు

||మరి||

కరముల శ్రీపత్మికై శంకర్యములే
 మురియుచు జేతురు ముముక్షులు
 యిరవుగ శ్రీవెంకటేశ్వరుమతమే
 సిరుల నమ్ముదురు శ్రీవైష్ణవులు

||మరి|| 227

జాళి

ఏమీ నడుగ నొల్ల హెచ్చుకుందు లన నొల్ల
 కామించి నీవిచ్చితివి కై వల్యవదము

||వల్లవి||

పుట్టుగులకు వెఱవ భువిలోన హరి నీకు
 నట్టే నీదానుఁడ నే నై తే జాలు
 మెట్టికి నేజాతియైన వెఱవ నీనామములు
 మోటి నానాలికమీఁద నుంటే జాలు

||ఏమీ||

దురితాలకు వెఱవఁ దుదవేయైనా హరి నీ
 కరుణఁ గై శంకర్యము గలిగితే జాలు
 నిరతి నింద్రియాలకు నే వెఱవ నీవాత్మఁ
 జెరఁగేవకుఁడవై పెరిగితే జాలు

||ఏమీ||

యేలోక మైనా వెఱవ యెప్పుడు శ్రీవెంకటేశ
 పాలించి నీకృప నాపై బారితే జాలు
 కాల మెట్టయినా వెఱవ కర్మ మెట్టయినా వెఱవ
 యేలిసనీదానులు నన్నియ్యకొంటే జాలును

||ఏమీ|| 228

భూపాళం

కనియుఁ గాననిమనసు కడవుగాక
యెనలేనిహరి మహిమ కిది గుఱుతు గాదా ||పల్లవి||

కను కలిగి హరిఁగొలిచి ఘను లై రి గాక మును
మనుజులే కారా మహరుషులును
మనసులో నిపుడైన మరిగి కొలిచినవారు
ఘను లౌట కిదియ నిక్కపుగుఱుతుగాదా ||కని||

భావించి హరిఁ గొలిచి పదవు లందిరి గాక
జీవులే కారా దేవతలును
కావించి కొలిచినను ఘనపదవు లేమరుదు
యేవలన నిందరికి నిది గుఱుతుగాదా ||కని||

పన్ని హరిఁ గొలిచి నేర్పరులై రి గాక ధర
నున్న వారేకారా యోగివరులు
యెన్నికల శ్రీవేంకటేశునమ్మినవార
లిన్నియునుఁ జేకొనుట కిది గుఱుతు గాదా ||కని|| 229

84-వ శ్లో.

మలహరి

వలెననువారిదే వైష్ణవము యిది
వలపుఁదేనె వో వైష్ణవము ||పల్లవి||

కోరిక లుడుగుచు గుటి నిన్నిటిపై
వైరాగ్యమె పో వైష్ణవము
సారెకుఁ గోపముఁ జలముఁ దనలో
వారింపుటవో వైష్ణవము ||వలె||

సుడిగొనుదేహపునుఖ దుఃఖములో
 వడిఁ జొరనిదెపో నైష్ఠవము
 ముడివడి యింద్రియములకింకరుడ్డ
 వడఁబడనిదె పో నైష్ఠవము

||వలె||

పుడుటునఁ దననకలోపాయంబులు
 వడలుట పో నిజవైష్ఠవము
 యెదుటను శ్రీవెంకటేశ్వరునామము
 వదనము చేర్చుట వైష్ఠవము

||వలె|| 280

పాడి

శ్రీహరినేసినచిహ్నలివి యీ
 మోహము విడుచుట మోక్ష మది

||పల్లవి||

మలినం లేది ముఱు గననేది
 కలుషపుమలములకాయ మిది
 కలిగిన దేది కడు లేం దేది
 చలనపుమాయలజన్మ మిది

||శ్రీహ||

తనిసిన దేది తనియని దేది
 దినదిన మాఁగలి దీర దిది
 కోస యిం దేది గుటి మొద లేది
 పనిగొనుకర్మపుబంధ మది

||శ్రీహ||

నిండిన దేది నిండని దేది
 కొండలపొడవులకోరి కది
 అండనె శ్రీవెంకటాధిపుకర నిని
 పుండుటె యిహపరయోగ మది

||శ్రీహ|| 281

సాళంగం

దైవమా నీకు వెలితా తలఁపువెలితే కాక
వేవేలు కర్కాల వేసారఁగ వలసె

|| పల్లవి ||

హరి యంటఁ బాపేటి అన్నిచాపాలు నేసిన
పొరి నందుపై నమ్మిక పుట్టదు గాకా
సరసింహా యంట వచ్చేనానాపుణ్యాలకు
తిరముగా ఋణములు దీర్చుకొనఁ గలనా

|| దైవ ||

దేవ జగన్నాథయంటే తెగనిజన్మము లేవి
కై వసము నామనసు గాదు గాకా
గోవింద యని యంటఁ గూడని పదపు లేవి
కావిరిఁ గాల మూలకే కడపేము నేము

|| దైవ ||

వేదనారాయణ యంట వీడేటిబంధములు
అదిగా మూఁడులోకాల నైనా నున్నదా
శ్రీదేవివతి యైన శ్రీవెంకటేశ్వరుడా
యేదేనా నీవే నన్ను యీడ్చువుగాకా

|| దైవ || 232

గుజ్జరి

ఎక్కడిచాపము లెక్కడిపుణ్యము
లోక్కట గలిదితి మోహా నేము

|| పల్లవి ||

ప్రపన్నులెదుటను బడినయాతుమకు
చపలత మఱి నాశము లేదు
ఉపమల గురుకృప నొనరినమనసుకు
రపముల మఱి నేరములే లేవు

|| ఎక్క ||

౧౮ తాళ్ల పాక అన్నమాచార్యుల

ఘనతరద్యయాధికా రగుజేహిః

మినుకులభవభయమే లేదు

చనవుల హరిలాంఛనకాయమునకు

వెనుకొనుకర్మవు వెట్టియు లేదు

॥ఎక్క॥

శ్రీవేంకటేశ్వరుఁ జేరినధర్మికి

అవల మఱి మాయలు లేవు

‘వేద’ మాయను కై వల్యపదమునుఁ

జావు ముదిమితో సడ్డే లేదు

॥ఎక్క॥ 288

లలిత

సర్వాంతరాత్ముడవు శరణాగతుడ నేను

సర్వాపరాధి నైతి చాలుఁ జాలు నయ్యా

॥పల్లవి॥

పూరకున్నజీవునికి వొక్కొక్కస్వతంత్ర మిచ్చి

కోరేటియవరాధాలు కొన్ని వేసి

నేరకుంటే సరకము నేరిచితే స్వర్గమంటా

దూగు వేసే వింటే కాక దోష మెవ్వరి దయ్యా

॥సర్వా॥

మనసు చూడవలసి మాయలు నీవే కప్పి

జనులకు విషయాలు చవులు చూపి

కనుగొంటే మోక్ష మిచ్చి కానకుంటే కర్మ మిచ్చి

ఘనము నేనే విందుఁ గర్త లెవ్వరయ్యా

॥సర్వా॥

పున్నాదు ప్రాణు లెల్లా వొక్కనీగర్భములోనే

కన్నకన్నభ్రమతలే కల్పించి

యిన్నిటా శ్రీవేంకటేశ యేలితివి మమ్ము నిట్టె

నిన్ను నన్ను నంచుకొంటే నీకే తెలుసు నయ్యా ॥సర్వా॥ 284

రామకీర్తన

భక్తికొలదివాడే పరమాత్ముడు

భక్తిముక్తి దానే యిచ్చు భువి బరమాత్ముడు ||పల్లవి||

పట్టినవారిచేబిడ్డ పరమాత్ముడు

బట్టబయటిధనము పరమాత్ముడు

పట్టపగటివెలుగు పరమాత్ముడు

యెట్టనెడుటనే వున్నాఁ డీదే పరమాత్ముడు ||భక్తి||

పచ్చిపాలలోనివెన్న పరమాత్ముడు

బచ్చనవాసినయావు పరమాత్ముడు

బచ్చచేతివొరగల్గు పరమాత్ముడు

యిచ్చకొలదివాడువో యీపరమాత్ముడు ||భక్తి||

పలుకులలోనితేట పరమాత్ముడు

ఫలియించు నిందఱికి బరమాత్ముడు

బలిమి శ్రీవెంకటాద్రిపరమాత్ముడు

యెలమి జీవులప్రాణ మీపరమాత్ముడు ||భక్తి|| 235

88-వ తేకు.

దేవగాంధారి

మిక్కిలిపుణ్యలు హరి మీదాసులే హరి

తక్కినవారు మీకృప దస్సినవారు హరి ||పల్లవి||

పున్నతపువ్వువడల నోలలాడే యట్టివాడు

మున్నిటిజన్మాన నీకు మొక్కినవాడు హరి

పన్ని పడనిపాట్ల బదులఁ గొలిచే వాడు

పున్నతి మిక్కు సేవించ నొల్లనివాడు హరి. ||మిక్కి||

పూని దేవేంద్రాదులై పొడవు కెక్కినవారు
 శ్రీనాథ మిమ్ము నే పూజించినవారు హరి
 నానానరకముల నలగుచుండేవారు
 నానాడే నీమహిమ నమ్మనివారు హరి

॥మిక్కి॥

పాపములై నిజభక్తి ప్రపన్ను లయ్యినవారు
 శ్రీవేంకటేశ మిమ్ము జేరిన వారై హరి
 వేవేలు దేవతలవెంటఁ దగిలేటివాఁడు
 కావించి మిమ్మెఱుగనికర్మి యాతఁడే హరి

॥మిక్కి॥ 286

ముఖారి

చెప్పినంతపని నేఁ జేయుఁగలవాఁడ నింతే
 అప్పటినపరాధమా అదరించవలదా

॥వల్లవి॥

నీయాజ్ఞ దేహము నే మోచితి నింతే
 యీయెడ విజ్ఞాన మేల యియ్యవయ్యా
 వేయివేలై వేగుదాఁకా వెట్టినేసి యలసితి
 వోయయ్య కొంతై నా పూరడించవలదా

॥చెప్పి॥

నీవు నేనేకర్మము నేఁ జేయువాఁడ నింతే
 యీవల నానందగుళి మియ్యవయ్యా
 కోవరమై వెంటవెంటఁ గొలిచినబంట్లకు
 కావులఁ గొంతవడై నా దప్పి దీర్చవలదా

॥చెప్పి॥

మతిలో శ్రీవేంకటేశ మనికైన వాఁడ నింతే
 తతి నాపాటుకు దయ దలఁచవయ్యా
 యితనై పని నేనేటి యింటిపసురముసకు
 వెతదీరఁ బాలార్చి పెద్దుపెట్టఁ దగదా

॥చెప్పి॥ 287

కాళి

వెట్టివాడు వెట్టిగాడు విష్ణునిదాస్యము లేక
విట్టివీగే యహంకారి వెట్టివాడు ||వల్లవి||

నాలుకపై శ్రీహరినామ మిట్టే వుండగాను
జోలితో ముఱచిననుండే వెట్టివాడు
ఆలరి యాజగ మెల్లా హరిరూపై వుండగాను
వారి తలపోయలేనివాడు వెట్టివాడు ||వెట్టి||

కూరిమి బ్రహ్మాండాలు కుడి నన్నహరికంటే
కోరి వేరే కలడనే కుమరి వెట్టివాడు
చేరి తనయాత్మలోన శ్రీరమణుడు దుండగాను
దూరమై తిరుగువాడే దొడ్డవెట్టివాడు ||వెట్టి||

సారపుశ్రీవేంకటేశుశరణాగతి వుండగా
సారే గర్భము లంటెడిబడుడు వెట్టివాడు
చేరువ నాతనిముద్ర చెల్లుబడి నుండగా
మోరతోపై వున్నవాడే ముందు వెట్టివాడు ||వెట్టి|| 288

మాళవి

నీక్తులు నుక్తులు నిర్మలచిత్తులు నిగమాంతవిదులు వైష్ణవులు
నత్యము వీరలశరణని బ్రదుకరొ సాటికీ బెనగక బదులాల ||వల్లవి||

నకలోపాయశూన్యులు నమ్యశ్చ జ్ఞానపూర్ణులు
అకలంకులు శంఖచక్రలాంఛను లన్నిట బూజ్యాలు వైష్ణవులు
వొకటి గోరరు వొరుల గొలువరు వొల్లరు బ్రహ్మాదిపట్టములు
అకటా వీరలసరి యనఁ బాపం బాటుమతంబుల పూతకోకలకా ||నీక్తు||

మంత్రాంతరసాధనాంతరంబులు మానినపుణ్యులు విరక్తులు
 యంత్రపుమాయలఁ బొరలు పరులకు యెంతైనా మొక్కరు వైష్ణవులు
 తంత్రపుకామశ్రోధవిదూరులు తమనిజధర్మము వదలరు
 జంత్రపునంసారులతో వీరల పరియని యెంచఁగఁ బావమయ్య నిత్యు॥
 తప్పరు తమవట్టివ్రత మెప్పుడు దైవ మొక్కడే గతి యనుచు
 వొప్పగు తమపాతివ్రత్యంబున నుందురు నుఖమున వైష్ణవులు
 కప్పినశ్రీవేంకటపతిదాసులు కర్మవిదూరులు సాత్వికులు
 చెప్పకుఁ డితరులనరిగా వీరికి నేనించఁగ నే ధన్యుడ నైతి నిత్యు॥ 289

లలిత

మా కెల్ల రాజానుమతో ధర్మ యిది నీ
 యాకడ గలుగుట శేమరుదు

॥మల్లవి॥

అలగరుడగమన మహిశయనంబును
 కలిసి నీయందే కలిగినటా
 పొలసినపాపము పుణ్యము వరులకు
 యెలమిఁ గలుగుటకు శేమరుదు

॥మాకె॥

యిదె నీడకన్న యెండకన్న మఱి
 కదిసి నీయందే కలిగినటా
 నదరపునరులకు జననమరణములు
 యెదురనే కలుగుట శేమరుదు

॥మాకె॥

శ్రీకాంతి వొకడెన భూకాంత వొకడెన
 కై కొని నీకిటు గలిగినటా
 యాకడ శ్రీవేంకటేశ యిహావరము
 యేకమే మాకగు టేమరుదు

॥మాకె॥ 290

భైరవి

తెలియరాదు మాయదేహమా మమ్ము
పలువికారాలఁ బెట్టి పనిగొన్నదేహమా
దిన మొక్కవయ సెక్కేదేహమా సారె
పెనుమదము గురినేబెండుదేహమా
దినదినగుచి గోరేటిదేహమా నమ్ము
ఘనమోహపాశాలఁ గట్టెగదె దేహమా

॥పల్లవి॥

॥తెలి॥

తెలివినిద్రలు గలదేహమా నీ
పాలము పంచభూతాలపొత్తు దేహమా
తిలకించి పాపపుణ్యాల దేహమా
బలువుగలదాఁకా బదుకవో దేహమా

॥తెలి॥

తీగని సంసారపు దేహమా ఇట్టె
పూరిట లేనిభోగాల వోదేహమా
కూరిమి శ్రీవేంకటేశుఁ గొలిచితి నింక నాకు
కారణజన్మమవై కలిగినదేహమా

॥తెలి॥ 241

36-వ తేకు

లలిత

తహతహ లిన్నిటికి తానే మూలము గాన
సహజాన నూరకున్న సంతతము సుఖము
భారమైన పదివేలు పనులు గడించుకొంటె
సారెసారె నలయుంచకపోవు
తీగని యాసాదము దేహములో నించుకొంటె
పూరూరఁ దిప్పి తిప్పి వొరియక మానవు

॥పల్లవి॥

॥తహ॥

శ్రీరాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

వుండివుండి కిందుమీఁదు వ్రపమఁ జింతించుకొంటె
వుండుఁబో మంచముకింద నొకనూయి
కొండంత దొరతనము కోరి మీఁద వేసుకొంటె
నండనే యాబహురూప మాడకపోదు

||రహ||

మనసురానివై న మంచివి చేసుకొంటె
తినఁ దిన వేమైనఁ దీ పవును
తనిసి శ్రీవెంకటేశుదాసానదాసుఁ డై తె
యెనయుచు నేపని కెదురే లేదు

||రహ|| 242

సాళంగనాట

ఇదియే మర్కము హరి యిందుఁ గాని లోనుగాఁడు
పడవడి జీవులాల బదుకరో

||వల్లవి||

హరిఁ గానలేరు మీరు అర సెందు వెడకినా
హరిదాసు లెఱుఁగుదు రడుగరో

గరిజఁ బ్రత్యక్షము గాఁడు దేవుఁ డెవ్వరికి
ధరఁ బ్రత్యక్షము హరిదాసులఁ గొలువరో

||ఇది||

చేత ముట్టి గోవిందుని శిరసు పూజించలేరు
చేతులార ప్రపన్నులసేవ సేయరో
జాతిగాఁగ విష్ణునిప్రసాద మేడ దొరకిని
ఆతలవారిఁ బ్రసాద మడుగరో

||ఇది||

అంతరంగమున నున్నాఁ డందురు విష్ణుఁడు గాని
అంతటా నున్నారు వైష్ణవాధిపతులు
చెంతలఁ దదియ్యులచేతియనుజ్ఞ వహిసి
నంతతం శ్రీవెంకటేశుశరణము చొరరో

||ఇది|| 243

దేహాక్షి

ఎవ్వరివాఁడో యీదేహి

యివ్వల నవ్వల నీదేహి

||వల్లవి||

కామించు నూరకీ కలవియు లేనివి

యేమి గట్టుకొన నీదేహి

వాము లాయ నిరువదియొకవావులు

యేమని తెలిసినో యీదేహి

||ఎవ్వ||

కందువ నిజములుఁ గల్గులు నడపి

యెందుకు' నెక్కనో యీదేహి

ముందర నున్నవి యెఱిగి దనపాట్లు

యిందె భ్రమనీ నీదేహి

||ఎవ్వ||

పంచేంద్రియములపా లాయ జన్మము

యించుక యెఱిగఁడు యీదేహి

లంచెల శ్రీవెంకటాధీశ నీకృప

వంచగ గలిచెను వడి నీదేహి

||ఎవ్వ|| 244

రామక్రియ

ఎంత విచారించుకొన్నా నిదియే తత్వము హరి

వంతుకు నీకృపగలవాఁడే యెఱుఁగు హరి

||వల్లవి||

నిన్ను నమ్మినట్టివాఁడు నిఖిలవంద్యుఁడు హరి

నిన్ను నొల్లనట్టివాఁడు నీరసాధముఁడు హరి

మున్ను దేవతలు నీకు యెక్కి బడికిరి హరి

వున్నతి ననురలు ని నొల్లక చెడిరి హరి

||ఎంత||

యేవున నీపేరిటివాఁ డిన్నిటా ధన్యుఁడు హరి
 నీపే రొల్లనివాఁడు నిర్భాగ్యుఁడే హరి
 కేపుల నిన్ను నుతించి గలిచె నారదుఁడు హరి
 పైపై నిన్నుఁ దిట్టి శిశుపాలుఁడు వీఁగెను హరి

॥ఎంత॥

యిట్టే నీ విచ్చినవర మెన్నఁడుఁ జెడదు హరి
 గట్టిగా నీ వియ్యని వీకపటములే హరి
 అట్టే శ్రీవెంకటేశ నీ వంతరంగుఁడవు హరి
 వుట్టివడి కానకున్న వొచ్చుము దేహికి హరి

॥ఎంత॥ 245

మాళవి

నగుమొగముతోడి వోనర కేసరి
 నగరూప గరుడాద్రినర కేసరి

॥పల్లవి॥

అమితదానవహరణ అదినర కేసరి
 సమితబ్రహ్మాదిసుర సర కేసరి
 కమలాగ్రవామాంక కనకనర కేసరి
 నమోనమో పరమేశ సర కేసరి

॥నగు॥

రవిచంద్రశిఖినేత్ర రౌద్రనర కేసరి
 నవనారసింహ నమో సర కేసరి
 భవనాశినీతీర భవ్యనర కేసరి
 నవరసాలంకార సర కేసరి

॥నగు॥

శరణాగతత్రాణ సౌమ్యనర కేసరి
 సరకమోచననామ సర కేసరి
 హరి నమో శ్రీవెంకటాద్రి సర కేసరి
 నరసింహ జయ జయఘ్న సర కేసరి

॥నగు॥ 246

లలిత

వాఁడె వెంకటాద్రిమీఁద వరదై వము

పోడిమిఁతో బొడచూపే బొడవె నదేహము

||వల్లవి||

హొక్కొక్కరోమకూపాన నొగి బ్రహ్మాండకోట్లు

పిక్కటిల్ల వెలుఁగొందే పెనుదై వము

పక్కనను తనలోనివదునాలుగులోకాలు

తొక్కి పాదానఁ గొలిచే దొడ్డదై వము

||వాఁడె||

వేదశాస్త్రాలు నుతించి వేసరి కానఁగలేని

మోదపు పెక్కుగుణాల మూలదై వము

పోడి దేవతల స్థలఁ బుట్టించ రక్షించ

ఆదికారణం బై నలజఁ గిన్నదై వము

||వాఁడె||

సరున శంఖచక్రాలు నరీ బట్టి యసురల

తరిగి పడవేసిన దండిదై వమూ

సిని పురమున నించి శ్రీవెంకటేశుఁ డయి

శివనాగతులఁ గాచె సతమయిన దై వము

||వాఁడె|| 247

87-వ తేను.

రామక్రియ

సులభమా యిందరికిఁ జూడ సులభము గాక

కలిగి మీకృప నాకుఁ గమలారమణ

||వల్లవి||

నతతదయాచార సంపన్నుఁ డై మిటి కదా

అతిశయవైషవాన కరుహుఁ డౌట

ప్రతాపవానరీరవరసిద్ధుఁడై కదా

మితిమీటి నరహరి మీదాసుఁ డౌట

||సుల||

సకలయజ్ఞ ఫలము సత్యముఫలముగదా
ప్రకటించి విష్ణునామపాఠకుఁ డౌట
అకలంకమరితోడ నాజన్మశుద్ధుఁడై కదా
అకుటిల మగుమీచక్రాంకితుఁ డౌట

॥సుల॥

శిరలి సదాచార్యకృప గలిగినఁ గదా
నిరతి శ్రీవేంకటేశ నిన్నుఁ గనుట
మరిగి మీపై భక్తి మఱి ముదిరినఁ గదా
అరయ మీకే శరణాగతుఁ డౌట

॥సుల॥ 248

శంకరాభరణం

అడే వాడె యిడే మీడె అందు నిందు నేగీని
వెదకి వెదకి తిరువీధులందు దేవుఁడు

॥వల్లవి॥

అలనూర్యవీధి నేగీ నాదిత్యునితేరిమీఁద
కలికి కమలానందకరుఁడు గాన
తలపోసి అదియును దవ్వు చుట్టటిక మని
యిలఁ దేరిమీఁద నేగీ నింపిరావిభుఁడు

॥అడే॥

చక్క సోమవీధి నేగీఁ జందురునితేరిమీఁద
యొక్కువైన కువలయహితుఁడు గాన
చుక్కలు మోచినదవ్వు చుట్టటిక మిది యని
యిక్కువతో వీధి నేగీ నన్నికై నదేవుఁడు

॥అడే॥

యి తులమనోవీధి నేగీ మరుతేరిమీఁద
సంతటా రత్తిప్రియుఁ డటుగాన
రంతుల నదియుఁ గానరానిచుట్టటిక మని

శాధి

శ్రీవేంకటేశుడు శ్రీపతియు నితఁడే

పావనపువె కుంఠపతియును నితఁడే

॥వల్లవి॥

భాగవతములోఁ జెప్పే బలరాముత్థిరయాత్ర

నాగమోక్ష మైనదైవ మాతఁ డితఁడే

బాగుగా బ్రహ్మాండపురాణపద్ధతియాతఁ డితఁడే

యోగమై వామనపురాణోక్త దైవ మీతఁడే

॥శ్రీవేం॥

వెలయ న ప్తరుషులు వెదకి ప్రదక్షిణము

లలరఁ జేసినదేవుఁ డాతఁ డితఁడే

నెలవై కోనేటిపొంత నిత్యముఁ గుమారస్వామి

కలిమిఁ దపము నేసి కన్నదేవు డితఁడే

॥శ్రీవేం॥

యెక్కువై బ్రహ్మాదులు నెప్పుడు నింద్రాదులు

తక్కుక కొలిచియున్నతత్వ మీతఁడు

చక్క సారదాదులనంక్షే ర్తనకుఁ జొక్కి

నిక్కిన శ్రీవేంకటాద్రినిలయుఁడు నితఁడే

॥శ్రీవేం॥ 250

శాధి

పట్టినచోనే వెదకి భావించవలెఁ గాని

గట్టిగా సంతర్పామి కరుణించును

॥వల్లవి॥

యింటి లోనిచీకటే యిట్టే తప్పక చూచితే

వెంటనే కొంతవడికి వెలుఁ గిచ్చును

అంటి కానరానితనయాతుమ తప్పక చూచు

కొంటేఁ దనయాతుమయు గొబ్బునఁ గాన్పించును

॥వల్లవి॥

మించి కఠినపురాతిమీఁదఁ గడవ పెట్టితే
అంచెలఁ దానే కుదురై నయట్లు
పొంది హరినామమే యేపొద్దు నాలికతుదను
యెంచి తలఁచఁ దలఁచ నిరవౌ నుజ్జానము

||వట్టి||
ట

వొక్కొక్కయడుగే వొగి ముందరఁ బెట్టితే
యెక్కువై కొండె నా నెక్కుఁ గొనకు
యిక్కువ శ్రీవేంకటేశు నిటు దినదినమును
వక్కునఁ గొలిచితే బ్రహ్మపట్ట మెక్కును

||వట్టి|| 251
ట

సాళంగనాట

నాతప్పు లోఁ గొనవే నన్నుఁ గావవే దేవ
చేత లిన్నిఁ జేసి నిన్నుఁ జేరి శరణంటిని

||వట్టి||
టి

అందరిలో సంతర్వామివై నీ వ్రుండఁగాను
యిందరిఁ బనులు గొంటి నిన్నాళ్లును
నందడించి యిన్నిటా నీచైతన్యమై యుండఁగాను
వందులేక నేఁ గొన్ని వాహనా లెక్కితిని

||నాత||

లోకపరిపూర్ణుడవై లోనా వెలి నుండఁగాను
చేకొని, పూవులుఁ బండ్లుఁ జదిమితిని
కై కొని యీమాయలు నీకల్పితమై వ్రుండఁగాను
చాక లేక నే వేరే పంకల్పించితిని

||నాత||

యెక్కడ చూచిన నీవే యేలికవై వ్రుండఁగాను
యిక్కడఁ దొత్తుల బంట్ల నేలితి నేను
చక్కని శ్రీవేంకటేశ సర్వాపరాధి నేను
మొక్కితి నన్ను రక్షించు ముందెఱుంగ నేను

||నాత|| 252

నాట

ఋరపూర్ణ గరుడాద్రిపంచాననమ్

పరమం నేవే పంచాననమ్

॥పల్లవి॥

కూరదంష్ట్రాగ్నికణఘోరపంచాననమ్

పారీణచక్రధరపంచాననమ్

వీరపంచాననం విజయపంచాననమ్

భారభూభారహరపంచాననమ్

॥పరి॥

దివిజపంచాననం తీవ్రనఖకాననమ్

భవనాశినీతీరపంచాననమ్

కువలయాకాశసంఘోషపంచాననమ్

పవిత్రబద్ధంతరవపంచాననమ్

॥పరి॥

శ్రీవేంకటాఖ్యఘనశిఖరిపంచాననమ్

పావనం పంచముఖపంచాననమ్

సేవితప్రహ్లాదసిద్ధిపంచాననమ్

భావితం శ్రీయుక్తపంచాననమ్

॥పరి॥ 258

88-వ తేకు

చాళి

వివేక మెఱుగనిశిశులము గాక నేము

దివారాత్రము నిన్నే ద్రిష్టించవలదా

॥పల్లవి॥

మానివోడ నమ్మి మోక్షమనుజుఁడు వార్ధి దాటి

నానార్థములుఁ గూర్చి నటించఁ గాను

దానవారికృప నమ్మి తగినసంసారవార్ధి

లోను చొచ్చి దాటి గెల్వ లోకులకుఁ జెల్లదా

॥వివే॥

జాప్తాడుయినుము నమ్మి పొరిది నొక్కఁడు భూమిఁ
గట్టిడిభయము లెల్లఁ గడవఁగాను

నెట్టనఁ జక్రాయుధునినిజనామ మిటు నమ్మి
తట్టి భవభయములు తరి చాఁటఁ జెల్లదా

||ఎవే||

వేలెడుదీపము నమ్మి వెడఁగుఁజీకటి బాసి
పోలిమి నొక్కనరుఁడు పొదలఁగాను

అలించి శ్రీవెంకటేశుఁ డాత్మలో వెలుఁగఁగాను
మేలి మాతనిఁ గొలిచి మెఱయఁగఁ వలదా

||ఎవే|| 254

గుండ్రీయ

ఏమియుఁ జేయఁగవద్దు యింతలోనె మోక్షము
దీమపువిజ్ఞానమే దివ్యైత్తుఫలము

||వల్లవి||

పాపచింత మదిలోనఁ బాయకుండా నిలిపితే

చేపట్టి చ్ఛానము లెల్లాఁ జేసినంతఫలము

కోపానలములోన కోరికలు వేల్చితేనే

యేపున యజ్ఞాలు నేసి యేచినంత ఫలము

||ఏమి||

కనకముపైయాన కాదని పోదొబ్బితేనే

తనకు వేవేలు ఘోరతపములఫలము

వనితలమోహములవలఁ బడకుండితేనే

దినము గోటితీర్థాలు దిరిగినఫలము

||ఏమి||

శ్రీవెంకటేశుఁ జేరి కొలుచుటే

ధావరి లేనియట్టితనజన్మఫలము

భావించి యాచార్యపాదపద్మమూలమే

సానధానమున పర్యవ్రాస్తార్థఫలము

||ఏమి|| 255

మలహరి

సహజాచారము లెల్లా సర్వేశ్వరుని యాజ్ఞే
అహమించి నమ్మగొండు టదియే పాపండుము ||వల్లవి||

నిద్దిరించువానిచేతినిమ్మపంటినలెనే
చద్దికర్మములు తానే శారితే జారే
పొద్దువొద్దు తనలోన భోగకాంత లుండఁగాను
అద్దలించి కర్మ మొల్ల ననుటే పాపండుము ||సహ||

కలగన్నవాఁడు మేలుకనినటువలెనే
తలఁగి ప్రపంచమెందో దాఁగితే దాఁగె
గుల నీదేహము మోచి యింతాఁ గల్ల లుచు
సలికి తప్పనకచేభావమే పాపండుము ||సహ||

ధర నద్దము చూచేటితనరూపము వలె
గరిమతోఁ దనయాత్మకంటే గనె
సరున శ్రీవెంకటేశుసాకార మటు గని
కరఁగి భజించలేనిక్లిష్టమే పాపండుము ||సహ|| 256

సామంతి

శైలియక న్నూరిక తిగేము
చలమరి కగునా సంతలేసుఖము ||వల్లవి||

హేయము కడుపున నిడుకొని యింకా
చీ యనని మాకు సిగ్గేది
సాయము పిడికిటఁ బట్టుచు నుండేటి
కాయధారులకుఁ గలదా విరతి ||శైలి||

అంగనలరతులయానల నీడేటి

యెంగిలిమనుజుల కగ్గేడి

ముంగిట నార్దురుముచ్చలఁ గూడిన

దొంగగురుని కిందుల నిజ మేది

|| తెలి ||

జననమరణములు సరి గని కానని

మనుజుధమునకు మహి మేది

యెనగాని శ్రీవెంకటేశు శరణ మేలు

గని మనకుండిన గతి యింక నేది

|| తెలి || 257

లలిత

హరి నీయనుమతో అది నాకర్మమో

పరమే యిహమై భ్రమయించీని

|| పల్లవి ||

కలుగదు శాంతము కటకట బుద్ధికి

చలమున నింతాఁ జదివినను

నిలువదు చిత్తము నీపై చింతకు

పలునంపదలనుఁ బరగినను

|| హరి ||

తగులదు వైరాగ్యధన మాత్మకును

వొగి నుపవాసము లుండినను

అగపడదు ముక్తి ఆనల నానల

జగ మింతా నంచరించినను

|| హరి ||

విడువదు జన్మము వివేకముననే

జడిసి స్వతంత్రము జరపినను

యెడయక శ్రీవెంకటేశ్వర నీవే

బడిఁగాచితి విడె బ్రదికితి నేను

|| హరి || 258

సామంతం

ఇందిరాధిపునిసేవ యేమర కుండుట గాక

బొందితోడి జవులకు బుద్ధు లేటిబుద్ధులు

||వల్లవి||

రే యెల్లా మింగి మింగి రేపే వెళ్ల నుమియు

జాయట సిద్రాదేవి పలుమారును

చాయలకు నిచ్చనిచ్చాఁ జచ్చి చచ్చి పాడమేటి

మాయజేవులకు నెల్లా మని కేటిమనికి

||ఇంది||

కనురెప్ప మూసితేనే కడు సిస్టి చీఁగ జాను

కనురెప్ప దెరచితే క్రమ్మఱు బుల్లు

ఘనమై నిమిషమందే కలిమి లేమియుఁ దోచె

యెనఱుజేవుల కింక యెఱు కేటియెఱుకా

||ఇంది||

వొప్పగుఁబ్రాణము లవి పూరుపుగాలివెంట

యెప్పడు లోనివెలికి నెడతాఁడును

లప్పడు శ్రీచాకటేశుఁ డంతరాత్ముఁ డందరికి

తప్పక యాతఁడే కాచు తలఁ పేటితలఁపు

||ఇంది|| 259

89-వ తేకు.

మలహరి

జేవ యీతగవు దీర్చవయ్యా

వేవేలకు నిది విన్నవ తుయ్యా

||వల్లవి||

తనువునఁ బొడవిసతతి నింఁద్రెయములు

పొనిఁగి యెక్కడికిఁ బోవు నయా

పెనఁగి తల్లికడ బిడ్డలు భువిలో

యెనఁగొని యెక్కడి కేగుదు ర్మయ్యా

||దేవు||

పొదుగుచు మనమునఁ బొడమినయానలు

అదన నెక్కడికి నరుగునయా

పొదుగుచు జలముల సుండుమత్స్యములు

పదపడి యేగతిఁ జాసీ నయ్యా

॥ దేవ॥

లలి నొకటొకటికి లంకెలు నివే

అలరుచు నేమని యందునయా

బలుశ్రీవేంకటవతి నా సూత్రముఁ

గలిగితి వెక్కడికటపము లయ్యా

॥ దేవ॥ 20

నాట

నిక్కించీ గర్జములు మానిసి మెకము

నిక్కపుఁగరుణతో మానిసి మెకము

॥ పల్లవి॥

కొండ తనకు గడ్డెగాఁ గోరి పూచుండిన దదే

నిండురాజసమున మానిసి మెకము

గండు మీటి దానవునికండలు చెక్కుచు నూర్పు

నిండించీ నాకనము మానిసి మెకము

॥ నిక్కి॥

కిరీములు నేయింటాఁ గైకొని యాయుధములు

నిరతి జల్లిపించీ మానిసి మెకము

సురలను ససురలఁ జూచి చూచి మెచ్చి మెచ్చి

నెరవీని నవ్వులు మానిసి మెకము

॥ నిక్కి॥

యెక్కించీ తొడమీఁద నిందిరతో మేలమాడి

నిక్కపుఁగొంగిటను మానిసి మెకము

అక్కడ శ్రీవేంకటాద్రి సహోబలము నందు

నెక్కిని మ మ్మొలెను మానిసి మెకము

॥ నిక్కి॥ 261

శుద్ధవసంతం

అంతరంగ మెల్లా శ్రీహరి కొప్పించ కుండితే

చింత నింతవిధముల వీడునా బంధములు

॥వల్లవి॥

మనుజుడై ఫల మేది మఱి జ్ఞాని యాదాఁకా

తను వెత్తి ఫల మేది దయ గలుగుదాఁకా

ధనికుడై ఫల మేది ధర్మము నేయుదాఁకా

పనిమాలి ముదిసితే పాసేనా భవము

॥అంత॥

చదివియు ఫల మేది శాంతము గలుగుదాఁకా

పెద వెత్తి ఫల మేది ప్రియ మాడుదాఁకను

మది గల్గి ఫల మేది మాధవుఁ దలఁచుదాఁకా

యెదుట తా రాజై తే నేలేనా పరము

॥అంత॥

పావనుడై ఫలము భక్తి గలిగినదాఁకా

జీవించేటి ఫల మేది చింత దీరు దాఁకను

వేవేల ఫల మేది శ్రీవెంకటేశుఁ గన్నదాఁకా

భావించి తా దేవుడై తేఁ బ్రత్యక్ష మవునా

॥అంత॥ 262

సామంతం

అపద్భంధుఁడు హరి మాకుఁ గలఁడు

దూపిలి తలఁచినా దోషహరము

॥వల్లవి॥

గరుడని నెక్కిన ఘనరేవంతుఁడు

గరుడకేతనము గలరఘుఁడు

గరుడఁడే తనకును గరియగు బాణము

గరిమ నితఁడే పో ఘనగారుడము

॥అప॥

పామువరపుపైఁ బండినసిద్ధుఁడు
 పాముపాశములపరిహరము
 పామున నమృతము పడఁద్రచ్చినతఁడు
 నేమరు నితఁడే విషహరము

||అప||

కమలాక్షుఁ డీతఁడు కమలనాభుఁడును
 కమలాదేవికిఁ గై వనము
 అమరిన శ్రీవేంకటాధిపుఁ డీతఁడే
 మమతల మా కిదే ముత్రౌవధము

||అప|| 263

లలిత

ఇర వగువారికి యిహపర మిదియే
 హరి నేవే నర్వాత్మలకు

||పల్లవి||

దురితమోచనము దుఃఖపరిహరము
 హరిరామమె పో ఆత్మలకు
 పరమపదంబును భవనిరుహరణము
 పరమాత్ముచింతే స్రవన్నలకు

||ఇర||

సారము ధనములు నంతోషకరములు
 శౌరికథలు సంసారులకు
 కోరినకోర్కీయు కొంగుబంగారువు
 సార విష్ణుదాస్యము లోకులకు

||ఇర||

యిచ్చ యగునుఖము యిర వగుపట్టము
 అచ్చుతు కృపమోక్షార్థులకు
 అచ్చువుశ్రీవేంకటాధిపుకరణము
 రచ్చల మాపాలిరాజ్యపు సుగతి

||ఇర|| 264

భాగి

పెరుగఁ బెరుగఁ బెద్దలు గాఁగా పెనువెట్టివట్టులు దెట్టిగితే
మరులు మఱచితేనే యిన్నిటి కెలిచే మర్మము సుండి జ్ఞానులకు ||పల్లవి||

జనన మందినయప్పుడు దేహి సన్యాసికంటే నిరాభారి
తనరఁ గొవీనకటినూత్రముల తగులము లేనిదిగంబరి
తనుఁ దా నెఱుగఁడు యెదిరి నెఱుగఁడు తస్యేధ్యానాలయనిర్మలచిత్తుఁడు
పెనఁగే కోరిక యించుకంత లేదు పేరులేనివాఁడు వీఁడువో యమ్మా
||పెరు||

నిద్దుర వొయ్యేటియప్పుడు దేహి నిత్యవిరక్తునివంటిఘుఁడు
బుద్ధి సంసారముపై నించుకా లేదు భోగ మేమి నొల్లఁడు
వొద్దనే యేసనులకుఁ జేయఁబోఁడు వున్నలంపటాల కేమియుఁ జొరఁడు
కొద్ది లేనియాస యెందు వోయనొకో కోప మేమి లేదు వీఁడేవో
యమ్మా ||పెరు||

హరి శరణన్నయప్పుడు దేహి అమరులకంటే కడునధికుఁడు
పరము నిహము నఱచేరిదే ప్రమాన మించుక లేదు
దురితము లేదు దుఃఖములు లేవు తోడనే వైకుంఠ మెదురుగా వచ్చు
గరిమ శ్రీవెంకటేశుఁడు వీఁడేవో కానరైరిగా యిన్నాళ్లమ్మా
||పెరు|| 265

90-వ తేకు.

సాళంగనాట

ఉన్నవిచారము లేల వోహో సంసారులాల
యిన్నిటి తిరఁడే రక్ష యిదే మీకు మనఁగి ||పల్లవి||

శ్రీ జ్ఞానాశాసన అన్నమాచార్యుల

తక్కక బ్రహ్మలఁ గన్నతండ్రిఁ గొనిచి మీరు
యెక్కువసంతతి గల్గి యాడేరరో

అక్కున లక్ష్మీనారాయణులఁ దలఁచి మీరు
చొక్కి మీమీదంపతులు సుఖమున నుండరొ

॥ఉన్న॥

భవరోగవైద్యునిపాదములు నేనించి
భువి రోగములఁ జాసి పొదలరొ

తవిలి వదిదిక్కులు తానె ననానిఁ
గవిసి పొగడి దిక్కు గలిగి బ్రదుకరొ

॥ఉన్న॥

తల్లిదండ్రు నితఁడే తగఁ జాట్ల మీతఁడే
యెల్లగాఁ బుట్టింది పెంచేయేలి నీతఁడే

చల్లగా శ్రీవేంకటేశు శరణంటి మీదే మేము
కొల్లగా మీరెల్లా మమ్ము గుఱిగా వర్ధిలరొ

॥ఉన్న॥ 266

మలహరి

కలిగినది యొక్కటే కమలాపతినేవ
తెలుప కొంగిచ్చేను దిబ్బెము దొడ్డికేను

॥వల్లవి॥

హరియే పరతత్వ మతఁ డొక్కఁడే గతి
ధరిలోన దేవతి లెంద రైనాఁ గలుగనీ

మురహానామము ముంచి యొక్కటే యొక్కడు
యిరవై న మంత్రము లెన్ని యైనా నుండనీ

॥కలి॥

గోవిందుదాసులే పెక్కువఘను లిందరిలో
వేవేలు పెద్దలు వేలసంఖ్యలుండనీ

కై వసపుచ్చిక్కుకై కర్యమే సాధనము
యీవల నావల పుణ్య మెంతైనాఁ గలుగనీ

॥కలి॥

పట్టిన శ్రీవేంకటేశుభక్తి యొక్కటే ఘనము
యిట్టే శాస్త్రజ్ఞాన మెల్లన్నాను
వొట్టినయాతనిముద్ర లొక్కటికి మూలము
యెట్టిలాంఛనము లిల నెన్నియైనా నుండవీ

||కలి|| 267

సామంతం

కంటి నిదే యర్థము ఘనశాస్త్రములు దవ్వి
నంటున నిందుకంటెను నాణె మెందూ లేదు

||వల్లవి||

మేటివై రాగ్యముకంటే మిక్కిలి లాభము లేదు
గాఁటపువిజ్ఞానముకంటే నుఖము లేదు
మీఁటై నగురువుకంటే మీఁద రక్షకుఁడు లేడు
బాటసంసారముకంటే పగ లేదు

||కంటి||

పరపీడ నేయుకంటే పాపము మఱెందు లేదు
పరోపకారముకంటే బహుపుణ్యము లేదు
నిరతశాంతముకంటే నిజధర్మ మెందు లేదు
హరిదాసుఁ డాకంటే నట గతి లేదు

||కంటి||

కర్మనంగము మానుకంటే దేబము లేదు
అర్మిలిఁ గోరిక మానేయంతకంటే బుద్ధి లేదు
ధర్మపుశ్రివెంకటేశుఁ దగిలి శరణు చొచ్చి
నిర్మలాన నుండుకంటే నిశ్చయము లేదు

||కంటి|| 268

గుజ్జరి

ఆతనినే నే కొలిచి నే నందితిఁ బో నిజసుఖము

శ్రీతరుణిపతి మాయాధవుఁడునృప్తి యింతయును హరిమూలము ||వల్లవి||

కోరుదుమా దుఃఖములు కోర తేతెంచు తముదామే
 ఆరీతులనే సుఖములు యేతెంచు నందును విచార మంతేల
 సారెకు దైవాధీనము లివి రెండు వ్యయత్నములుగా వెవ్వరికి
 కోరేటి దొకటే హరిశరణాగతి గోవిందుడే యంతకు మూలము |ఆత|

కమ్మంటిమా ప్రపంచము గలిగీన్వభావము అందు కది
 యిమ్ముల మోక్షము యారీతులనే యాశ్వరు డిచ్చిన యిది గలుగు
 కమ్మి అంతర్యామి కల్పితంబు లివి కాదన నవునన రా దెవ్వరికి
 నమ్మతించి ఆనపడియెడి దొకటే సర్వలోకపతినిజదాన్యము |ఆత|

సరి నెఱుగుదుమా పోయినజన్మము సారెకు నేమేమి చేసితిమో
 యిరవుగ నట్లా మీదఁటిజన్మము యెఱుకలు మఱవులు యింక నేలా
 నిరతమై శ్రీవేంకటేశుడు తనయిచ్చ నిర్మించిన దిది యీదేహము
 గరిమల నాతనికై ంకర్యమెపో కలకాలము మాకు కాదాచి |ఆత| 269

గుజ్జరి

దైవమ నీవే గతి మాతప్పలు పనిలేదు
 శ్రీవల్లభుడవు నీవే చేకొని కావగదే |వల్లవి|

జనని నీమాయాజనకుడవు నీవు
 జనులము నే మిందర మొకసంతతి బిడ్డలము
 వొనరెడిదినభోగములు పూరేటిచనుబాలు
 మునుకొను మానడవల్లివి ముద్దులు మీ కివివో |దైవ|

ధరఁ బశుపక్షిమృగాదులు తగ తోబుట్టుగులు
 పురుటగుమాడేహంబులు పుయ్యలతోట్టెలలు
 మరిగినసంసారము బొమ్మరిండ్ల యాటలివి
 నిరతి మాయజ్ఞానంబు నీకే నవ్వులయ్యా |దైవ|

చావులుఁ బుట్టుగు లాడెడినరి దాఁగిలిముచ్చిములు
భావపుటారంభంబులు బాలలీలగతులు
కై వన మందగ శ్రీవేంకటపతి నీదాస్యం బిది
మావంటివారి కెల్ల ను నీమన్నన లాలసలు

||దైవ|| 270

పాడి

మఱియు మఱియు నివే మాపనులు
మెఱసితి మిందే మిక్కిలిని

||పల్లవి||

నారాయణునకు నమస్కారము
దారుణీపతికిని దండము
శ్రీరమణునకును జేరి శరణ్యము
వారిధిశాయికి వరుస జోహారు

||మఱి||

రామకృష్ణులకు రచనలబంటను
దామోదరునకు దాసుఁడను
వామనమూర్తికి వాకిటగొల్లను
సోమార్కనాత్రునిసొరిదిలెంకను

||మఱి||

గోవిందునికే కొలువులు సేతుము
దేవోత్తముబడిఁ దిరుగుదుము
భావజగురునకు పంపునడతుము
శ్రీవేంకటపతి నేవెంతుము

||మఱి|| 271

91-వ తేకు

శ్రీరాగం

తప్పఁ దోయవే దైవశిఖామణి
యిప్పుడు నీకృప నెనసితి నేను

||పల్లవి||

అనలముఁ బొడగని యటునిటు మిడుతలు

కినిసి యందు మగ్గినయట్లు

అనువగువిజ్ఞాన మాతృ వెలుంగఁగ

మొనసి యింద్రియములు మూఁగీ నాకు

||తప్ప||

అఱిముఱి గమలము లటు వికసించిన

మొనసి తుమ్మెదలు మించుగతి

తఱి నాహృదయము తగ వికసించిన

తఱిమీ నజ్ఞానతమ మది నాకు

||తప్ప||

యారీతి శ్రీమేకతేశ్వర యిన్నియు

నూరకే యుండఁగా నొదిగియుండె

నేరిచి నీభక్తి నిలువఁగ మనిలో

చేర గతిలేక చిమిడినదివో

||తప్ప|| 272

రామక్రియ

మరలి మరలి జయమంగళము

సారిది నిచ్చలును శుభమంగళము

||పల్లవి||

కమలారమణిఁ గమలాక్షునకును

మనుతల జయజయమంగళము

అమరజననికిని అమరవంధ్యునకు

సుముహూర్తములో శుభమంగళము

||మర||

జలధికన్యకును జలధికాయీకిని

మలయుచును శుభమంగళము

కలిమికాంత కాకలికివిభునికిని

సుఖువులయారతి శుభమంగళము

||మర||

చిత్తజాతల్లికి శ్రీవేంకటపతికి

మతిలినజయం మంగళము

యిత్తల నత్తల యిరువుర కాఁగిటి

జొత్తులరతులకు శుభమంగళము

||మర|| 273

మాళవిగాళ

చదువులోనే హరిని జట్టిగొనవలె గాక

మదము గప్పినమీఁద మగుడ నది గలదా

||పల్లవి||

జడమతికి సహజమే సంసారయాతన యిది

కడు నిందులోఁ బరము గడియించవలె గాక

తొడరి గాలపుడు తూర్చెత్తక తాను

విడిచి మఱచిన వెనక వెదకితే గలదా

||చదు||

భవబంధునకు విధిపాపపుణ్యపులంకే

తివిరి యిందునే తెలివి తెలుసుకోవలె గాక

అవల వెన్నెలలో లల్లునేరే శ్లింతే

నివిరి నిన్నటి వ్రసికి నేటికి గలదా

||చదు||

జేహధారికి గలదే తెగనియింద్రియబాధ

సాహసంబున భక్తి సాధించవలె గాక

యీహాలను శ్రీవేంకటేశుదాసులవలన

పూహించి గతి గానక వొడిఁగితే గలదా

||చదు|| 274

లలిత

కలది గల్గితే కర్మఫలంబులు

నిలిపితిమా నేము నిమ్మకుఁ బులుసు

||పల్లవి||

యెంత నేసినా యిహమున జీవికి

చెంత నజాడు వ్రాసినకొలఁదే

వంతులముంటికి నాడి వెట్టితిమా

కొంతతీపు చెఱకుకు జల్లితిమా

||కల||

ఘనముగ బుద్ధులు గఱపినదేహికి

మును నోచిననోముఫలంబే

నినువుఁబెంకాయకు నీరు నిందితిమా

వొనర వేమునఁ జేదు నిందితిమా

||కల||

యిరవుగ శ్రీవెంకటేశుడే ప్రాణికి

కెరలి భాగ్య మొనఁగినయంతే

మరువమునకుఁ బరిమళము నేసితిమా

పెరిగేటి యడవులు పెంచితిమా

||కల|| 275

లలిత

వెలువ లెల్ల తనలోనుగాక తను విడువదు వెడమాయా

నలువున యోగిండు లెల్ల మును నడచినమార్గంబు ||వల్లవి||

జీవము నిర్జీవము గాక సిద్ధించదు పరము

వావు లెల్ల నొకవావిగాక మఱి వదలదు ప్రపంచము

భావం బెల్ల నభావముగాక పాయదు కర్మంబు

దైవజ్ఞులు మును నడచి రిదియపో తప్పనిమార్గంబు ||వెలు||

మాట లెల్లఁ గడమాటలు గాక మాయదు మలినంబు

కూటంబులు కాలకూటంబు గాక కొనకెక్కదుభవము

చాటు దృష్ట లగచాటునఁ బడక చాలదు సౌఖ్యంబు

తేటగా మును పెద్ద లివియపో తేర్చినమార్గంబు ||వెలు||

గుణము లెల్ల నిర్గుణము గాక తలకూడదు శాంతంబు
అనువున కను వై అంతయుఁ దాఁగాక ఆనందము లేదు
ప్రణుతింపఁగ శ్రీవేంకటరమణుని బహుళమహిమెల్లా
గణనకెక్కఁగా పురాతనులు మును కడకట్టినమతము । వెలు॥ 276

గౌరవ

రెండుమూలికలు రేయిఁ బగలు నున్నవి
అండదేహము దొకటి అతుమలో నొకటి ।వల్లవి।

యిదివో రసబద్ధము యింద్రియములు మేనిలో
పదిలముగా నిలిపి బంధించుట
అదివో వేధాముఖి మంతరంగపు మనసు
చెడరకుండాఁ జొనిపి శ్రీహరిఁ దలఁచుట ।రెండు।

తారవిద్య గంటిమి తగిలి నాసాగ్రమందు
మేరతో ద్రిప్తినిలిపి మేలుఁబొందుట
చేరువ సువర్ణవిద్య చిత్తములోఁ బ్రణవము
ధీరత నాదము నేనే దేవునిఁ బొగడుట ।రెండు।

పుటజయ మాయ నిట్టే పుణ్యపావము లండులో
కుటిలపుఁ గోరికల కొన దుంచుట
యిటులనే శ్రీవేంకటేశుఁ డిందిరయును
అటుప్రకృతిపురుషులనుటారవచ్చుట ।రెండు॥ 277

92-వ తేకు.

నాట

నవనారసింహా నమో నమో

భవనాశినీతీర యహోబలనారసింహ

।వల్లవి।

సతతప్రతాపకౌద్రజ్వలనారసింహ

వితతవీరసింహవిదారణా

అతిశయకరుణయోగానందసరిసింహ

మతిశాంతపుకానుగుమానినారసింహ

॥నవ॥

మరలి బీభత్సపు మట్టెముళ్ల నరసింహ

నరహరి భాగ్యోటి నారసింహ

పరిపూర్ణ శృంగారప్రహ్లాదనరసింహ

సిరులనద్భుతపులక్షీనారసింహ

॥నవ॥

వదనభయానకపువరాహనరసింహ

చెదరనివై భవాల శ్రీనరసింహ

అదన శ్రీవేంకటేశ అందు నిందు నిరవైతి

పదివేలురూపముల బహునారసింహ

॥నవ॥ 278

శంకరాభరణం

అంగనలాల మనచే నాడించుకొనఁ గాని

వంగ తెఱిగిననెఱజాణఁ డితఁడే

॥పల్లవి॥

వొడలులేనివాని కొక్కడేతం డ్రాయఁ గాని

తడయక పురుషోత్తముఁ డితఁడే

బడబాగ్ని జలధికి బయ కల్లుఁ డాయఁ గాని

వెడలించె నమృతము విష్ణుఁ డితఁడే

॥అంగ॥

పులిగూడు దిన్నవానిపొం దొక్కటే నేనఁ గాని

నలువంకలక్షీనాథుఁ డితఁడే

చలికి గోవరివానిసరుస బా వాయఁ గాని

పలుదేవతల కెల్లఁబ్రాణబంధుఁ డితఁడే

॥అంగ॥

యెక్కడో గొల్లనతుల కింటిమగఁ దాయఁ గాని
 తక్కక వెదకే పరతత్వ మితఁడే
 మిక్కిలి శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద మమ్ము నేలఁ గాని
 తక్కక వేదము చెప్పే దైవ మీతఁడే

||అంగ|| 279

లలత

నీ వేలికపు మాకు నీదాసులము నేము
 ఆవల నితరుల నే మడుగఁ బొయ్యేమా

||పల్లవి||

పసురమై వుండి యిచ్చిఁ బక్కనఁ గామధేనువు
 యెనఁగి మానై వుండి యిచ్చిఁ గల్పవృక్షము
 వెన రాయైవుండి యిచ్చి వేడుకఁ జింతామణి
 మనలని శ్రీవతిని మాకు నిచ్చే దరుదా

||నీవే||

గాలి యావటించి యిచ్చిఁ గారు మేఘము మింట
 వీలి జీర్ణమై యిచ్చి నిక్రమార్కునిబొంత
 కాలినపెంచై వుండి కప్పెరదివ్యాన్న మిచ్చి
 మైల లేనిశ్రీవతిని మాకు నిచ్చుటరుదా

||నీవే||

అండనే కామధేనువ వాశ్రితచింతామణివి
 పండినకల్పకమపు భక్తుల కెల్లా
 నిండినశ్రీవెంకటేశ నీవు మమ్ము నేలితివి
 దండిగా నమ్మితే నీవు దయఁ జూచుటరుదా

||నీవే|| 280

ముఖారి

అక్కెఱ కొదగనియట్టి యర్థము
 తక్క లెన్ని యైనా నేమి లేకున్న నేమిరే

||పల్లవి||

దండితోఁ దనకుఁ గాని ధరణీశురాజ్యంబు

యెండ నేమి యది పండ నేమిరే

బెండుపడఁ గేశవుని బేరుకొనినానికి

వుండ నేమి వుండకుండ నేమిరే

||అక్క||

యెదిరిఁ దన్నుఁ గానని యెడవులగుడ్డికన్ను

ముదలఁ దెలిచె నేమి మూసె నేమిరే

వెదకి శ్రీవతి సేవ నేడుకఁ జేయనివాఁడు

చదివి నేమి చదువు చాలించె నేమిరే

||అక్క||

ఆవల నెవ్వరు లేని అడవిలోని వెన్నెల

కావిరిఁ గాసె నేమి కాయకున్న నేమిరే

శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ జేరని ధర్మము లెల్ల

తోవల నుండ నేమి తొలఁగిన నేమిరే

||అక్క|| 281

లలిత

పట్టిన దెల్లా బ్రహ్మము

దట్టపుజడునికి దైవం బేలా

||వల్లవి||

ఘనయాచకునకు కనకమే బ్రహ్మము

తనువే బ్రహ్మము తరువలికి

యెనయఁ గాముకున కింతులే బ్రహ్మము

తనలో వెలిగేటితత్వం బేలా

||వట్టి||

ఆకటివానికి నన్నమే బ్రహ్మము

లోకమే బ్రహ్మము లోలునికి

కైకొని కర్మికి కాలమే బ్రహ్మము

శ్రీకాంతునిపైఁ జింతది యేలా

||వట్టి||

భువి సంసారికి పుత్రులై బ్రహ్మము
నవ మిందరి కిది, నడచేది
యివలను శ్రీవేంకటేశుదాసులకు
భవ మతనికృపే బ్రహ్మము

||పల్లి|| 2:2

గుండక్రియ

రూకలై మాడలై రువ్వలై తిరిగిని
దాకొని పున్నచోటఁ దా నుండ దదివో

||పల్లి||

వొకరి రాజుఁ జేను నొకరి బంటుగఁ జేను
వొకరి కన్నకల వేరొకరికి నమ్మించు
వొకచోట శున్నధాన్య మొకచోట వేయించు
ప్రకటించి కనకమే భ్రమయించీ జగము

||రూక||

కొందరి జాళెలు నిండు కొందరికి సొమ్ములవు
కొందరి పుణ్యులఁ జేనుఁ గొందరి పాపులఁ జేను
కొందరి కొందరిలోన కొల్లాట వెట్టించు
పందె మాడినటువలెఁ బచరించు పసిడి

||రూక||

నిగనిగ మనుచుండు నిశ్చేపమై యుండు
తగిలి శ్రీవేంకటేశుతరుణి యై తా నుండు
తెగనిమాయై యుండు దిక్కు దెసయై యుండు
నగుతా మాపాలనుండి నటియించుఁ బసిడి

||రూక|| 283

98-వ తేకు.

గుండక్రియ

నే నేమి నేయుదును నీవు నాలోపలనుండి
శ్రీనాథుఁడవు నీచేత లింతే కాకా

||పల్లి||

తనువేమి నేయును తనువులోపల నున్న

చెనటి యింద్రియములచేతలు గాక

మననేమి నేయును మనసులోపల నున్న

నినువుగోర్కులు చేసే నేరములు గాక

||నేనే||

జీవుఁ డేమి నేయును జీవుని బొదుగుకున్న

భావపుష్కరి చేసేవాపము గాక

చేవ దేరఁ బుట్టువేమి నేయు ముంచుకొన్నట్టి

దైవపుమాయలోని ధర్మ మింతే కాక

||నేనే||

కాల మేమి నేయును గక్కన శ్రీవేంకటేశుఁ

డేలి మన్నించేమన్నన యిదియే కాక

యేల యేల దూర నిక నెవ్వరు నేమి నేతురు

మేలిమి నినుఁ దలచి మెచ్చుటే కాక

||నేనే|| 284

బాధ

పొడవైన శేషగిరి బోయనాయఁడు

విడువ కిందరీ గాచు వెడబోయనాయఁడు

||వల్లవి||

పొలిసి మీసాల పెద్దబోయనాయఁడు

మరిగి వీవునఁ గట్టెమంకుబోయనాయఁడు

పొలమురాజై తిరిగి బోయనాయఁడు

వెలయ మోటున నుండేవేటబోయనాయఁడు

||పాడ||

పొట్టి పొట్టి యడుల బోయనాయఁడు యెందుఁ

బుట్టు పగపాధించే బోయనాయఁడు

బొట్టులమొకము నేనేబోయనాయఁడు

పట్టునెమలిచుంగు బలుబోయనాయఁడు

||పాడ||

పొంది శిశ్నగ్గఱఁగని బోయనాయఁడు
మించి రాలమీఁద దాఁటే మొండుబోయనాయఁడు
లంచెల శ్రీవెంకటేశుడనే బోయనాయఁడు
పంచఁగాలవేలముల బలుబోయనాయఁడు

||పాడ|| 285

ముఖారి

వేదమంత్ర మింక నేల వేరువెల్లంకులు నేల
పుడమిధరుఁడు మాకు భువనావధము

||పల్లవి||

హరి యుచ్యుతా యంటే నణఁగుఁ బాపములు
నరసింహా యని యంటే నాఁటినదుఃఖములు మాను
పురుషోత్తమా యంటే బుండ్లు బూచులు మాను
వరమావధ మీతఁడే పాటింప మాకు

||వేద||

వాసుదేవ యని యంటే వడలు బంధము లెల్లా
వాసికీ గృష్ణా యంటే వంతల రోగాలు మాను
శ్రీనరీశ యని యంటే చింత లిన్నియును మాను
గాసి దీర నితఁడేపో ఘనదివ్యావధము

||వేద||

గోవిందా యని యంటే గూడును సంపదలు
యీవల మాధవ యంటే నిహముఁ బరముఁ జేరు
దేవ నారాయణ యంటే దేహము సుఖయై యుండు
శ్రీవెంకటేశుడే మాకు సిద్ధావధము

||వేద|| 286

రామక్రియ

మహి నింతటివారువో మనవారు
బహుమహిమలవారు ప్రపన్నులు

||పల్లవి||

జయ మంది జననపుజరామరణముల

భయము లేనివారు ప్రపన్నులు

క్రియ లెల్ల నుడిగి మూఁగినకర్మపుటడవి

బయలుచేసినవారు ప్రపన్నులు

||మహి||

ధీరులై మాయాంధకారంబు నెదిరించి

పారదోలినవారు ప్రపన్నులు

సార మయ్యిన సంసారసాగరము

పారము గన్నవారు ప్రపన్నులు

||మహి||

అండ నిన్నిటాఁ దనిసి యాస లెల్లాఁ దెగఁగోసి

వండినమనసువారు ప్రపన్నులు

దండిగా శ్రీవేంకటేశుదాసులై పరముతోవ

బండిబాటచేసినారు ప్రపన్నులు

||మహి|| 287

దేవగాంధారి

సర్వజ్ఞత్వము పెడకఁగ నొల్లను సందేహింపఁగ నొల్లను

సర్వజ్ఞాంధును నాచార్యుండే సర్వశేషమే నాజీవనము

||వల్లవి||

యెఱుంగఁగ నొల్లము విజ్ఞానపుగతి యెఱుకలు నే మిటు సోధించి

యెఱుఁగి యితరులను బోధించెద మను యీ పెద్దటికమునొల్లము

యెఱుఁగేటి వాఁడును యాచార్యుండే యెఱుకయు సర్వేశ్వరుండే

యెఱుకయు మఱివును మానివుండుటే యిదియే పో మావిజ్ఞానము ||సర్వ||

చదువఁగ నొల్లము పకలశాస్త్రములు సారెకుసారెకు సోధించి

చదివి పరులతో యక్తివాదములు జగడము గెలువఁగ నొల్లము

చదివేటివాఁడును నాచార్యుండే చదువును నాయంతర్యామే

చదువుకుఁబడువమికియుఁదొలఁగుటేనానాసాత్వికభావమేనా తెలివి ||సర్వ||

న్నిటికిని నే నధికారి ననెడియహంకారము నొల్లను
 న్నలఁ జూచుచు నందఱితోనే గాదని తొలఁగా నొల్లను
 పన్నున శ్రీవెంకటేశ్వరుకరుణను మాయాచార్యుడే అధికారి
 పన్నురీతినే అస్తినాస్తులకు నూరకుండుటే నాతలఁపు ||నరక|| 288

జాళి

ఇందిరానాథుఁ డిన్నిటి కిరఁ డిఁతే
 బండెలకర్మము లాల పట్టుకురో మమ్మును ||పల్లవి||
 యెఱిఁగి నేసిన వెల్లా నీతనిమహిమలే
 యెఱుఁగక చేసినది యీతనిమాయే
 తెఱుఁగొప్ప రెంటికిని తెడ్డువంటివాఁడ నింతే
 పఱచుఁగర్మములాల పట్టుకురో మమ్మును ||ఇంది||
 కాయములోపలివాఁడు ఘనుఁ డొక్కఁ డిరఁడే
 కాయ మీతనిప్రకృతి కల్పిత మింతే
 తోయ రాని రెంటికిని తోడునీడె తి నింతే
 బాయటికర్మములాల పట్టుకురో మమ్మును ||ఇంది||
 యేలినవాఁడు శ్రీవెంకటేశుఁ డిరఁ డొక్కఁ డింతే
 యేలికసానై పెంచెది యీతనినతే
 సోలి నే వీరిఁగొలిచేనూత్రపుబొమ్మ నింతే
 పాలుపుఁగర్మములాల పట్టుకురో మమ్మును ||ఇంది|| 289

94-వ తేకు.

కన్నడగౌళి

బోధకు లెవ్వరు లేక భోగినై తిని
 శ్రీధరుడే మాకు దిక్కు చింతింప నింకను ||పల్లవి||

సట్టి దిగంబరినై పాలే యాహారము చేసి
 తొట్టినపంచేంద్రియములతోన విడిచి
 పుట్టితి నన్యసిన్ బుద్ధితోగీ నెఱుగక
 అట్ట నడమ నంసారి నైతి నేనూ

||బోధ||

గచ్చుల నన్ని మఱచి గాలే అవటించుకొని
 అచ్చపుఁబరమయేకాంతసమాధి
 నిచ్చలు నిద్రాభ్యాసనిర్మలయోగి నైతి
 కచ్చుపెట్టి మేలుకొని ఘనకర్మి నైతి

||బోధ||

భావము పార విడిచి బ్రహ్మాండ మెల్ల నిండి
 వేవేలుఁ గోరికల వేడుకతోడ
 జీవన్ముక్తుడనైతి శ్రీమంకటేశ్వరుఁ జేరి
 దావతు లిన్నియు మాచి తన్మయుఁడ నైతి

||బోధ|| 290

భైరవి

మొదలుండఁ గొనలకు మోచి నీభు వోయ నేల
 యెడలో నీవుండఁగా నితరము లేలా

||పల్లవి||

నిగమమార్గముననే నడచేనంటే
 నిగమము లెల్లను నీమహిమే
 జగములోకులఁజూచి జరగద నంటే
 జగములు నీమాయ జనకములు

||మొద||

మన సెల్ల నడ్డపెట్టి మట్టున నుండేనంటే
 మనసుకోరికలు నీమతకాలు
 తనువు నింద్రియములు తగ గలిచేనంటే
 తనువు నింద్రియములు దైవమ నీమహిమా

||మొద||

యింతలోనివనికీఁగా యిందు నందుఁ జొరనేల
చెంత నిండుచెడువుండ చెలమ లేలా
మంతాన శ్రీమొకటేశ పట్టి నీకే శరణంటి
నంతకూటాల ధర్మపునంగతి నాకేలా

||మొద|| 291

జాలి

చీచీ వోబడుకా సిగ్గులేని బడుకా
వాచవికి బతిమాలి వడఁబడ్డ బడుకా

||వల్లవి||

ఆనలకుఁ జోటుగద్దు అంతరంగాన నెంతైనా
వీన మంతాఁ జోటులేదు విరతికిని
యీసున సంసారమున కెందరైనాఁ గలరు
వోసరించి మోక్ష మియ్య నొకరు లేరు

||చీచీ||

భోగించ వేళ గద్దు పొద్దువొడవుఁగుంకును
వేగమే హరిఁదలచ వేళలేదు
వోగులలంపటమున కోపి కెంతైనాఁ గద్దు
యోగపునత్కర్మాన కొకయింతలేదూ

||చీచీ||

యెదుట ప్రవంచాన కెఱు కెంతైనాఁ గద్దు
యిదివో యాత్మజ్ఞాన మించుకా లేదు
మది శ్రీమొకటేశుఁడు మమ్ము నిట్టె కాచెఁగాని
వదరి నానేరములు పాప ముటిలేరూ

||చీచీ|| 292

దేసాక్షి

నకలజేవుల కెల్లనందవి యీమందు
నెకలులై యిందరు నేనింతరో యీమందు

||వల్లవి||

మూఁడు లోకము లొక్కట ముంచి పెరిగినది
 పోడిమి నల్లనికాంతి బొడలినది
 కేదకు కొమ్ములు నాల్గు పెనచి చేయి వాటినది
 నాఁడే శేషగిరిమీఁద నాటుకొన్నమందు

[నక]

పడిగెలు వేయింటిపాము గాచుకున్నది
 కడు వేదశాస్త్రముల గబ్బు వేసేది
 మొదయక వొకకాలె యెక్కుక పుండినది
 కడలేని యంజనాది గారుడపుమందు

[నక]

బలుశంఖు జక్రములబదనికెలున్నది
 కలఁచినవారి కెల్ల దత్తమైనది
 అలసినబ్రహ్మరుద్రాదుల బుట్టించినది
 వెలుగుతోడుత శ్రీవెంకటాద్రిమందు

[నక] 289

గుండక్రియ

ముందటిజన్మము లెల్లా ముంచే బారుబడివడి
 యెందు చొచ్చినానుఁ జోనియ్య దీరుణము
 నుదుట వ్రాసినవ్రాలు నూరేండ్లపత్రము
 పొదలునాకర్మమే పూటకావు
 వెదకి సంసారమువెంటఁ బై తరపు
 యిది యెందు చొచ్చినాఁ జోనియ్య దీరుణము

[వల్లవి]

[ముంద]

పుట్టినప్పుడే తనువు భోగ్యమై నిలిచెను
 జట్టి గామినులపొందు సరియాకలు
 నెట్టకయహారములు నిచ్చనిచ్చ లంచాలు
 దిట్టనై యెందు చొచ్చినాఁ దీర దీరుణము

[ముంద]

యొక్కు వై సశ్రీవెంకటేశుమఱుగు చొచ్చి
తెక్కుతోడ నలిగెల దిరుగఁగను
లక్కరతో నప్పులెల్లా నవి మాకుఁ దామచ్చి
చిక్కి యెందు చొచ్చినాఁ జేరు నీరుణము

||ముంద|| 294

దేసాశం

అన్నిటికిఁ గారణము హరియే బ్రహ్మలకు

పన్నినలోకుల కెల్ల ప్రకృతి కారణము

||పల్లవి||

తలఁపు గారణము తత్వవేత్తలకును

చలము గారణము సంసారులకును

ఫలము గారణము పరమవేదాంతులకు

కలిమి గారణము కర్ములకును

||అన్ని||

తనయాత్మ గారణము తగిననుష్ఠానులకు

తనువే కారణము తగజంతువులకు

ఘనము క్తే గారణము కడగన్నవారి కెల్లా

కనకమే కారణము కమ్మినబంధులకు

||అన్ని||

దేవుఁడు గారణము తెలిసినవారి కెల్లా

జీవుఁడు గారణము చిల్లరమనుజులకు

దేవుఁడు వేరే కాఁడు దిక్కు శ్రీవెంకటేశుఁడే

పావన మాతనికృప పరమకారణము

||అన్ని|| 295

95వ తేకు.

లలిత

ఎక్కఁగా రాఁగా రాఁగా యిందాఁకాఁ దగులు

యొక్కువ శ్రీహరిమాయ నింక నెంతో తగులు

||పల్లవి||

తెగనికర్మమునకు దేహము దగులు
తగినదేహమునకు తరుణితో తగులు
సాగిసి యారెండికి సుతు లొక్కతగులు
అగడాయఁ గనకము అన్నిటితో తగులు

||ఎక్క||

యింతటిసంసారికి యిల్లొక్కతగులు
బంతి నందు గలిగే పాడిపంట తగులు
చెంత నీలంపటానకు క్షేత్రము తగులు
సంత గూడదానదానీజను లెల్లా దగులు

||ఎక్క||

మొదలజీవుఁ డొక్కఁడే మోపు లాయఁ దగులు
వదలనిబంధములు వడ్డివారే దగులు
వుడుటిహముఁ బరము నొక్కయందే తగులు
అదే శ్రీవెంకటాచరి యంతరాత్మ తగులు

||ఎక్క|| 296

గుండక్రియ

ఎవ్వరివాఁడో యెఱుగరాదు
అవ్వలివ్వలిజీవుఁ డాటలో పతిమే

||వల్లవి||

ధర జనించక తొలుత తనుఁ గానరాదు
మరణ మందినవెనక మఱి కానరాదు
వురువడి దేహముతో నుండినయన్నాళ్లే
మృతుజీవునిబదుకు మాయవో చూడ

||ఎవ్వ||

యిహములో భాగించు నిందుఁ గొన్నాళ్లు
మహిమ పరలోకమున మలయుఁ గొన్నాళ్లు
తహతహలఁ గర్మబంధములఁ దగిలినయపుడే
అహహ దేహికే బదుచు లాటవో బదుకు

||ఎవ్వ||

మంత్రానయాపమై సాగు ముందరికి

కొంత వెనకటిఫలము గుడువఁ దాఁ దిరుగు

యింతటికి శ్రీవెంకటేశుఁ డంతర్యామి

బంతి నీతనిఁ గన్న బదుకువో బదుకు

||ఎవ్వ|| 297

శంకరాభరణం

ఎంత భక్తవత్సలుఁడ విట్టుండ వలదా

వింతలు నీనుద్దు లెల్లా వినఁజోతే నిట్టివే

||వల్లవి||

యిల ననురారి యనేయించిరుదు చెల్లె నీకు

బలివిభీషణాదులపాలికే చెల్లదు

తలసి అవులే నీవు గెలుతు వెందరినె నా

తలఁచి చూడ నీదాసుల కోడుదువు

||ఎంత||

యిందరిపాలిటికి యీశ్వరుఁడ వేలికపు

పండ్లవై యర్జును బండి బంట వైతివి

వందనకు నాలే దేవతలకే దొరపు

అందపునీదాసులకు నన్నిటా దాసుఁడవు

||ఎంత||

కడుపులో లోకము కన్నెఱండి విన్నిటాను

కోడుకపు దేవకిఁ గోరిపంతనే

తడవితే వేదములు తగిలేబ్రహ్మమపు

విడువనిమా కైతే శ్రీవెంకటాద్రివతివి

||ఎంత|| 298

సాళంగనాట

రాముఁ డిదే లోకాభిరాముఁ డిరుఁడు

గోమున పరశురాముకోప మార్చె నటరే

||వల్లవి||

యారాదాకాటకః జించె యాపిన్నవాఁడా
ఆరల నుబాహుఁ గొట్టి యజ్ఞముఁ గాచె
చేతనే యాకొమారుఁడా శివునివిల్లు విడిచె
సీతకమ్మఁ బెండ్లాడె చెప్పఁగొత్త గదవె

||రాము||

మనకొనల్యకొడుకా మాయామృగము నేసి
దనుకల విరాధుని తానే చాటిచె

తునుమాడె నేడు దాళ్లు తోడనే వాలి నడచె
యినకులుఁ డితఁడా యెంత కొత్త చూడరే

||రాము||

యీవయసు తానే యాయెక్కువ జలధి గట్టి
రావణు జంపి సీత మరలిఁ దెచ్చెను

శ్రీవేంకటేశుఁ డితఁడా సిరుల నయోధ్య యేల
కావున నాటికి నేడు కంటి మిట్టే కదరే

||రాము|| 399

లలిత

ఏమి నేసినా నీరుణ మెట్లు వాసును

కామితఫలద వోకరుణానిధి

||వల్లవి||

చేరి కర్మములు నన్ను చెఱవట్టుకుండఁగాను

పేరువాడి వచ్చి విడిపించుకొంటివి

సారె తగ వట్టె కాదా శక్తిగలవా రెల్లా

నారయ దీనులఁ గంటే నడమై కాతురు

||వమి||

అరులు పంచేంద్రియము లందు నిందు దియ్యఁగాను

వెరవుతోడ వెనక వేసుకొంటివి

పరగనట్టే కాదా బలువులై నవారు

అరయుఁ బేదలకై న ఆపద మానుతురు

||వమి||

వలుజన్మములే నన్ను పరిఅరికట్టుకోఁగా
 తొలఁగఁ దోసి నాకుఁ దోడ్ తివి
 యెలమి శ్రీవేంకటేశ యిల శూరు లైనవాడు
 బలుభయ మిందరికిఁ బాపుచుందురు

||పల్లవి|| 800

ముఖారి

దైవము పుట్టించినట్టితనహజమే కాక
 కోవిదుని కై నా జాలిగుణ మేల విడుచు

||పల్లవి||

ఆరయఁ బంచదార నద్దక తినఁబోలే
 చేరరానిముష్టిగింజ చేఁడేల మాను
 సార మైవచదువులు సారె సారె జదివినా
 గోరపుదుష్టునికి కోప మేల మాను

||దైవ||

నిప్పు దెచ్చి వొడిలోన నీయమానఁ బెట్టుకొంటే
 యెప్పుడును రాఁజఁ గాక యిది యేల మాను
 ముప్పిరి బాతకుఁ డైనమూఁఢుఁ డెన్నియాచారాలు
 తప్ప కెంత నేసినాను దయ యేల కలుగు

||దైవ||

యింటిలోనఁ గొక్కు దెచ్చి యిరవుగఁ బెట్టుకొంటే
 దంటయై గోడలు వడఁ దవ్వ కేల మాను
 గొంటరై శ్రీవేంకటేశుఁ గొలువకుండినవాడు
 తొంటినంసా రవు గాక దొర యేటి కాను

||దైవ|| 801

96-వ తేకు.

నాట

ఇందులోనే కానవద్దా యిరఁడు దైవమని
 నింధవలె నొంటిమెట్ట వీరరఘరాముని

||పల్లవి||

యెందు చొచ్చె బ్రహ్మవర మిలరావణులలు
కందువ రాఘవుడు ఖండించునాడు
ముందట జలధి యేమూల చొచ్చె గొండలచే
గొంది బడ గట్టవేసి కోవగించేనాడు

||ఇందు||

యేడనుండె మహిమలు యిందరి కిరెడు వచ్చి
వేడుకతో హరున్లు విడిచేనాడు
వోడక యింద్రుడు లెందు నొదిగి రీతనిబంటు
కూడబట్టి సంజీవికొండ దెచ్చేనాడు

||ఇందు||

జముఁ డెక్కడికిఁ బోయ నరయువులో మోక్ష
మమర జీవుల కిచ్చేవల్లనాడు
తెనులి వానరులై యీదేవతలే బంట్లరి
తిమిరి శ్రీవేంకటపతికి నేడు నాడు

||ఇందు|| 302

శంకరాభరణం

అల వటపత్రశాయి వై నరూప మిట్టిదని
కొలువై పాదచూపేవా గోవిందరాజా
పడఁతు లిద్దరిమీఁది బాదములు చాచుకొని
వొడికపురాజసాన నొత్తిగిలి
కడ లేనినిజసాధికమలమున బ్రహ్మను
కొడుకుఁగాఁ గంటి విడే గోవిందరాజా

||వల్లవి||

||అల||

సిరులసొమ్ములతోడ శేషునిపైఁ బవళించి
సారిది దాసులఁ గృపఁ జూచుకొంటాను
పరగుడై త్యులమీఁద సామునిషములే నీవు
కురియించితివిగా గోవిందరాజా

||అల||

శంకుఃజక్రములతోడఁ జూచినకరముతోడ
అంకెల శిరసుకింది హస్తముతోడ
తెరిసి శ్రీవేంకటాద్రిదిగువతిరుపతిలో
కొంకక వరము లిచ్చేగోవిందరాజు

||అల|| 303

ముఖారి

కంటే సులభ మిది కానక యుంటే దుర్లభ
మింటిలోననే వున్న దిహముఁ బరమును

||వల్లవి||

హరిదాసులు మెట్టినక్కడే పరమపద
మరయ నిందుకంటే నవల లేదు

తిరమై వీరిసాదతిర్థమై విరజానది
సారిది నన్నిచోట్లు చూచినట్టే వున్నది

||కంటే||

మచ్చిక వైష్ణవులమాట లెల్లా వేదములు
యిచ్చుల నిందుకంటే నింక లేదు

అచ్చట వీరిప్రసాద మమృతసాసములు
అచ్చమై తెలిసేవారి కణచేత నున్నది

||కంటే||

చెలగి ప్రపన్నులనేవే విజ్ఞానము
ఫల మిందు కంటే మఱి పైపై లేదు
తలఁచ శ్రీవేంకటేశుదాసులే యారనిరూపు
తెలమి నెదుట నున్నా రెఱిగినవారికి

||కంటే|| 304

జాగి

అరుదరుదు నీమాయ హరిహరి

అరసి తెలియరాదు హరిహరి

||వల్లవి||

అనంతబ్రహ్మాండము లనే రోమకూపముల
అనంతములై వున్నవి హరిహరి
పొనిగి కుంగిన వొక్కభూమి నీ వెత్తినది యే
మీని నుతింతు నిన్ను హరిహరి

||అరు||

పొదిగి బ్రహ్మాదులు నీబొడ్డున నేకాలము
అదివో పుట్టుచున్నారు హరిహరి
పొదలి యీజీవులను పుట్టించేయీసామర్థ్యము
అదన నేమని చెప్పే హరిహరి

||అరు||

పావనవై కుంతము నీపాదమూలముం దున్నది
ఆవహించేధ క్తిచేత హరిహరి
శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద చేరి నీ విట్టే వుండఁగా
నావల వెదక నేల హరిహరి

||అరు|| 805

శ్రీరాగం

బడమతి రహం కర్మజంతు రేకోహమ్
బడధినిలయాయ నమో సారసాక్షయ

||వల్లవి||

పరమపురుషాయ నిజధ క్తజనసులభాయ
దురితదూరాయ సింధురహితాయ
నరకాంతకాయ శ్రీనారాయణాయ తే
మురహరాయ నమో నమో నమో

||బడ||

నగనముద్ధరణాయ నందగోపసుతాయ
జగదంతరాత్మాయ నగుణాయ
మృగనరాంగాయ నిర్మితభవాండాయ ష
న్నగరాజశయనాయ నమో నమో

||బడ||

దేవదేవేశాయ దివ్యచరితాయ బహు

భావనాతీతాయ పరమాయ

శ్రీవేంకటేశాయ జితదైత్యనికరాయ

భూవల్లభాయ నమో పూర్ణకాయ

||జడ|| 306

మలహరి

ఎన్నడు పక్షము గా దిదె యింద్రియభోగంబులచే

నన్నము దొడ్డునుఁ దోచి సంసారఫలంబు

||పల్లవి||

తిత్తితో నూరేండ్లకును దేహము పండగఁ బండగఁ

చిత్తం బెన్నడు పండక చిక్కెను కనుఁగాయై

పాత్రుల పుణ్యముఁ బాపము పులుసును తీపె రసమున

నత్తు ననత్తునుఁ దోచి సంసారఫలంబు

||ఎన్న||

వెదవడి పుత్రులు పాత్రులే విత్తులు లోలో మొలచియు

పొది గర్భపుపూ మారదు పూపిందయిన దిదే

తుద నిదె సుఖమును దుఃఖము తోలును గింజము ముదురుక

చదురము వలయము తోచి సంసారఫలంబు

||ఎన్న||

వినుకలి చమవుల నదలో వేమరు మాఁగఁగఁ బెట్టిన

ఘనకర్మపుటాగ రుచుగదు కమ్మఁపుగిగాయై

మనుమని శ్రీవేంకటేశుకు మహి నాచార్యుఁడు కానుక

చనవున నియ్యఁగ వెలసెను సంసారఫలంబు

||ఎన్న|| 307

37-వ తేకు.

లలిత

అమ్మ దొకటి అసిమలో దొకటి

విమ్మటి సింజటిపెద్దల మయ్య

||పల్లవి||

నంగము మానక శాంతియుఁ గలుగదు

నంగలంపటము నంసారము

యొంగిలిదేహం బింతకు మూలము

బెంగల మిందేటిపెద్దల మయ్యా

||అమ్మ||

కోరిక లుడుగక కోపం బుడుగదు

కోరకుండ దిక్కువమనను

క్రూరత్వమునకు కుదువ యీబ్రదుకు

పేరడి నేమిటి పెద్దల మయ్యా

||అమ్మ||

ఫలము లందితే బంధము వీడదు

ఫలముతో తగులు ప్రపంచము

యిలలో శ్రీవేంకటేశుదాసులము

పిలువగ నేమిటి పెద్దల మయ్యా

||అమ్మ|| 308

లలిత

అటువంటినాడు వో హరిదాసుఁడు

అటమటాలు విడిచినాతఁడే సుఖ

||పల్లవి||

తిట్టేటిమాటలును దీనించేమాటలును

అట్టే సరేని తలఁచినాతఁడే సుఖ

పట్టి చంపేవేళను పట్టము గట్టేవేళ

అట్టు నిట్టు చలించెయీతఁడే సుఖ

||అటు||

చేరి పంచదా రిడినఁ జేదు దెచ్చి పెట్టినాను

అరగించి తనివొందేయతఁడే సుఖ

తేరకాండఁ జూచినతెగరానిచుట్టముల

నారయ నరిగాఁ జూచేయీతఁడే సుఖ

||అటు||

పొంది పుణ్యము వచ్చిన పారిఁ బాపము వచ్చిన
సందలిఫల మొల్లనియాతఁడే నుఖ
విందుగా శ్రీవెంకటాద్రివిభునిదాసులఁ జేరి
అందరానివద మందినాతఁడే నుఖ

||అట|| 809

గుండక్రియ

ఎరవరు గర్తలు గారు యిందిరానాథుఁడే కర్త
నివ్వటిల్లారనివారై నేనుము దప్పకురో
కర్మమే కర్త యైతే కడకు మోక్షము లేదు
అర్మిలి జన్మదు గర్త యైతే బుట్టుగే లేదు
మర్మపుమాయ గర్త అయితే మరి విజ్ఞానమే లేదు
నిర్మితము హరి దింతే నిజమి డెఱుగరో

||వల్లవి||

||ఎవ్వ||

ప్రపంచమే కర్త యైతే పాపపుణ్యములు లేవు
పువమ మవను గర్త ఉంటే నాచారమే లేదు
కపటపుడేహములే కర్త లయితే చావు లేదు
నెవము శ్రీహరి దింతే నేరిచి బ్రదకరో

||ఎవ్వ||

పలుశ్రుతులు గర్తలై పరగితే మేర లేదు
అల బట్టబయలు గర్తైతే నాథారము లేదు
యెలమి నిందరికీ గర్త యిదివో శ్రీవెంకటాద్రి
నిలయపుహరి యింతే నేడే కొలువరో

||ఎవ్వ|| 810

కాళి

భరదై న యట్టుందు యెఱుగని దీమాయ
తెరమఱుగు మోక్షమువలె తిరుగు నీబ్రదుకు

||వల్లవి||

శ్రీరాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు

అనిశమును దేహమున కన్న పానము లిడిన
యినుము గుడిచిన నీరు యెందు కెక్కినదో
గొనకొన్నమానినుల కూటములనుఖము లివి
మనసు దాగినపాలు మట్టులే దెపుడు

||ఇరి||

వొడలఁ బెట్టినసాము లొగిఁ దనకుఁ గానరా
వడవిఁ గాసినవెన్నె లది కప్పులకును
పుడివోనివరిమళము లొకనిమిషమాత్రమే
బెడిదంపుభ్రమతోడి పెనుశాలిమూల

||ఇరి||

చద్దినంసారమున నరుననుఖదుఃఖములు
యెద్దు యెనుపోతున్న యేకంబు గాదు
వొద్దికై శ్రీ వేంకటోత్తముడు యింతలో
అద్దంపునీడవలె నాత్మక బొడచూపె

||ఇరి|| 311

శ్లోరవి

నీ వేమి నేతు వయ్య నీవు దయానిధి వందువు
భావించ లేనివారిపాప మింతే కాని

||వల్లవి||

పరమపద మొనఁగి పాప ముడచే నని
చరమశ్లోకమునందు చాటితివి తొలుతనే
నిరతిని భూమిలోన నీవల్ల దప్పు లేదు
పరగ నమ్మనివారి పాప మింతే కాని

||నీవే||

నీపాదములకు నాకు నెయ్యమైన లంకని
యేవున ద్వయార్థమున నియ్యకొంటివి తొలుగ
చావుగా నీవల్ల నింక దప్పు లేదు యెంచి చూచి
పైపై నమ్మనివారి పాప మింతే కాని

||నీవే||

బంతి బుర్రాణములను భక్తసులభుడ నని
అంతరాత్మ నీమాట ఆడితివి తొలుతనే
యింతట శ్రీవేంకటేశ యేమి నేతు వయ్య నీవు
పంతాన నమ్మనివారి పాప మింతే కాని

||సీ|| 812

పాఠి

కాయ మనేహారికి గంతలు తొమ్మిది యాయ
పాయక తిరిగాడేరు పాపపురిలారులు

||పల్లవి||

కాము డనియెడిరాజ గడ్డెమీఁద నుండఁగాను
దీము గోపపువధాని దిక్కు లేలీని
కోమలపుష్ప మెల్లఁ గొల్లఁజోయ నాడ నాడ
గామిడు లై రింద్రియపుఁగాఁపు లెల్లా నిదివో

||కాయ||

చిత్త మనేదళవాయి చింతలనేపాఁజ వెట్టి
యిత్తలవిషయములు యెన్ని కిచ్చిరి
తుత్తుమురై కోరికల దొండము రేగఁగఁ జొచ్చె
జొత్తుల వెరగుపడి చూచి బుట్టుగులు

||కాయ||

బలునంసార మనేటిభండారము ఘనమాయ
కలదీగి జవ్వనపుకై జీతము
యిలలో శ్రీవేంకటేశుఁ డింతలో జీవుఁ డనేటి
బలువుని రాజుఁ డేసి పాలించె నన్నును

||కాయ|| 813

తీర్థ-తేకు.

సాళంగనాట

అట్టివేళఁ గలఁగనీ దదివో వివేకము
మటుపడితే శాంతము మఱి యేలా

||పల్లవి||

శ్రీకాళహస్తి అష్టమాచార్యుల

జడధులు వొగిన్లు నందడించు నింద్రియములు

వొడలిలో జీవునికి నొక్కొక్కవేళ

బడబాగ్ని రేగిన్లు పైకొని ముంగోపము

పుడకించు మనస్సెల్ల నొక్కొక్కవేళ

||అట్టి||

ఆరయఁ గొండ యెత్తిన్లు వేఁగా నంసారము

పూరక కలిమిలేము లొక్కొక్కవేళ

మేర లేనిచీకటి యె మించును దుఃఖము లెల్లా

పూరట లేనికర్మకి నొక్కొక్కవేళ

||అట్టి||

పెనుగాలి వీచిన్లు పెక్కుకోరికలు ముంచు

వొనర నజ్ఞానికి నొక్కొక్కవేళ

యెసయఁగ శ్రీవెంకటేశుదాసుఁ డైనదాకా

పునికి బాయ విన్నియు నొక్కొక్కవేళ

||అట్టి|| 814

శంకరాభరణం

సరవాది సాహసులు నిత్యహూరులు

దురితవిహారులు ధ్రువాదులు

||పల్లవి||

తక్కక శ్రీహరిభక్తి తాపలు నేసి యెక్కిరి

చక్కగా వై కుంతము నసకాదులు

వొక్కట విష్ణుకథలు వొడ నేనుక దాటిరి

పెక్కునంసారజలధి భీష్మాదులు

||నెర||

కడువిరక్తి యనేటికత్తులనే నరకిరి

నడుమ భవసాశముల నారదాదులు

బడినే హరిదాసుల బాఁజలు గూడుకొనిరి

నుడివడ కిహముందే శుకాదులు

||నెర||

పరమహంతము లనేపట్టపేనుగులమీఁద
వరుసల నేగేరు వ్యాసాదులు
సిరుల శ్రీవేంకటేశుఁ డేరి సుఖముఁ బొందిరి
బెరిసి దాస్యమున నిభీషణాదులు

||నం|| 815

గుజ్జరి

సంసారి నై ననాకు సహజమే
కంసారి నే నిందు కెల్లా గా దని వగవను

||పల్లవి||

నరుఁడ నై ననాకు నానాసుఖదుఃఖములు
సరి ననుభవించేది సహజమే

హరిని శరణాగతు లైనమీఁదఁ బరాధవ
మరయ ని న్నంటు నని అందుకే లోఁగేను

||సంసా||

పుట్టిననాకుఁ గర్మపుపొంగును లోనైనవాఁడ
జట్టిగాఁ గట్టువడుట సహజమే

యిట్టే నీవారికి మోక్ష మిట్లు నన్ననీమాట
పట్టువోయినో యని పంకించే నే నిపుడు

||సంసా||

మాయకు లోనైననాకు మత్తుఁడనై యిన్నాళ్లు
చాయకు రాని దెల్లా సహజమే

యీయెడ శ్రీవేంకటేశ యేలితివి నన్ను నీవు
మోయరానినేను నీకు మోపని వీఁగేను

||సంసా|| 816

సామంతం

ఇహమునుఁ బరమును యిందే వున్నవి
వహి కెక్కఁ దెలియు వారలు లేరూ

||పల్లవి||

శ్రీశాల్మపాక అన్నమాచార్యుల

చట్టువంటిది చంచలపుమనసు

కొట్టులఁ బడేది గుటి గాదు ।

దిట్ట మౌరులు బోధించినఁ గరఁగదు

వట్టఁబోయితే వస లేదు

||ఇహ||

చిగురువంటిది జీవశరీరము

తగుల్లు పెక్కులు తతి లేదు

తెగనిలంపటమే దినమునుఁ బెనచును

మొగము గల దిదే మొనయును లేదు

||ఇహ||

గనివంటిది యీఘనసంసారము

తనిసి తన్నినాఁ దగ లేదు

ఘనుఁ డగుశ్రీవేంకటవతి గావఁగ

కొన మొద లేర్పడకొంకే లేదు

||ఇహ|| 317

సాళంగం

నేరిచి బ్రదికేవారు నీదాసులు

నేరమిఁ బాసినవారు నీదాసులు

||వల్లవి||

కామముఁ గ్రోధము రెంటిఁ గాదని విడిచి మంచి

నేమము వట్టినవారే నీదాసులు

దోమటిఁ బాపపుణ్యాలఁ దుంచి వేసి చూడఁగానే

నీమాయ గెలిచినారు నీదాసులు

||నేరి||

కిక్కిరించినయానలఁ గింద వేసి మోక్షము

నిక్కి నిక్కి చూచేవారు నీదాసులు

వెక్కనపుభక్తితోడ వెఱపు మఱపు లేక

నెక్కిన్న మహిమవారు నీదాసులు

||నేరి||

అట్టవేదశాస్త్రముల అర్థము దేటవఱచి
 న్బొక్కొని మించినారు నీదాసులు
 యిట్టశ్రీవేంకటేశ యితరమార్గము లెల్లా
 న్బొప్పవడఁ దోసినారు నీదాసులు

॥నీతి॥ 218

ముఖారి

శ్రిందిరాపతిమాయలు యింతులు నుండి
 మందలించి హరిఁ గొల్చి మనుదురు గాని

॥వల్లవి॥

అతివల చూపులే ఆయాలు దాఁకఁ జండి
 జిత మైనపులకలఁ జిల్లు లోఁ జండి
 రతివరవశములు రాఁనమూర్ఖులు నుండి
 మతిలోఁ దప్పించుక మనుదురు గాని

॥ఇంది॥

మెఱియించెచన్ను లే మించుఁబెల్లు గుండ్లు నుండి
 మెఱుఁగుమాపులే మచ్చమేపులు నుండి
 మఱి మంచిమాటలు మాయపుటురులు నుండి
 మఱవక తప్పించుక మనుదురు గాని

॥ఇంది॥

బలుసంసారపుపాండు సాముతోడిపాత్తు నుండి
 వెల లేనివలపులు విషము నుండి
 యెలమితో శ్రీవేంకటేశ్వరు మఱిగు చొచ్చి
 మలయుచు సొలయుచు మనుదురు గాని

॥ఇంది॥ 819

న తేకు.

శ్రీరాగం

తెలిసిన బ్రహ్మోపదేశ మిదే
 మలభ మనుచు నిదే చూచి గా

॥వల్లవి॥

పుట్టించినవారి పూరి మేవునా
గట్టిగా రక్షించుగా కలఁడు
కట్టడిజేవుఁడు కానక నోళ్లు
తెట్టఁజెరువునకు తెఱచీఁ గాకా

|| తెలి ||

అంతరాత్మ తను నట్టే మఱచేనా
చింతలోఁ జెర్రేచీఁ గాకా
పంతపుజేవుఁడు భ్రమసి నందునుడి
దొంతులు దొబ్బుచుఁ దూరీఁ గాకా

|| తెలి ||

నొసల వ్రాసినవి నోమించుఁగాకలఁ
జనగిన శ్రీవేంకటేశ్వరుఁడు
నినుగక జేవుఁడు వీడిమాయల
ననుదును రయి తా నలనీఁ గాకా

|| తెలి || 320

జాబి

కనినవాఁడఁ గాను కాననివాఁడఁ గాను
పొనిఁగి వొరుల కై తే బోధించే నేను

|| పల్లవి ||

ధరణి గర్భము గొంత లేగినజ్ఞానము గొంత
నరికి సరే కాని నిశ్చయము లేదు
వొరిమె యెంచి చూచితే నొకటి వాఁడఁ గాను
నరవి జెలియ కేమా చదివేము నేము

|| కని ||

యీతల నిహము గొంత యీతలోఁ బరము గొంత
చేతులు రెండు చాచే చిక్కుట లేదు
యీతెరువులో నొకటి నేరుపరచుకోలేను
కాతరాన కల తెల్ల గఱచితి నేను

|| కని ||

దైవిక మొకకొంత తగుమానుషము గొంత

చేవలు చిగురువలె జేసేను

యీవల శ్రీవేంకటేశు డిది చూచి నన్ను గాచె

భావించలేక యిన్నాళ్ళు భ్రమసితి నేను

||కవి|| 321

సాగంగనాట

నుంచినవేడుకతోడ మొక్కుట గాక

కంచములోపలికూడు కాలఁ దన్న నేటికే

||పల్లవి||

వేదార్థములు నీవే విహరించిననుద్దులే

కాదని అవునని కొన్నివాదము లేల

యేది నీవు నేసినాను యిన్నియును నియ్యకోలే

సోదించ నేటికి యందు స్థాయి లెంచ నేటికే

||ముంచి||

కర్మము లిన్నియును నీకైంకర్యసాధనాలే

అర్థిలఁ దారతమ్యము లడుగ నేల

నిర్మితము నీ దింతే నరసు లెంచగ నేల

ధర్మమందు నింక గడదంతవరీ డేటికే

||ముంచి||

భక్తి యింతా నొక ఘంటాపథమునిశావలె

యక్షై తాత్రాసాత్రములు యూహించ నేల

ముక్తికి శ్రీవేంకటేశ మూలము నీపాదములు

వక్తు లయి నమ్ముట గాక చలపద మేటికే

||ముంచి|| 322

దేసాక్షి

లందితపుణ్యల కైతే హరి దైవ మవుగాక

పంచమహాపాతకులధ్రువ వాచ వశమా

||పల్లవి||

శ్రీరాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

కాసనియజ్ఞానులకు శర్మమే దైవము

అనినబద్ధులకు దేహమే దైవము

మాసవికాముకులకు మగువలే దైవము

పానిపట్టి వారి వారి భ్రమ మాన్ప వశమా

||అంది||

యేమి నెఱఁగనివారి కింద్రియములు దైవము

దోమటిసంసారి కూరిదొర దైవము

తామసుల కల్లాను భవమే దైవము

పామరుల బట్టిసత్తాభ్రమ బాప వశమా

||అంది||

ధరి నహంకారులకు తాదానే దైవము

దగ్గిద్రుఁ దైవవానికి దాత దైవము

యిరవై మాకు శ్రీ సైంకటేశుఁడే దైవము

పరుల ముంచినయట్టిభ్రమ బాప వశమా

||అంది|| 323

మలహరి

ఎట్టయినాఁ జేయుము యిఁక నీచిత్తము

కిట్టిననీనగ్నీర్తనపరుఁడా

||పల్లవి||

గొందరు జ్ఞానులు గొందరు భక్తులు

గొందరు దైరాగ్యకోవిదులు

యిందరిలో నే నెవ్వఁడఁ గా నిద

సందడి హరి నీశరణాగతుఁడా

||ఎట్ట||

జపితలు గొందరు శాస్త్రులు గొందరు

ప్రపత్తిఁ గొందరు బలువులు

ప్రపమించఁగ ని న్నొక్కఁడఁగా నిందు

కవులు నీడింగిఁడ నేను

||ఎట్ట||

అచార్యపురుషులు అవ్వలఁ గొందరు
యేచినసమయలై యేర్పడిరి
కాచేటిశ్రీవేంకటపతి నే నైతే
తాచి నీదాసులదాసుడను

||ఎట్ట|| 324

రామక్రియ

ఒక్కడే అంతర్యామి వ్రవకారి చేపట్టు
తక్కినవి యిన్నియును తలఁపు రేచెడివి

||వల్లవి||

యెఱుఁగుమీ జీవుడా యింద్రియాలు పొమ్ము గావు
గుఱియై మాయలలోనఁ గూడించే వింతే
మఱవకు జీవుడా మనసు చుట్టము గాదు
తెఱఁగొప్ప ఆనలానే తిప్పెడి దింతే

||ఒక్క||

తెలుసుకో జీవుడా దేహమును నమ్మరాదు
వలసితే నుండుఁ బోవు నన్నెవంటిది
తలఁచుకో జీవుడా ధనము దనిచ్చుగాదు
వల్లులంపటములచే బరచెడి దింతే

||ఒక్క||

నమ్మతించు జీవుడా సంసార మొకబాడ గాదు
టి పొద్దొక బాడ పెనచు నిం

యిమ్ముల శ్రీవేంకటేశుఁ డితనిమూలమీ యింతా
నెమ్మి దానే గతి యంచే నిత్యమవు నింతే

||ఒక్క|| 325

00-వ తేఱు.

శంకరాభరణం

శతావరాధములు సహస్రదండన లేదు
గతి నీవని వుండఁగ కావకుండరాదు

||వల్లవి||

శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

తలచి నీకు మొక్కగా దయఁజూడ కుండరాదు
కొలిచి బంట ననఁగా కోపించరాదు
నిలిచి భయపాస్తుండనై నీయెదుట దైన్యమే
పలుకఁగఁ గావకుండఁ బాడి గాదు నీకు

||శతా||

శరణు చొరఁగ నీకు సారె నాజ్ఞ వెట్టరాదు
సరిఁ బూరి గరవఁగ చుపరాదు
అరయ జగద్రోహి నాదు నైనా నీనామము
గరిమె నుచ్చరించఁగఁ గరఁగి పోదు

||శతా||

దిక్కు నీవని నమ్ముఁగా దిగిపడువఁగరాదు
యొక్కువ నీలెంకఁగాఁగా యే మనరాదు
తక్కుక శ్రీవెంకటేశ తప్పు లెల్లా జేసి వచ్చి
యొక్కడ నీదాసి నైతి నికఁ దోయరాదు

||శతా|| 326

పాడి

ఎదుట నెవ్వరు లేరు యింతా విష్ణుమయమే
వదలక హరిదాసవర్గ మైనవారికి

||పల్లవి||

ముందిననారాయణమూర్తిలే యీజగ మెల్ల
అంచితనామములే యాయక్షరా లెల్లా
పంచకొన్న శ్రీహరిప్రపాద మీరుచు లెల్లా
తెంచి వేసి మేలు దాఁ దెలిసేటివారికి

||ఎదు||

చేరిపారేటిసదులు శ్రీవాదర్థిమే
భారపుయీభూ మితనిపాదరేణువే
సారపుఁగర్మములు కేశపునికైంకర్యములే
ధీరులై వివేకించి తెలిసేటివారికి

||ఎదు||

చిత్తములో భావ మెల్లా శ్రీవేంకటేశుడే
హృత్తినప్రకృతి యెల్లా నాతనిమాయే
మత్తలి యీతనికంటే మరి లే దితరములు
తిత్తిదేహపుబ్రదుకు తెలిసేటివారికి

||ఎదు|| 327

లలత

ఏల మోసపోయిరొకో యెంచి యాకాలపువారు

బాలకృష్ణునిబండ్లు బ్రదుకవద్దా

||ఎల్లవి||

పసులఁ గాచేవాని బ్రహ్మ నుతించె నంటేను

దెసలదేవుడే యని తెలియవద్దా

సిసువు గోవర్ధనాద్రి చేతఁ బట్టి యెత్తె నంటే

కొన రీతనిపాదాలే కొలువవద్దా

||ఏల||

నరునికి విశ్వరూ పున్నతిఁ జూపె నంటేను

నరహరి యితఁడని నమ్మవద్దా

వరగఁ జక్రముచేత బాణుని నఱకె నంటే

సారిదీశని శరణు చొఱవద్దా

||ఏల||

అడరు సురలలోన నగ్రపూజ గొన్నప్పుడే

చేంది యీతనికృపఁ జేరవద్దా

అంది శ్రీవేంకటేశుఁ డట్టెద్రిష్టదైవ మంటే

విందులఁ బరులనేవ విడువవద్దా

||ఏల|| 328

శుద్ధవసంతం

ఇంతటిదై వమవు మాకు నిటు నీవు గలుగఁగ

యెంతవారమో భాగ్య మేమి చెప్పే దింకను

||ఎల్లవి||

శ్రీరాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల

తలకొని నొకకొంతధనము గనినవాఁడు

వెల లేనిగర్వముతో విజ్ఞప్తీగీని

బలువుతో నొకరాజుఁ బట్టి కొలిచినవాఁడు

నలిగెతో నా కెవ్వరు సరి యనీని

||ఇంత||

పింతగా నొకపరునవేది చేతఁ గలవాఁడు

యెంతవారిఁ గైకొఁడు యెక్కు డంటాను

పొంత నొకమంత్రము పంపు నేయించుకొనేవాఁడు

అంతటికి గురుడంటా నని మురిసీని

||ఇంత||

యెగువ నొకదుర్గము నెక్కుక యేలేవాఁడు

పగవారిఁ గైకొనక బలువయ్యాని

అగపడి శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద నున్ననిన్నుఁ

దగ నమ్మినట్టివాఁడ ధన్యుడ నను

||ఇంత|| ౪౩౨

శాళి

సుఖమును దుఃఖమును జోడుకొండెలు

అఖిలముఁ గన్నవారు అడ్డమాడ రెపుడు

||వల్లవి||

యెందఁకా ససార మెనసి తా జేసేను

అందఁకా లంపటము లవి వోవు

కందువ జీవుఁడు భూమిఁ గాయ మెన్నాళ్ళు మోచె

అందుకొన్నతనలోని యానిలూఁ బోవు

||సుఖ||

అప్పటిఁ దనకు లోలో ఆకలెంత గలిగినా

తప్పక అందుకుఁ దగ దాహముఁ బోదు

అప్పు దనమీఁద మోచి అదె యెన్నాళ్ళు వుండే

ముప్పిరి వడ్డి వారక మూలనుండినాఁ బోదు

||సుఖ||

దైవముపై భక్తి లేక తనకు నన్నాళ్ళుండే
దావతి కర్మపుపాటు తనకుఁ బోదు
శ్రీవేంకటేశ్వరునిసేవ దన కెప్పు డబ్బె
వోవరినందలిమేలు వొల్లనన్నాఁ బోదు

||నుఖ|| 330

సాశంగం

మొఱు వెట్టెద... మీకు మొగసాలవాకిటను
మఱుగు చొచ్చితి మీకు మముఁ గావరో

||వల్లవి||

యేవున మన సనియెటిమా పెంపునులేడు
సాప మనేయడవిఁ బడినది

రావున హరికింకరపువేటకాండ్లాల
పైపైని మా కింకఁ బట్టియ్యరో

||మొఱు||

అంచెల మావిజ్ఞాన మనడికామధేనువు
పంచేంద్రియపురొంపిఁ బడినది

మించి వై కుంతాన కేగే మేటితెరువదులాల
దించక యెత్తెత్తి వెళ్లఁదియ్యరో

||మొఱు||

అండనే మోహాంధకార మనడిచూదిగ్గజము
దండిమీదయనెటి వోదానఁ బడెను

నిండి శ్రీవేంకటేశుఁ డనేటిమావటినిచేత
గండికర్మపుకంభానఁ గట్టించరో

||మొఱు|| 331

సూచికలు ౧

సంకీర్తన రాగముల అకారాది సూచి

రాగములు	సంకీర్తనసూక్తిలు
అహిరి	24, 29, 30, 50, 59, 87, 104, 108, 124, 132, 137, 152, 166, 224,
కన్నడగాళ	41, 65, 105, 120, 160, 173, 175, 185, 201, 290,
కాంబోధి	16, 77, 119, 147, 210, 226,
కురంజి	170,
కేదారగాళ	72,
సుంపక్రియ	6, 18, 32, 49, 70, 94, 95, 110, 205, 227, 255, 258, 284, 294, 297, 310,
సుజ్జరి	216, 223, 233, 269, 270, 316,
గాళ	81, 277,
దేవగాంధారి	133, 139, 157, 188, 190, 192, 218, 236, 288,
దేనామి	2, 3, 27, 91, 102, 134, 244, 293, 323,
దేనాళం	213, 215, 295,
ధన్నాసి	12, 36, 42, 79, 80, 90, 123, 164, 220,
నాట	108, 136, 203, 204, 253, 261, 278, 302,
నాదరామక్రియ	34,
నాచిరి	78,

5, 28, 115, 125, 159, 163, 198, 231, 271, 327,
9, 39, 48, 114, 145, 209, 212, 228, 238, 250,
251, 254, 265, 285, 289, 292, 305, 311, 313,
321, 330,

భూపాలం 38, 54, 81, 191, 195, 202, 229,

భైరవి 58, 120, 193, 200, 241, 291, 312,

మలహరి 83, 130, 177, 230, 256, 260, 267, 307, 324,

మాళవి 11, 97, 174, 229, 246,

మాళవిగాళి 274,

ముఖారి 19, 26, 51, 56, 67, 74, 76, 100, 101, 131,
136, 151, 154, 167, 181, 189, 196, 197, 207,
237, 281, 283, 301, 304, 319.

నామక్రియ 129, 219, 221, 235, 245, 248, 278, 287, 325,

లలిత 43, 45, 46, 96, 98, 116, 117, 122, 158, 171,
194, 234, 240, 242, 247, 258, 264, 275, 276,
280, 282, 296, 300, 308, 309, 328.

వరాళి 15, 75, 85, 89, 126, 153, 176, 178, 217.

శివరాధరణం 13, 41, 61, 92, 140, 156, 183, 222, 249, 379,
398, 303, 315, 326.

శుద్ధవసంతం 7, 8, 21, 168, 262, 329.

శ్రీరాగం 17, 20, 22, 23, 25, 37, 40, 52, 53, 57, 64, 66,
68, 71, 78, 82, 88, 93, 112, 118, 127, 138,
143, 144, 148, 150, 155, 169, 172, 184, 187,
211, 273, 306, 320.

సామంతం	1, 4, 10, 33, 35, 44, 47, 55, 60, 62, 63, 64, 84, 86, 98, 106, 107, 113, 121, 135, 141, 142, 146, 149, 161, 162, 165, 179, 182, 199, 206, 208, 257, 259, 263, 268, 317.
సాళంగం	111, 214, 232, 318, 331.
సాళంగనాట	109, 180, 225, 248, 252, 266, 299, 314, 322.

సంకీర్తనల అకారాది సూచిక.

	రాగము సంకీర్తనసంఖ్య
అంగడి నెవ్వరు నంటకురో	శ్రీరాగం 144
అంగనలాల మనచే నాడించుకొనె	శంకరాభరణం 279
అంచితపుణ్యుల తేహరి	దేసాక్షి 823
అంతరంగ మెల్లా శ్రీహరి	శుద్ధవసంతం 262
అక్కట కొదగనియట్టియర్థము	ముఖారి 281
అట్టివేళఁ గలఁగనీ దదివో	సాళంగనాట 314
అటు గుడుపు మనన నీ వన్నిలాగుల	సామంతం 84
అటునంటివాఁడు వో హరిదాసుఁడు	లలిత 809
అతిశయమగుసౌఖ్య మనుభవింపు	లలిత 96
అదిగాక నిజమతం బదిగాక	శ్రీరాగం 40
అది నాయపరాధ మిది నాయపరాధ	మాళవి 174
అదివో అల్లదివో హరివాసము	శ్రీరాగం 28
అదె చూడు తిరువెంకటాద్రి	మలహరి 130
అదె వాఁడె యిదె వీఁడె అందు నిందు	శంకరాభరణం 249
అన్నిచోట్లఁ బరమాత్మ నీవు	ముఖారి 181
అన్నిటికిఁ గరణము	దేసాక్షి 295
అన్నియును సతనికృత్యములే	శ్రీరాగం 20
అనుమానపుబ్రదు కది రోతా	ముఖారి 26
అప్పుడువో నినుఁగొలువఁగనరుహము	లలిత 43
అమ్మే దొకటి అసిమలోదొకటి	లలిత 308
అయ్యో పోయం బ్రాయము గాలము	సామంతం 121

అయ్యో మానుషగదవయ్య
అరిగి నేతలే చేసి తల్లాడ నిల్లాడ
అరుదరుడు నీమాయ హరి
అల వటవత్రశాయివై న
ఆకటివేళ నలప్పై న వేళలను
ఆకాళ మడ్డమా అవ్వలయు నడ్డమా
అటవారి గూడి తేరా
అతనిన నే కొలిచి నే నందితి
ఆదిదేవ పరమాత్మమా
ఆదిదేవుడై యందరిపాలిటి
ఆదిమునులసిద్ధాంజుము
ఆపదల నంపదల నలయు టేమిటనూను
ఆపద్బంధుడు హరి మాకుగలడు
ఆపన్నులపాలిడై వ మాతఁడే
ఆలాగుపొందులును నటువంటి
ఆశోబద్ధుడనై యలసి నిన్ను
ఇంతటిదై వమవు మాకు
ఇంత నేనెఱోదై వ మింతలోననే
ఇంతే మఱేమి లేదు యిందుమోదను
ఇందిర వడ్డించ నింపుగను
ఇందిరాధిపునినేన యేమర కుండుట
ఇందిరానాధుఁ డిన్నిటి కిత డింతే
ఇందిరానామ మిందఱికి
ఇందిరాపతిమాయలు

రాగము సంకీర్ణము

నాట 208
ముఖారి 197
జాళి 305
శంకరాభరణం 303
ముఖారి 100
భూపాలం 191
కన్నడగౌళ 105
గుజ్జరి 269
దేవగాంధారి 192
సామంతం 69
ధన్నాసి 164
వరాళి 85
సామంతం 263
శ్రీరాగం 169
ఆహారి 80
లలిత 117
శుద్ధవసంతం 309
కన్నడగౌళ 185
గుజ్జరి 223
శ్రీరాగం 22
సామంతం 259
జాళి 289
శుద్ధవసంతం 8
ముఖారి 319

ఇందు కొంతకొంతయిందఱును నిట్లయిరి	రాగము సంకీర్తనసంఖ్య
ఇందులోనే కానవద్దా	మాళవి 11
ఇటుగన నకలోపాయములుడిగిన	నాట 302
ఇటువలెనే పో నకలము	గుజ్జరి 216
ఇతఁడు నేసిననేతఁ లెన్ని లే విలమిఁడ	జాళి 209
ఇతరధర్మము లందు నిందు గలదా	శ్రీరాగం 68
ఇతరులకు నిను నెఱుంగదరమా	అహిరి 224
ఇదియే మర్మము హరియిందు గాని	శ్రీరాగం 155
ఇదివో సంసారమొంత సుఖమో కాని	సాళంగనాట 243
ఇన్నియుఁ గలుగు లేజన్మమునన్ న	శ్రీరాగం 211
ఇన్నిలాగులచేతు లివియపో	నాదరామక్రియ 34
ఇన్ని నేతలకు నిది యొకటే	అహిరి 108
ఇప్పు డీటు కలగంటి నెల్లలోకముల	దేవగాంధారి 188
ఇర వగువారికి యిహపర మిదియే	భూపాలం 38
ఇరవైన యట్టుండు యెగఁగని	లలిత 264
ఇహమునుఁ బరమును యిందే	జాళి 311
ఈదేహవికారిమునకు నేదియుఁ గడవల	సామంతం 317
ఈపాదమేగదా యిల యెల్లఁ గొలిచినది	లలిత 171
ఈవిభవమునకుఁ జూడ నేది గడవల	శ్రీరాగం 66
ఈవిశ్వానంబు యెవ్వరికిఁ దోచ దిది	శ్రీరాగం 127
ఊన్నవిచారము లేల వోహో సంసారులాల	శ్రీరాగం 64
ఊప్పవడము గాకున్నా రిందఱు	సాళంగనాట 266
ఎంతటివారలు నెవ్వరును హరి	ధన్నాసి 90
ఎంతపాపకర్మమాయ యెంతవెంత	గుండక్రియ 33
	భైరవి 128

ఎంత భక్తవత్సలుడ
 ఎంత విచారించుకొన్నా నిదియే తత్వము
 ఎంతవిభవము గలిగె నంతయును
 ఎంత నదివిన నేమి విదిన తన
 ఎంత నేయఁగ లేదు యిటువంటి
 ఎక్కడిపాపము లెక్కడిపుణ్యము
 ఎక్కఁగా రాఁగా రాఁగా
 ఎచ్చటి కేఁగిన యెప్పుడుఁ దమలోని
 ఎట్టయినాఁ జేయుము యిఁక నీదిత్తము
 ఎట్టివారికి నెట్ల నిట్టికర్మములు
 ఎదుట నెవ్వరు లేరు యింతా
 ఎన్నఁగలుగు భూతకోటి నెల్లఁ
 ఎన్నఁడు పక్షము గా దిద
 ఎన్ని బాధలఁ బెట్టి యేఁచెదవు
 ఎన్ని లేవు నా కిటువంటివి
 ఎచుపోతుతో నెద్దు నేరు గట్టినయల్లు
 ఎఱుక గలుగునాఁ డెఱుగఁడటా
 ఎఱుగుదు రిందరు నెఱిగినెఱుగరు
 ఎవ్వరి కైనను యీవ్రాత
 ఎవ్వరిఁ గా దన్న నది నిన్ను
 ఎవ్వరివాఁడో యీదేహి
 ఎవ్వరివాఁడో యెఱుగరాదు
 ఎవ్వరు గర్తలు గారు యిందిరా
 ఎవ్వరులేయ హితవుచెప్పఁగ

రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
శంకరాభరణం	298
రామక్రియ	245
ధన్నాసి	128
సామంతం	62
ముఖారి	76
గుజ్జరి	288
లలిత	296
వరాళి	176
మలహరి	824
సాభంగనాట	180
పాడి	327
సామంతం	118
మలహరి	807
శ్రీరాగం	187
గాళ	81
లలిత	98
ముఖారి	207
శంకరాభరణం	156
ముఖారి	186
జాళి	9
దేసాక్షి	244
గుండక్రియ	297
గుండక్రియ	810
వరాళి	15

వేటినుఖము ముటి యేటినుఖము	రాగము సంక్రమనసంఖ్య
ఏకులజాడేమి యెవ్వడై ననేమి	కాంబోధి 77
ఏడ సుజ్ఞాన మేడ తెలివి నాకు	భూపాలం 195
ఏతదఖిలంబునకు నీశ్వరు	జాళి 48
ఏది చూచిననుఁ గడు నిటువంటి	శ్రీరాగం 113
ఏది చూచినా నీవే యిన్నియును	శ్రీరాగం 82
ఏదియునులేని దేటిజన్మము	సామంతం 60
ఏ నిన్నుదూరక యెవ్వరిగూరును	నాట 204
ఏమిఫలముదా నిన్నియును దెలిసినను	సామంతం 85
ఏమియుఁ జేయఁగవద్దు యింతలోనె	దేవగాంధారి 189
ఏమి శలసిన నిచ్చు నెవ్వడై నను	గుండక్రియ 255
ఏమినేకు దేవదేవ యంతయును నీమాయ	జాళి 114
ఏమి నేయవచ్చుఁ గర్మ మిచ్చినంతే	కాంబోధి 226
ఏమి నేయువార మింకను	సామంతం 55
ఏమి నేసినా నీరుణ మెట్లు	వరాళి 158
ఏమీ నడుగ నొల్ల పొచ్చుకుందు	లలిత 300
ఏమీ నెఱుంగనినా కేడ వుణ్యము	జాళి 228
ఏమీ నెఱుంగనిమమ్ము నెక్కువనేసి	ముఖారి 189
ఏల మోసపోయికోలో యెంచి	అహిరి 104
ఏల వచ్చి యేలపోయా నెందుడీ	లలిత 823
ఏల నమకొను సుకృత మెల్లవారికి	భూపాలం 202
ఏవం శ్రుతిమత మిడ మేవ	అహిరి 87
ఓక్కడే అంతర్యామి పువకారి	సామంతం 4
ఓప్పులై నొప్పులై పుంతుఁ గాన	రామక్రియ 825
	దేసాక్షి 91

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
ఓహోడేందేవోగి బ్రహ్మమిది	రామక్రియ	221
కంటి నిదే యర్థము ఘనశాస్త్రము	సామంతం	268
కంటే సులభ మిది కానక యుంటే	ముఖారి	804
కటకటా దేహంబు గాసిబెట్టగవలసె	కన్నడగాళ	120
కటకటా యిటుచేసె గర్మబాధ	సామంతం	142
కడగనుటే సౌఖ్యము గాక యీ	పాడి	168
కడుఁ జంచలములు కడు నద్రువములు	గుండక్రియ	94
కడు నడును చొరనేల కాళ్లు గడుగఁగనేల	ముఖారి	154
కడుపెంత తాఁ గుడుచుకుడు పెంత	గుండక్రియ	205
కనినవాఁడాఁ గాను కాననివాఁడా	బౌళి	821
కనియుఁ గాననిమనసు కడమగాక	భూపాలం	229
కలది గలట్టే కర్మఫలంబులు	లలిత	275
కలిగినది యొక్కటే కమలాపతినేవ	మలహరి	267
కాక మఱి యింతేలకిలుగు దమకే తమపి	అహిరి	152
కాయ మనేవూరికిఁ గంతలు	బౌళి	813
కాలముకాలముగాదు కపటాలె	సామంతం	208
కాలవిశేషమో లోకము గతియో	సామంతం	68
కాలాంతకుఁ డనువేటకాఁ డెవ్వడుఁ	కన్నడగాళ	21
కింకదీర నదైవం కేళివాత్సర మని	ధన్నాసి	220
కింకరిప్యామి కింకరోమి	శుద్ధవసంతం	168
కుడుచుగాక తనకొలఁదిగాని మేలు	రామక్రియ	129
కూడులేక చూడకటికిఁ గూర దిన్నట్టు	అహిరి	187
కొండలలో నెలకొన్న కోనేటిరాయఁడు	సామంతం	92
కొండోనుయ్యో భుమధులాల	దేసాక్షి	

కొనరో కొనరో మీరు కూరిమిమందు
 కొనుట వెగ్గళముదాఁ దినుట యల్పము
 కొలువుఁడీ భక్తిఁ గొండల కోనేటి
 కోరిక దీరుట యెన్నఁడు గుణమును
 కోరుదు నామది ననికము
 గడ్డపార మింగితే నాకలి దీరీనా
 గాలినే పోయె గలకాలము
 ఘనమనోరాజ్యవంగతి చెలఁగిన
 చక్రమా హరిచక్రమా
 చదువులోనే హరిని జట్టికొనవలె
 చలపాది రోగ మీ సంసారము
 చాలదా హరినామ సౌఖ్యామృతము
 చాల నొప్పినేయునట్టిజన్మ మేమి
 చావుతో సరియైన సౌఖ్యంబులోఁ దగిలి
 చిత్త మతిచంచలము చేత బలవంతంబు
 చిత్తములో నిన్ను జించించనేరక
 చిత్తమోకర్మమోచేవుఁడోదేవుఁడో
 చీచీ వో బదుకా సిగ్గులేని బదుకా
 చూడఁ జూడ మాణిక్యాలు చుక్కలు
 చెప్పినంతవని నేఁ జేయఁగలవాఁడ
 చెప్పుకు మాటలె చెప్పుకొనుట గాక
 చెల్లుఁగా కీటు నీకే చింతింపఁగా
 ఛీఛీ నరుల దేటిజీవనము
 జడమరి రహం కర్మజంతు రేకోహమ్

రాగము సంకీర్తనఖంధ్య	
శంకరాభరణం	140
గుండక్రియ	49
సామంతం	44
శ్రీరాగం	118
మలహరి	88
కాంబోధి	119
కన్నడగౌళ	14
సామంతం	206
పాడి	125
మాళిగౌళ	274
ముఖారి	74
శ్రీరాగం	52
భైరవి	200
శ్రీరాగం	99
నరార్	89
ముఖారి	19
జాళి	212
జాళి	292
నరాలి	75
ముఖారి	287
దేవగాంధారి	133
ఆహిరి	124
శంకరాభరణం	232
శ్రీరాగం	806

జవాకుమై యుండు చిలుకా
 తనకర్మ వశంబించుక దైవకృతం
 తనవారలు పెరవారలుఁ దా ననియెడి
 తప్పఁ దోయవే దైవశిఖామణి
 తలపోత బ్రాతె తలపులకు
 తహతహ లిన్నిటికి తానే మూలము
 తానే తెలియవలె దలచిదేహి
 తీ పనుచు చేదు తెగఁదిని వెనుక
 తుద లేనిబంధము తోడునీడై
 తెల్లవారినియ్యరో తెరువు
 తెలియఁ జేకటికి దీపమై త్తక
 తెలియక పూరక తిరిగేము
 తెలియరాదు మాయదేహమా
 తెలిసిన బ్రహ్మానందేక మిదే
 తొక్కనిచోట్లు దొక్కడి మనసు
 తొలుబాపపుణ్యాలతోడఁ బుట్టితినట
 దిబ్బలు వెట్టుచుఁ జేలిన దిదివో
 దుశితదేహాలే తొల్లియును
 దేవదేవుఁ డెక్క నడ దివ్యరథము
 దేవ యాశగవు దీర్చవయ్యా
 దేహము చా నస్థిరమట దేహి
 దైవమ నీవే గతి మాతవులు పనిలేదు
 దైవమా నీకు వెలితా తలఁపువెలితే కాక
 దైవమా పరదైవమా యేవగింతలు

రాగము శంకీర్తనసంగీతం

అహిరి	
కన్నడగాళ	
అహిరి	182
శ్రీరాగం	272
శంకరాభరణం	41
లలిత	242
గుండక్రియ	70
బాధి	89
గుండక్రియ	110
కాంబోధి	147
గుండక్రియ	18
సామంతం	257
భైరవి	241
శ్రీరాగం	320
సామంతం	179
సాళంగం	111
కాంబోధి	16
శుద్ధవసంతం	21
సాళంగనాట	225
మలహరి	260
శ్రీరాగం	78
గుజ్జరి	270
సాళంగం	232
లలిత	194

	రాగము	సంకీర్తనపంఖ్య
వము పుట్టింది	ముఖారి	801
ధర నందగోప నరసింహ	సామంతం	162
గుంటు బడనా జిహ్వ	ముఖారి	56
నగు మొగముతోడి వోనరకేసరి	మాళవి	246
రదు లొల్లపు నాన్నానము	ముఖారి	51
నమో నారాయణాయ	శ్రీరాగం	172
నమోనారాయణాయనమః	శ్రీరాగం	148
నవనారసింహ నమో నమో	నాట	278
నాతప్పు లోఁ గొవే నన్నుఁ గావవే	సాళంగనాట	252
నారాయణ నీనామము బుద్ధిఁ	సామంతం	165
నిక్కించీ గర్లములు మానిసిమెకము	నాట	261
నిగమనిగమాంతవర్ణితమనోహరరూప	సామంతం	146
నిత్యానంద ధరణిధర ధరారమణ	శ్రీరాగం	25
నిత్యులు ముక్తులు నిర్మలచిత్తులు	మాళవి	239
నిన్నుఁ దలంచి నీపేరు దలంచి	దేసాక్షి	27
నీకథామృతము నిరతసేవన నాకు	భూపాలం	54
నీమహత్త్వంబు లి నీకి వెలువలికి	కన్నడగౌళ	173
నీవనఁగ నొకచోట నిలిచి వుండుటలేదు	సామంతం	135
నీవేకా చెప్పఁ జూప నీవె నీవేకా	లలిత	158
నీవే కానిక నే నన్య మెఱుగ	శ్రీరాగం	17
నీవే మి నేతు వయ్య నీవు దయానిధి	భైరవి	812
నీ వేలికపు మాకు నీదాసులము	లలిత	280
నరవాది సాహసులు నిత్యశూరులు	శంకరాభరణం	815
నే నేమి నేయుదును నీవు నాలోపలనుండి	గుండక్రియ	284

నేరిచి బ్రదికేవారు నీదాసులు
 పంకజాక్షులు సాలిసి పలికి నగఁగా
 పండియుఁ బండదు చిత్తము పరిభవ
 పట్టవసముగాని బాలుఁడా పెను
 పట్టినచోనే వెదకి భావించవలెఁ గాని
 పట్టిన దెల్లా బ్రహ్మము
 పదిలముతోట పగవారు
 పనిలేనిధనవాంఛఁ బడి పొరలిన
 పనిమాలివట్టి వట్టి పఱఁడు గాక
 పరగు బహుసజ్జన్మ పరిపక్వహృదయుఁడై
 పరమపాతకుఁడ భవబంధుఁడ
 పరమాత్ముని నోరఁ బాడుచును
 పరిపూర్ణ గరుడాద్రిపంచాననమ్
 పరులనేపలు చేసి బ్రదికేరటా
 పరునముసోఁకియు బ్రదుకవద్దా
 పాపపుణ్యములరూపము జేసా మిది
 పాపిన్ద్ర ననాపాలఁ గలిగి తోవ
 పాయనికర్మములే కడు బలవంతులు
 పాయపుడుదములబంధమా
 పుండు జీవుల కెల్లఁ బుట్టక మానదు
 పుట్టుగు లమ్మి భువిఁ గొనరో
 పెంచఁ జెంచ మీఁదఁ జెరిగేటిచెలిమి
 పెక్కు లంపటాల మనసు వేద నైతివి
 పెరుగఁ బెరుగఁ బెద్దలు గాఁగా

రాగము సంకీర్తనము	
సాళంగం	21
ధన్నాసి	9
మలహరి	177
భైరవి	59
జాళి	251
లలిత	282
శంకరాభరణం	61
శంకరాభరణం	92
సాళంగం	214
నారణి	73
సామంతం	88
కేదారగాళ	72
నాట	253
దేసాళం	215
శంకరాభరణం	183
పాడి	28
సామంతం	149
సామంతం	47
సామంతం	141
కన్నడగాళ	160
ధన్నాసి	42
అహిరి	29
ముఖారి	67
జాళి	265

వై న శేషగిరి బోయనాయుడు	రాగము మంకి రసవంఖ్య
మం గాలము వృధయై పుట్టిన	బాలి 285
లనేత్రానలప్రబలవిద్యుల్లాసా	గుండక్రియ 95
కులువందిలి నెట్టి పరగఁజిత్తము	శ్రీరాగం 184
బువగుకర్మము లివివో జీవుల	శ్రీరాగం 71
వగుఁడనరూపము చూపె	సామంతం 199
బాలులతో వీధులలో బారాడు	పాడి 198
బోధను లెవ్వరు లేక	పాడి 159
బువంతి బొడ్డా బుద్ధ యితి	కన్నడగాళ 290
క్తికొలఁదివాడే పరమాత్ముడు	సామంతం 106
గ్రమ్మెన వేపమాను పాలు వోసి	రామక్రియ 285
గావమునఁ బరబ్రహ్మ మిదే	దేవగాంధారి 190
గావయామి గోపాలబాలం	సామంతం 161
భోగిశయనమును బునకొట్టెడిని	ధన్నాసి 79
మంగళం గోవిందునకు జయమంగళం	భూపాలం 81
మంచిదివో సంసారము మదమత్సరములు	లలిత 46
మందరిధర మధుసూధన	లలిత 45
మందు లేదు దీనికి మంత్ర మేమియు లేదు	కరంజి 170
మదమత్సరము లేక మనసు పేదైపో	నాట 108
మనసిబగురుఁ డితఁడో మఱియుఁ	ఆహిరి 59
మనసున నెప్పుడు మాన దిది	శ్రీరాగం 87
మరలి మరలి జయమంగళము	లలిత 122
మరిగి వేరెపో మూడై వంబులు	రామక్రియ 278
మఱియు మఱియు నివే మావనులు	గుండక్రియ 227
	పాడి 271

మలనీఁ జూడరో మగసింహము
 మహి నెంతటివారు
 మా కెల్ల రాజానుమతో ధర్మ యిది
 మానఁ డెన్నఁడు శరీరి దుర్మాన
 మానుషము గాదు మఱి దైవికము
 మాయపుదనుజులమదవైరి
 మిక్కిలిపుణ్యులు హరి మీదాసులే
 ముంచినవేడుకతోడ మొక్కట
 ముందటిజన్మము లెల్లా
 ముచ్చుంగన్నలల్లి చేరి మూలకు
 మొదలుండఁ గొనలకు
 మొఱి వెల్పెదము మీకు మొగసాల
 మోసమున మాయావిమోహితుఁడై
 మోహము విడుచుటే మోక్ష మది
 రామరామచంద్రరాఘవా
 రాముఁ డిదే లోకాళి రాముఁ డితఁడు
 రూకలై మాడలై రువ్వలై
 రెండుమూలికలు రేయి బగలు నున్నవి
 లేదు బ్రహ్మవిద్యా మహాసుఖము
 వందే వాసుదేవం బృహరకాధీశ
 వట్టియానలకు లోనై వదలక
 వసనిధి గురిసేనవాన లివి
 వలచి పైకొన్నగరాదు
 వలపు లధికము నేయు నై భవములు

రాగము నంది రఘు

శంకరాభరణం

రామక్రియ

లలిత

నాట

గుండక్రియ

సామంతం 1

దేవగాంధారి 2

సాళంగనాట 3

గుండక్రియ 4

శ్రీరాగం 14

భైరివి 29

సాళంగం 33

ముఖారి 10

అహిరి 16

వరాళి 21

సాళంగనాట 26

గుండక్రియ 26

గాళ 27

దేవగాంధారి 16

శ్రీరాగం 1

వరాళి 12

అహిరి 1

సామంతం

శ్రీరాగం

రాగము సంకీర్తనసంఖ్య	
మోహనవల్లభ చోరలేడి	లలిత 116
ననువారిదె వైష్ణవము యిది	మలహరి 280
దేవేంద్ర వేంకటాద్రిమీద వరదై వము	లలిత 247
డలవాడల పెంట వాడెవో వాడెవో	వరాళి 178
సివంతు విడిచినవాడే యోగి	సాళంగనాట 109
మమనవో రోలు విడుమనవో	శ్రీరాగం 57
గనిపేధములకు వెటవగఁ బనిలేదు	దేవగాంధారి 218
చోక మెఱగని వెఱుము గాక	బాళి 254
నిని బూచియైన నేము విరతిఁ బొందగలేము	దేసాళం 218
నీటిమోళువంటిమేను విడనాడి	పాడి 115
నీటతు వెఱతు నిందు వేడుకపడ	శ్రీరాగం 188
నీటివాడు వెఱిగాడు విష్ణునిదాస్యము	బాళి 288
నీలువ లెల్ల తనలోనుగాక తను	లలిత 276
నీడం బెవ్వని పెడకెడిని	పాడి 5
నేడమంత మింక నేల	ముఖారి 286
నేడవేద్యులు పెడకేటి మందు	దేసాక్షి 2
నేసరితి మెట్ల నీపెంటఁ దిరిగి	దేసాక్షి 184
వైష్ణవులు గానివార లెవ్వరు లేరు	ధన్నాసి 83
శబాపరాధములు సహస్రదండన	శంకరాధరణం 826
శమము చాలనియట్టిజన్మం బి దేమిటికి	కాంబోడి 210
శ్రీమన్నారాయణ శ్రీమన్నారాయణ	మాళవి 97
శ్రీ వెంకటేశుడు శ్రీ సతీయుని తండ	బాళి 250
శ్రీశోయం సుస్థిరోయం	ముఖారి 167
శ్రీహరిసేవనవిన్నాలిని	పాడి 281

